

ἡ Νεολαία

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΕΤΟΣ 1ον ΦΥΛΛΟΝ 6

«Πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Πατρίδα, πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου, καὶ ἀπόφασιν νὰ εἶσθε ἁπλοῖ στρατιῶται χωρὶς ἰδιοτέλειαν».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Νὰ μὴ σᾶς καταλάβῃ ποτὲ ἀπογοήτευσις ἀπὸ τὰς ἀτυχίας τοῦ βίου σας. Νὰ κυτάξετε νὰ ὑπερπηδήσετε ὅλας τὰς δυσκολίας τοῦ βίου μὲ θάρρος καὶ ἀπόφασιν».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Ὅταν θὰ κάμετε τὸ σῶμα σας γερό, νὰ μὴ λησμονῆτε ὅτι καὶ ἡ ψυχή σας θὰ εἶνε ἐπίσης γερή. Διότι σῶμα γερό, χωρὶς ψυχὴ γερή, δὲν ἀξίζει τίποτε».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Νὰ ἀγαπᾶτε τὴν ἀλήθειαν, νὰ λέγετε τὴν ἀλήθειαν ὅπως τὴν αἰσθάνεται ὁ καθένας καὶ ἡ κάθε μιά σας. Ψέμμα νὰ μὴ βγῇ ποτὲ ἀπὸ τὸ στόμα σας».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τύποις : «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

ΕΤΟΣ 1.
1938

ΤΕΥΧΟΣ 6ον
19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

ΑΘΗΝΑΙ	ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ καὶ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Τῆς Διευθύνσεως Τύπου τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε.Ο.Ν.	ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝ/ΤΟΣ Καραγεώργη 4

Ὅλα γιὰ τὴ Νεολαία

Φρονηματισθῆτε. Δημιουργήσετε τὸν ἑαυτό σας

· Ζητοῦμε νὰ κάνουμε τὴ Νεολαία γερὴ στὰ σώματα καὶ γερὴ στὴ ψυχή, εὔθυμη καὶ ἐνθουσιώδη καὶ πρὸ παντὸς ἕνα σύνολο.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Εἶναι μεγάλη ἡ χαρά, ποὺ δοκιμάζει ὅποιος ὁμιλεῖ στοὺς Νέους ἢ γράφει γι' αὐτούς. Εἶναι καὶ καθῆκον ὅμως ὅλων ὅσοι ἔχουν ὑπεύθυνο θέσι στὴν κοινωνίαν, ἐκείνων ποὺ πνευματικῶς ἡγοῦνται τῆς Κοινωνίας, νὰ δίδουν ὅ,τι μποροῦν ἀπὸ τὶς γνώσεις καὶ τὴν πεῖραν των μὲ ἀνοικτὴ καρδιὰ καὶ μὲ τὰ δυὸ τὰ χέρια στὴ γενεὰ ποὺ μεγαλώνει καὶ ποὺ θὰ διαδεχθῇ τὴν σημερινή.

Κανεὶς δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἀφίνῃ νὰ χάνεται καμμία εὐκαιρία. Πρῶτος ἔδωσε τὸ παράδειγμα ὁ Ἄρχων τοῦ Τόπου, ὁ Μεγάλος Ἀρχηγὸς Κυβερνήτης μας.

Αὐτὸς στάθηκε μπρὸς στὸ δρόμο καὶ βροντοφώνησε:

«ΣΗΚΩ ΕΠΑΝΩ, ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ.....» τὴν ξεσήκωσε ἀπ' ἐκεῖ ποὺ ἦτο καὶ μὲ τὴν Ὀργάνωσι ποὺ τῆς δημιούργησε, τὴν φρονηματίζει καὶ τὴν διαπλάθει νὰ γίνῃ ἀνταξία τῶν παραδόσεων τοῦ Ἔθνους. Ἔδειξε ὅλη του τὴ στοργὴ καὶ τὶς ἐλπίδες ποὺ τρέφει γιὰ τὴ Νεολαία.

Πρέπει στὸ ἐγερτήριο αὐτὸ σάλπισμα ὅλη ἡ Ἑλλὰς νὰ βρεθῇ στὸ πόδι καὶ ὅλοι ἀπὸ τῶν ἀμέσως μετὰ τὸν Ἀρχηγὸν - Κυβερνήτην μας μέχρι τοῦ τελευταίου, νὰ τεθοῦμε στὴν ὑπηρεσίαν του καὶ νὰ προσφέρουμε ὅλοι τὴν πνευματικὴ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ μας δύναμι γιὰ τὴν ἐκπλήρωσι τοῦ μεγάλου καὶ ἱεροῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

Πρέπει μὲ μιὰ φωνὴ καὶ μὲ καθαρὴ καρδιὰ νὰ ποῦμε στὶς γενεὲς ποὺ ἔρχονται, στὰ Ἑλληνόπουλα:

«Σᾶς ἀγαπᾶμε γιὰ ὅλες τὶς δυνατότητες δράσεως καὶ δημιουργίας ποὖνε στὸ βάθος τῆς ψυχῆς σας.

Ἡ Νεολαία εἶναι ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν πρὸ παντὸς θὰ δώσωμεν τὴν ψυχήν μας ὅλην καὶ ὅλα μας τὰ μέσα διὰ νὰ σώσωμεν τὸ μέλλον τοῦ Ἔθνους.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Ἐρχόμασθε νὰ σᾶς βοηθήσουμε μὲ τὴν πεῖραν τῆς ζωῆς μας νὰ τὶς διαφυλάξετε ἄγρυπνα, νὰ τὶς πλουτίσετε, νὰ τὶς καλλιεργήσετε, νὰ ἀγρυπνᾶτε γι' αὐτὲς κάθε ἡμέρα, κάθε ὥρα καὶ ποτὲ νὰ μὴ ἀναβάλλετε νὰ φροντίζετε νὰ γιγαντώσουν».

ΝΕΟΙ καὶ ΝΕΑΙ τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ,
Ἡ ΩΡΑ σας ἦλθε !

Τὸ προσκλητήριο τὸ ἐσάλπισεν ὁ Μεγάλος Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας. Καμμιὰ ἄλλη ὥρα δὲν θὰ εἶναι περισσότερον εὐνοϊκή. Εἶσθε στὴν ἐποχή, ποὺ τὸ μέλλον σας θὰ πάρῃ τὸν ὁριστικό του προσανατολισμό. Καὶ ἡ ἐποχὴ αὐτὴ περνάει πολὺ γρήγορα.

Τί τόνο καὶ ποιὰ συγκίνησι βγαλμένη βαθειὰ ἀπὸ τὴν καρδιά μας θὰ ἔπρεπε νὰ βάλουμε σ' αὐτὲς τὶς λέξεις, γιὰ νὰ σᾶς πείσουμε; Πῶς θὰ σᾶς κάνουμε νὰ καταλάβετε πόσο βραχὺς εἶναι ὁ χρόνος καὶ πῶς περνάει γρήγορα, πόσο εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν χρησιμοποιήσετε καλά, τώρα ποὺ μπορεῖτε νὰ πλάσετε τὸν ἑαυτόν σας ὅπως πρέπει; Πῶς νὰ σᾶς πείσουμε γιὰ τὴν ἀνεκτίμητη ἀξία ποὖχουν τὰ χρόνια τῆς Νεότητος, τὰ ὁποῖα ζῆτε τώρα καὶ τὰ ὁποῖα χρόνια, τὰ μεταχειρίζεσθε σὰν τὸ μικρὸ παιδάκι τοῦ παραμυθιοῦ, ποὺ παίζει μὲ ρουμπίνια, σμαράγδια, τοπάζια, διαμάντια καὶ μπριγιάντια καὶ δὲν φροντίζει νὰ τὰ μαζέψῃ σὰν τελειώνει τὸ παιχνίδι;

Γιὰ σκεφθῆτε. Δὲν εἶναι ἡ περίοδος αὐτὴ τῆς ζωῆς σας ἐκείνη ποὺ ποτέ, μὰ ποτέ, δὲν θὰ τὴν ξαναβρῆτε;

Δὲν εἶναι ἡ περίοδος, ποὺ ὁ σωματικὸς καὶ ἠθικός σας χαρακτὴρ σχηματίζεται, πλάθεται, παίρνει μορφὴ ὁριστικὴ καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπο-

θησαυρίζετε τὰ πολυτιμότερα ἀπὸ τὰ πνευματικά σας πλούτη;

Προσέξετε! Μὴν τὴν ἀφίνετε νὰ φύγῃ χωρὶς νὰ πάρετε ὅ,τι μπορεῖτε καλύτερο. Φροντίστε νὰ μὴ χάσετε σ' αὐτὰ τὴν ὑγείαν σας, φροντίστε σ' αὐτὴ τὴν περίοδο τῆς ζωῆς σας μὲ τὴ γυμναστικὴ καὶ τὸν ἀθλητισμὸ νὰ σχηματίσετε γερὰ σώματα. Εἶναι τὸ πρῶτο πρᾶγμα, ποὺ ζητεῖ καὶ θέλει ὁ Ἀρχηγός μας.

Χωρὶς καλὴ ὑγεία, οἱαδήποτε ἐπιτυχία καὶ ἂν ἔχετε στὴ ζωή σας, θὰ κινδυνεύσῃ, ὅποια κι' ἂν εἶναι.

Ἡ πνευματικὴ μόρφωσις καὶ ἀνάπτυξις θέλει καὶ αὐτὴ καλὴ ὑγεία. Τὸ πνεῦμα ὑπηρετεῖται ἀπὸ τὸ σῶμα.

Γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἀποδώσῃ τὸ πνεῦμα ὅ,τι εἶναι δυνατὸν μεγαλύτερο καὶ ἀνώτερο, τοῦ χρειάζονται καλοὶ βοηθοί, καλοὶ ὑπηρέται.

Ἡ πρώτη σύστασις, ἡ πρώτη λέξις τοῦ Μεγάλου Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας, ὅλων τῶν μεγαλυτέρων ποὺ γνώρισαν τὴ ζωή, εἶναι:

ΝΕΟΙ καὶ ΝΕΑΙ, φροντίζετε γιὰ τὴν ὑγιεινὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σώματός σας.

Ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας ἔθεσε στὴν ἐλεύθερη διάθεσί σας ὅλα τὰ Γυμναστήρια τοῦ Κράτους καὶ μὲ τὴν ὁδηγίαν γυμναστῶν σᾶς καλεῖ ἐκεῖ ὅπου σφυρηλατεῖται ἡ καλὴ ὑγεία καὶ ποὺ δημιουργοῦνται γερὰ παληκάρια.

Μετὰ αὐτὴ σᾶς προσθέτει καὶ ζητεῖ νὰ γίνετε γεροὶ στὴν ψυχή.

Μάθετε νὰ εἶσθε θεληματικοί. Μάθετε νὰ θέλετε. Βάλτε ἕνα σκοπὸ στὴ ζωή σας. Σήμερα στὰ παιδικά σας χρόνια χτίζετε λίγο - λίγο, χωρὶς νὰ τὸ νοιώθετε, τὸ χαρακτῆρα σας καὶ διαμορφώνετε τὸ σπίτι, μέσα στὸ ὁποῖον γιὰ πάντα θὰ κατοικήσετε.

Ἡ νεότης εἶναι ἡ ἐποχή, ποὺ τοποθετεῖ κάθε ἕνας, μία μία τὶς πέτρες τῶν θεμελίων τῆς κατοικίας, ποὺ μέσα θὰ περάσῃ ὅλη του τὴ ζωή. Πρέπει νὰ εἶναι γερὰ τὰ θεμέλια, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ βαστάξουν τὴν οἰκοδομή, ποὺ θὰ κτισθῇ ἀργότερα.

Ἂν εἶναι λαξευμένα καὶ συναρμολογημένα καλὰ τὰ ἀγκωνάρια, ἂν προσέξετε τώρα, θὰ ἔχετε ἀνεκτίμητη ὠφέλεια σ' ὅλη σας τὴ ζωή, ὅπως ἐπίσης θὰ ὑποφέρετε καὶ θὰ βασανίζεσθε σ' ὅλη σας τὴ ζωὴ ἀπὸ τὰ λάθη καὶ τὶς ἀμέλειες ποὺ θὰ κάνετε τώρα.

Πάρτε το ἀπόφασι, νὰ θεμελιώσετε τὴ ζωή σας ΣΕ ΚΑΛΕΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ. Ἀργότερα θἆναι δύσκολο ἢ μᾶλλον ἀδύνατο νὰ μεταβληθῆτε. Ἀργότερα δὲν θὰ μπορῆτε παρὰ νὰ ὑποστῆτε τὴν τύχην, ποὺ τώρα ἑτοιμάζετε χωρὶς νὰ τὸ νοιώθετε γιὰ τὸν ἑαυτόν σας, καὶ θἆναι κρῖμα νὰ κλαῖτε στὸν τάφο, ποὺ μόνοι σας ἐσκάψατε, χωρὶς πλέον νὰ μπορῆτε νὰ σηκώσετε τὴν πλάκα ποὺ τὸν κλείνει...τὴν πλάκα ποὺ σᾶς κρύβει τὸ φῶς.... τῆς γνώσεως τῶν πραγμάτων, ποὺ πλημμυρίζει τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν κάνει εὐτυχῆ. Φροντίσετε νὰ ἀποταμιεύετε γνώσεις γιὰ ὅλα τὰ πράγματα, φροντίστε νὰ ἀναπτύσσετε τὸ πνεῦμα σας, τὸ μυαλό σας. Φροντίστε νὰ ἀκολουθῆτε τὰ καλὰ παραδείγματα τῶν μεγαλυτέρων σας.

Θὰ ἀποτελέσουν αὐτὲς οἱ γνώσεις, ἡ σημερινή σας μόρφωσις, ποὺ παίρνετε στὰ σχολεῖα, στὰ ἐργοστάσια, στὴν κοινωνία, τὸ ἀρχικὸ κεφάλαιο, τὸ ὁποῖον ἀργότερα θὰ αὐξήσετε καὶ θὰ ἀνανεώνετε ἀκατάπαυστα, ὅπως διατηρεῖ κανεὶς καὶ αὐξάνει τὴν περιουσία του.

Σκεφθῆτε ὅτι, ἂν τώρα δὲν συμμαζέψετε καὶ δὲν δημιουργήσετε ἕνα ἀρχικὸ κεφάλαιο καλῆς ὑγείας, χαρακτῆρος, γνώσεων καὶ μορφώσεως, πῶς θὰ εἶναι δυνατὸν ἀργότερα νὰ βγῆτε στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς; Γίνεται ποτὲ ἐπιχείρησις χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀρχικὸ κεφάλαιο; Τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ κάνῃ κανείς, ὅση καλὴ θέλησι καὶ ὄρεξι ἂν ἔχῃ.

Ἡ ὥριμη ἡλικία, ἡ ἡλικία εἰς τὴν ὁποίαν βιάζεσθε νὰ μπῆτε, δὲν εἶναι παρὰ ὁ κληρονόμος ἐκείνου, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποθησαυρίσετε τώρα στὴ νεότητά σας.

Αἱ ἐντυπώσεις, αἱ γνώσεις καὶ αἱ συνήθειαι τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀφίνουν ἐπάνω στὴν ψυχήν σας, Νέοι καὶ Νέαι, ἀνεξάλειπτη σφραγίδα.

Ἴσως νὰ σκεφθῆτε μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν πεποίθησι ποὔχετε στὸν ἑαυτόν σας καὶ νὰ φωνάξετε ὅτι θὰ μένετε πάντοτε κύριοι τοῦ ἑαυτοῦ σας, κύριοι τῆς θελήσεως καὶ τῶν αἰσθήσεών σας... ὅτι τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς παρασύρῃ... ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι ὅτι, ὅταν ἀργότερα φθάσετε στὴν ἡλικίαν ποὺ θὰ ἐγκαταλείψετε τὸ οἰκογενειακό σας πλαίσιο, μέσα στὸ ὁποῖον ζῆτε τώρα, καὶ τὰ σχολικά σας θρανία, καὶ θὰ ἀντιμετωπίσετε μόνοι σας τὴ ζωή, δὲν θὰ μπορέσετε νὰ ξεφύγετε ἀπὸ τὸ δίχτυ τῶν συνηθειῶν σας καὶ τοῦ τρόπου τοῦ σκέπτεσθαι καὶ ἐνεργεῖν, μὲ τὸν ὁποῖον ἔχετε ζήσει ἕως τότε. Ἡ ἀνατροφή, τῆς ὁποίας ἔχετε τύχει, σὰν ἀτμόσφαιρα θὰ σᾶς περιβάλλῃ πάντοτε.

Καὶ τὴν ἀνατροφὴν δημιουργεῖ τὸ περιβάλλον, αἱ συναναστροφαί.

Ἀπὸ αὐτὴ τὴ βάσι ξεκίνησε ὁ Μεγάλος Ἀρχηγὸς καὶ Κυβερνήτης μας. Γιὰ νὰ σᾶς δώσῃ τὴν ἀνατροφὴν ποὺ σᾶς πρέπει, δημιούργησε τὴν Ὀργάνωσίν σας, ποὺ στὸ περιβάλλον της θὰ βρῆτε ὅλες τὶς γερὲς ἀρχές, ποὺ θὰ σᾶς στηρίξουν σ' ὅλη σας τὴ ζωή.

Στὴν ἀτμόσφαιρα αὐτὴ τὴν καθαρή, μὲ ἀέρα ὑγιεινὸ καὶ ζωογόνο πλουτισμένη, θὰ ἀναπτυχθῇ τὸ σῶμα σας καὶ τὸ πνεῦμα σας.

Ὅπως ὁ ἥλιος δίδει τὰ διάφορα χρώματα στὰ φυτά, τὰ θερμαίνει καὶ τὰ ζωογονεῖ, ἔτσι καὶ ὁ Μεγάλος Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας, φωτίζει, ζωογονεῖ, θερμαίνει καὶ καθαρίζει μὲ τὴν ἄπειρη, γιὰ σᾶς Ἑλληνόπουλα, ἀγάπη του τὴν ἀτμόσφαιρα, μέσα στὴν ὁποίαν ζητεῖ νὰ ἀναπτυχθῆτε.

Γιὰ σᾶς ἐκαθάρισε τὴν ἀποπνικτικὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ παρελθόντος καὶ δημιούργησε τὸ ἐκλεκτὸν περιβάλλον, ὅπου θὰ ἁπλώσετε τὶς ρίζες τῆς Νεότητός σας γιὰ νὰ τραφῆτε μὲ Ἰδέες καὶ αἰσθήματα ἀνώτερα, μεγάλα, ποὺ θὰ σᾶς γιγαντώσουν.

Στὴν ἀνατροφήν σας ὅμως χρειάζεται πειθαρχία. Προσέξετε. Στὴ ζωὴ χωρὶς πειθαρχία καὶ τάξι θὰ πέσετε σὲ βάραθρο, στὸ χάος. Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ νοιώσετε βαθειά, ἂν θέλετε νὰ ζῆστε καλὰ στὴ ζωή σας, ἂν θέλετε νὰ μὴν πέσετε στοὺς βούρκους τῆς ἀκαταστασίας καὶ ὅπου κανεὶς δὲν θὰ μπορῇ νὰ σᾶς σηκώσῃ.

Προσέξετε, ἐξασφαλίστε τὴ μέλλουσα ζωή σας ἀπὸ ἀνώφελες μεταμέλειες.

Ὅλοι οἱ σοφοὶ τοῦ κόσμου ἔχουν διακηρύξει ὅτι: «Γιὰ κεῖνο ποὺ δὲν ἔμαθε κανεὶς ὅταν ἦτο νέος, μένει γιὰ πάντα λίγο πολὺ ξένος. Πόσοι, ἀλήθεια, δὲν μετενόησαν, κατόπιν ἑορτῆς ὅμως, γιὰ τὴν ἀμέλεια καὶ τὴν ἀδιαφορία ποῦδειξαν ὅταν ἦσαν Νέοι, στὰ γράμματα, στὶς τέχνες, στὶς ἐπιστῆμες, τότε ποὺ μὲ λίγη προσπάθεια μποροῦσαν νὰ μορφωθοῦν καὶ νὰ ἀναπτυχθοῦν;

Σκεφθῆτε ὅτι ἡ ἐποχὴ αὐτὴ τῆς Νεότητος φεύγει γρήγορα. Γρηγορώτερα ἀπὸ ὅ,τι σᾶς φαίνεται.

Στὸ χέρι σας εἶναι νὰ τὴν χρησιμοποιήσετε καλά.

Ἐξασφαλίζετε τὸ μέλλον σας, μὲ λίγη θέλησι καὶ λίγο κόπο, ποὺ θὰ καταβάλλετε τώρα.

Τώρα ἀποταμιεύετε. Ἀποταμιεύετε ὄχι μόνον γνώσεις, ἀλλὰ καὶ συνήθειες.

Γιὰ νὰ διατηρηθοῦν αὐτὰ ποὺ συγκεντρώνετε τώρα, γιὰ νὰ διατηρηθῇ ἡ σωματική, ἠθικὴ καὶ πνευματική σας ζωή, πρέπει καὶ νὰ τὴν ἀνανεώνετε.

Πόσοι ἐξαντλήθηκαν διότι δὲν ἤξευραν τὸ μυστικὸ τῆς ἀνανεώσεως, διότι δὲν εἶχαν συνηθίσει τὸν ἑαυτόν τους στὴν ἱκανότητα αὐτή, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν συλλέγει κανείς, ἀφομοιώνει καὶ μετατρέπει τὸ κάθε τι, στὴν ἱκανότητα νὰ ἐπωφελεῖται σὲ κάθε περίστασι, νὰ προσθέτῃ κάτι στὸν ἑαυτόν του, νὰ μιμηθῇ κάτι καλό, ποὺ θὰ δῇ στοὺς ἄλλους;

Ἡ ζωὴ δαπανᾶ ἀκατάπαυστα καὶ φθάνει στὸν θάνατον ἂν δὲν τὴν ἀνανεώνουμε, προσθέτοντες κάθε μέρα, κάθε ὥρα, κάθε λεπτὸ στὸν ἑαυτόν μας ὅ,τι μποροῦμε. Καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ συνηθίσετε ἀπὸ τώρα. Ὅπου καὶ ἂν ρίξετε τὰ μάτια σας, κάτι θὰ ἔχετε νὰ διδαχθῆτε, κάτι νὰ μάθετε ποὺ δὲν ξέρετε.

Πρέπει ὅμως νὰ προσέχετε. Νὰ μὴν εἶσθε ἐπιπόλαιοι. Ἕνα ἀπρόσεχτο πνεῦμα δὲν βλέπει τίποτε, ἐκεῖ ὅπου ἕνας παρατηρητικὸς καὶ προσεχτικὸς ἀνακαλύπτει θησαυρούς.

Ἀσύγκριτα χρόνια τῆς Νεότητος!

Γενῆτε ὁ καθένας σας ὄχι μιὰ ἐλαφρὰ πεταλοῦδα, ποὺ πετάει ἀπὸ ἄνθος σὲ ἄνθος, ἀλλὰ μιὰ μέλισσα ἐργατική.

Μάθετε νὰ διαβάζετε. Ὄχι ὅμως ἁπλῶς γιὰ τὸ σχολεῖο καὶ γιὰ βαθμούς.

Διαβάζετε γιὰ νὰ μαθαίνετε, νὰ συλλέγετε τὶς γνώσεις ποὺ θὰ σᾶς χρειασθοῦν στὴ ζωή. Νὰ συλλογίζεσθε καὶ νὰ σκέπτεσθε τὸ κάθε τι καὶ νὰ τακτοποιῆτε ὅ,τι μαθαίνετε.

Βέβαια, γιὰ νὰ συγκεντρώσετε τὸ ὑλικὸ τῶν γνώσεών σας, εἴτε στὸ σχολεῖο εἶσθε, εἴτε στὸ ἐργοστάσιον, εἴτε ὑπάλληλοι, ΘΑ ΕΡΓΑΣΘΗΤΕ. Ἡ ἐργασία ὅμως, εἰς τὴν ὁποίαν κατεδίκασε τὸν ἄνθρωπο τὸ προπατορικὸν ἁμάρτημα, θὰ εἶναι πάντοτε μία προσπάθεια, ποὺ θὰ κουράζῃ.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ τὴν θεωρῆτε ποτὲ γιὰ δουλεία. ΟΧΙ ! ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΡΓΑΖΕΣΘΕ ΜΕ ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΙ, γιατὶ ἡ ἐργασία εἶναι τὸ μέσον, ποὺ ἔχει ὁ καθένας στὰ χέρια του νὰ κερδίζῃ τὰ ὅσα χρειάζονται γιὰ τὴ ζωή, τὸ μέσον ποὺ θὰ τὸν ἀπολυτρώνῃ ἀπὸ κάθε ὑποχρέωσι, τὸ μέσον μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἀνυψωθῇ στὴν ζωήν, τὸ μέσον μὲ τὸ ὁποῖον θὰ μπορῇ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν πλησίον του καὶ νὰ νοιώσῃ ἀπερίγραπτη χαρὰ στὰ βάθη τῆς ψυχῆς του.

Ὁ Ἀτομισμὸς ὑποχωρεῖ, κάνει τόπο στὸ Νέο Ἄστρο, στὸ μεγάλο Ἰδανικὸ ποὺ ἔδωσε ὁ Ἀρχηγός - Κυβερνήτης μας ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟΝ, στὸν Κοινωνισμόν.

Ἡ ἐργασία, ὅποια καὶ ἂν εἶναι, ἐδίδαξεν ὁ Ἀρχηγός - Κυβερνήτης μας, τοῦ ἐργάτου ἢ τοῦ ἐπιστήμονος, μᾶς πλαισιώνει μέσα στὴν κοινωνία, μᾶς συνδέει τόσο μέσα στὸ χῶρο, ὅσο καὶ μέσα στὸ χρόνο, μὲ τὴν οἰκογένεια, τὴν Πατρίδα, τοὺς ὁμοίους μας, μὲ αὐτὸ τὸ Θεὸ ποὺ κυβερνᾶ τὰ πάντα μὲ τόση ἁρμονία.

Ἡ συνεργασία μας μὲ τοὺς ὁμοίους μας, μέσα στὴν Κοινωνίαν, εἶναι ὑποχρέωσις καὶ ὅσοι δὲν θέλουν νὰ τὴν προσφέρουν, μοιάζουν μὲ λιποτάκτας.

Καθένας διαλέγει τὸ ἐπάγγελμά του. Ὅλα εἶναι ἰσάξια. Ἡ ἐργασία τὰ ἐξυψώνει καὶ τὰ ἐξαγνίζει, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι. Μὲ τὴν οἱαδήποτε ἐργασία του ὁ καθένας κινεῖ καὶ ἀπὸ ἕνα τροχό, ἄλλος μικρόν, ἄλλος μεγάλον, τῆς Μηχανῆς ποὺ λειτουργεῖ ἀκατάπαυστα γιὰ νὰ παράγῃ τὰ ἀγαθὰ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

Ἐπροχωρήσαμε ὅμως πολὺ καὶ ἴσως σᾶς κούρασα χωρὶς νὰ θέλω. Πῶς νὰ ἐκφράσω μὲ λίγες γραμμὲς τὰ αἰσθήματα, ποὺ πλημμυρίζουν τὴν ψυχήν μου, τὶς ἀνησυχίες καὶ τὶς ἐλπίδες μου ὅλες; Αὐτὸ τὸ σκοπὸ θὰ προσπαθήσουμε νὰ τὸν ἐξυπηρετήσουμε μὲ τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ, ποὺ τόσο τὸ ἀγαπήσατε, θὰ φροντίσουμε νὰ σᾶς ἀνοίξουμε τὸ δρόμο τὸ μεγάλο καὶ πλατὺ γιὰ τὶς μεγάλες δημιουργίες, γιὰ τὰ μεγάλα πράγματα.

Στὸν Οὐρανὸ τῆς Ἑλλάδος, ἐφάνηκε τὸ Ἄστρον, ποὺ μᾶς ὁδηγεῖ. Εἶναι ὁ Μεγάλος Κυβερνήτης - Ἀρχηγός μας Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ. Κανένα Ἑλληνόπουλο δὲν θὰ μείνῃ ἔξω ἀπὸ τὴν μεγάλη στρατιά, ποὺ σχημάτισε ἡ Ε. Ο. Ν. καὶ ποὺ βαδίζει τὸ δρόμο ποὺ μᾶς δείχνει ὁ Ἀρχηγός μας καὶ ποὺ ὁδηγεῖ στὸ Ἰδεῶδες τῆς δημιουργίας τοῦ 3ου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

* Σ. *

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ἀργὸς εἶναι ὄχι μόνον ὁ κάμνων τίποτε, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος, ὅστις, ἐνῷ δύναται νὰ κάμῃ κάτι καλύτερον, δὲν τὸ κάμνει.

Σωκράτης

ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ

Διατὶ πρέπει νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι καὶ εὐτυχεῖς διότι εἴμεθα Ἕλληνες.

Γιὰ νὰ ἀντιληφθῇ κανεὶς πόσο τιμητικὸ εἶναι νὰ ὀνομάζεται Ἕλλην πρέπει νὰ βρεθῇ στὸ ἐξωτερικὸ καὶ νὰ δῇ μὲ ποιὸ θαυμασμὸ ὑποδέχονται οἱ ξένοι τὴν δήλωση: Εἶμαι Ἕλλην.... Ὅλες οἱ συζητήσεις στὰ τραῖνα, στὰ βαπόρια, στὰ ξενοδοχεῖα, σταματοῦν γιὰ μιὰ στιγμὴ καὶ γίνεται ἄξαφνα γύρω στὸν ἄνθρωπο ποὺ πρόφερε τὸ μαγικὸ αὐτὸ ἐπίθετο, μιὰ σιωπὴ γιομάτη προσδοκία καὶ σεβασμό. Οἱ μορφωμένοι προσβλέπουν ἄφωνοι ἀπὸ συγκίνηση τὸν προερχόμενο ἀπὸ τὰ νεκρὰ βιβλία τῶν κλασικῶν τους σπουδῶν συνομιλητή τους, ποὺ ζωντανεύει τὸ ἀλησμόνητο ἐκεῖνο παρελθὸν τῆς ἀνθρωπότητος, τὴν ἀρχαία Ἑλλάδα, οἱ ἀμόρφωτοι ποὺ κάτι ἔχουν ἀκούσει καὶ αὐτοί, τὸν κάτοικο τῆς Ἀκροπόλεως, τὸν συμπατριώτη τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τοῦ Ὁμήρου, καὶ ὅλοι περιμένουν σὰν ἀνοίξει τὸ στόμα του νὰ πῇ κάτι ποὺ νὰ μὴ μοιάζῃ μὲ τὶς καθημερινές τους κουβέντες, κάτι θαυμαστὸ καὶ μεγάλο. Τόση ἔντονη ἦταν ἡ ἀκτινοβολία τοῦ ἄστρου ποὺ φώτισε ἀπὸ τὸν Παρθενῶνα τὰ σκοτάδια τῆς ἀνθρωπότητος, ὥστε ἐνῷ ἔσβυσε νὰ φωτιζόμαστε ἐμεῖς ἀκόμη. Καὶ ἔτσι γινόμαστε θέλοντας καὶ μὴ τὸ κυριώτερο πρόσωπο τοῦ ὁμίλου τῶν ξένων ποὺ σχηματίζεται τυχαῖα στὰ ταξεῖδια. Γιὰ τὰ αἰσθήματα αὐτὰ τῆς προσδοκίας καὶ τοῦ σεβασμοῦ ποὺ ἐμπνέει ἡ παρουσία μας πρέπει νὰ εἴμαστε ὑπερήφανοι ἀλλὰ καὶ πολὺ μετριόφρονες. Ὑπερήφανοι γιατὶ ὅπου καὶ ἂν βρεθοῦμε ἡ λέξις Ἕλλην μᾶς τοποθετεῖ σὰν τὸ τελειότερο ὑπόδειγμα τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων στὴν πιὸ περίβλεπτη θέση, καὶ μετριόφρονες γιατὶ ἡ δόξα αὐτὴ δὲν μᾶς ἀνήκει, δὲν τὴν δημιουργήσαμε ἐμεῖς, εἶναι κληρονομιὰ τῶν προγόνων καὶ κληρονομιὰ πολὺ βαρειὰ μάλιστα. Τόσο ποὺ πολλοὶ Νεοέλληνες πρότειναν νὰ μὴ τὴν ἀποδεχθοῦμε, νὰ διαρρήξωμε κάθε σύνδεσμο μὲ τὸ ἄφθαστο ἐκεῖνο παρελθόν μας καὶ νὰ δημιουργήσωμε δικό μας πολιτισμὸ ποὺ νὰ μὴν ἔχει καμμιὰ σχέση μὲ τὸν ἀρχαῖο. Ἡ πρόταση αὐτὴ εἶναι βέβαια ὑπερβολική, ἀλλὰ περιέχει καὶ κάποια δόση σοφίας, διότι τὸ νὰ εἴμαστε πρόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων εἶναι σπουδαῖο ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμιο. Σπουδαῖο γιατὶ ζοῦμε κάτω ἀπὸ τὸν ἴδιο ἥλιο ποὺ φώτισε τὰ ἔργα τους, διατηροῦμε τὸν φυλετικό τους τύπο στὰ χαρακτηριστικά μας (μιὰ πρόσφατη φωτογραφικὴ σύγκριση σὲ ἕνα τεῦχος τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου ἀποκάλυψε καταπληκτικὲς ὁμοιότητες Ἑλλήνων χωρικῶν μὲ ἀρχαῖα ἀγάλματα) καὶ δὲν ἀποκλείεται ἑπομένως νὰ διατηρῆται κάπου στὸ ἴδιο αὐτὸ περιβάλλον καὶ τὸ πνευματικὸ κύτταρο ποὺ ἔδωσε καὶ ποὺ μπορεῖ σὲ κατάλληλη στιγμὴ νὰ ξαναδώσῃ στὴν ἀνθρωπότητα ἕναν ὑπέροχο πολιτισμό. Ἀλλὰ ἡ ἔνδοξη αὐτὴ καταγωγή μας μπορεῖ νὰ ἀποβῇ ἂν δὲν προσπαθήσωμε νὰ φανοῦμε ἀντάξιοί της, ὅπως ἡ κληρονομιὰ σὲ κάθε κληρονόμο ποὺ σταυρώνει τὰ χέρια του καὶ ἀδρανεῖ, ἀδιαφορῶντας γιὰ κάθε δική του δημιουργία, μοιραῖα. Αὐτὸ καὶ ἔγινε ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια. Ἀδιαφορήσαμε ὁλωσδιόλου γιὰ τὰ γενικά μας ζητήματα καὶ ἐνδιαφερθήκαμε τόσο γιὰ τὰ ἀτομικά μας ὥστε ὁ κύκλος τοῦ σεβασμοῦ ποὺ προαναφέραμε γύρω ἀπὸ τὸν Ἕλληνα, νὰ μὴν εἶναι καθόλου πιὰ κολακευτικός. Ἡ εἰρωνεία γιὰ τὰ χάλια τῆς πατρίδας του τὸν ὑποδέχονταν στὸ ἐξωτερικό, δὲν ἀντιπροσώπευε πιὰ τὴν μεγάλη γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα χώρα τῆς Ἁρμονίας καὶ τοῦ Πνεύματος, ἀλλὰ μιὰ χώρα ἄναρχη ποὺ ἦταν ἀνάξια νὰ ζῇ καὶ νὰ ὑπάρχῃ ἀνάμεσα στὸν πολιτισμένο κόσμο. Εὐτυχῶς μὲ τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου ἡ θλιβερὴ αὐτὴ παρένθεση ἔκλεισε καὶ ξαναπήραμε στὴν διεθνῆ κοινωνία τὴν θέση μας. Τὴν θέση ὅμως αὐτὴ ἔχομεν καθῆκον νὰ τὴν δικαιολογήσωμεν οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες. Τὴν μεγάλη αὐτὴ ἀποστολὴ τῆς ἀναδημιουργίας τῆς ἐνδόξου μας πατρίδος ποὺ προσέφερε στὴν ἀνθρωπότητα τὸ Πνεῦμα μὲ τὰς Ἀθήνας, τὸν Χριστιανισμὸ μὲ τὸ Βυζάντιον, τὸ παράδειγμα ἑνὸς ἀπαραμίλλου ἡρωϊσμοῦ μὲ τὸ 21, θὰ ἐκπληρώσῃ κυρίως ἡ νέα γενεὰ τῶν Ἑλλήνων. Ἡ γενεὰ αὐτὴ ποὺ ἔχει τὴν εὐτυχία νὰ ζῇ σὲ ἕναν τόπο μὲ τὶς εὐνοϊκὲς συνθῆκες τοῦ περιβάλλοντος ποὺ ἔδωσαν στὸν κόσμο τόσα ἰδανικὰ καὶ ποὺ διατηρεῖ μέσα στὴν γενική κούραση τοῦ ὑπερλεπτυσμένου πολιτισμοῦ τῆς Εὐρώπης παρθένο καὶ πρωτόγονο ἔδαφος γιὰ ὅλες τὶς δημιουργίες. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς, διότι εἴμεθα Ἕλληνες. Ἡ κάθε προσπάθεια καὶ ἡ παραμικρότερη ἀκόμη σὲ ἕνα τέτοιο ἔδαφος, ἀποδίδει ἀμέσως τοὺς καρπούς της. Καὶ δὲν ὑπάρχει χαρὰ μεγαλύτερη γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τοῦ νὰ βλέπῃ τὴν ἐπιβράβευση τῶν μόχθων του τόσο ἄμεση καὶ τόσο γόνιμη ὅπως στὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἡ παραμικρότερη συμβολή μας στὸν πνευματικὸ καὶ τὸν ἀθλητικὸ στίβο ἔχει ἀνυπολόγιστη ἀξία γιατὶ ἀποτελεῖ ἕνα ἀκόμη βῆμα πρὸς τὸ ἄγνωστο ἰδανικὸ ποὺ μιὰ φυλὴ σὰν τὴ δική μας δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ προσφέρῃ κάποτε καὶ πάλι στὴν ἀνθρωπότητα. Ἔχει τόση ζωντάνια καὶ τόση φρεσκάδα, ἕνα τόσο πλούσιο ἀπὸ παραδόσεις καὶ τόσο παρθένο σὲ δυνάμεις ἔδαφος, ὥστε κανεὶς σπόρος νὰ μὴν πηγαίνει χαμένος ὅπως στὰ ἄλλα χιλιοσπαρμένα χώματα τοῦ κόσμου. Ἡ τέχνη, ἡ φιλολογία, ἡ ἐπιστήμη σὲ μᾶς εἶναι τόσο ἀνεκδήλωτες ἀκόμη «τόσο πίσω» κατὰ τὴν ἀντίληψη μερικῶν καὶ τόσο ἐμπρὸς κατὰ τὴν ἄποψή μας, ὥστε νὰ μποροῦμε νὰ ἐλπίζωμε τὴν ὥρα ποὺ ὅλοι στὴν Εὐρώπη ἀπελπίζονται καὶ ἀναζητοῦν ἐκκεντρικότητας, στὴν πιὸ πρωτότυπη καὶ στὴν πιὸ πλούσια συγκομιδή. Τὰ ἀνεκτίμητα αὐτὰ ἐδάφη ἁπλώνονται καὶ ἀνήκουν γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἑλληνικὴ Νεολαία ποὺ ξεκινάει γιὰ τὴν κατάκτησή τους ὀργανωμένη μὲ ἕναν ἀποφασισμένον Ἀρχηγό. Ἡ στιγμὴ αὐτὴ εἶναι μεγάλη καὶ ἱερὴ γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Γιὰ πρώτη φορὰ θὰ ἐπιχειρήσωμε νὰ δώσωμε τὴν ἀντάξια ἀπάντηση στὸν κύκλο τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀναμονῆς τῆς διεθνοῦς κοινωνίας καὶ νὰ ποῦμε μὲ δική μας ὑπερηφάνεια: Εἴμεθα Ἕλληνες!...

Υ.

ΚΑΝΕΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΙ

Ἐφ' ὅσον οἱ ἄνθρωποι ἔζων ὡς ἀγρόται ἡ ἀποταμίευσις ἐγίνετο εἰς ἀγροτικὰ εἴδη. Λ.χ. ἀποταμίευαν μέρος τοῦ σίτου διὰ νὰ ἔχουν διὰ σποράν. Εἰς τὰς πόλεις ὁ ἀστὸς δὲν εἰσπράττει εἴδη διὰ νὰ ἀποταμιεύσῃ, ἀλλὰ εἰσπράττει χρήματα. Τὰ χρήματα ταῦτα ἀποταμιεύει εἰς ἕνα ποσὸν τὸ ὁποῖον προσπαθεῖ νὰ τοῦ περισσεύσῃ ἐκ τῶν μηνιαίων ἢ καθημερινῶν εἰσπράξεών του. Ὅσον δὲ αὐξάνει τὸ ποσὸν τῆς ἀποταμιεύσεως τόσον αὐξάνει καὶ ἡ χαρὰ τοῦ ἀποταμιεύοντος ὅτι ἔχει μίαν περιουσίαν.

Ἐνῷ ὅλα τὰ ζῶα ἀδιαφοροῦν διὰ τὴν ὕπαρξιν περιουσίας μόνον ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἔμφυτον τὴν ἰδέαν τῆς ἀτομικῆς περιουσίας.

Ἄλλοτε οἱ ἀστοὶ ἔκαμνον ἀποταμίευσιν ἀγοράζοντες καὶ κτίζοντες μικρὰ σπιτάκια.

Σήμερον τοῦτο εἶναι ἀδύνατον ἕνεκα τῆς μεγάλης ἀξίας τῶν οἰκοπέδων ἐν Ἀθήναις καὶ τῶν μεγάλων ἀποστάσεων τῶν περιχώρων. Οὕτω δὲ οἱ πτωχοὶ καταφεύγουν εἰς τὰ Ταμιευτήρια.

Ἐξ ὅλων τῶν Ταμιευτηρίων τὰ καλλίτερα εἶναι τὰ ταχυδρομικά, διότι ὄπισθεν τούτων ἵσταται τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον σήμερον εἶναι οἰκονομικῶς πανίσχυρον. Ὁτιδήποτε οἰκονομικὴ κρίσις καὶ ἂν συμβῇ τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια θὰ εἶναι ἀκλόνητα, διότι τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος θὰ εἶναι ὑπόχρεων νὰ πληρώνῃ τοὺς καταθέτας.

Σημασία ἔχει, ὄχι τὸ πόσον καιρὸν θὰ ζήσῃς, ἀλλὰ ἂν θὰ προφτάσῃς νὰ δικαιολογήσῃς τὴν ὕπαρξίν σου.

Λυποῦμαι ὅτι ἔχω μίαν μόνην ζωὴν νὰ δώσω εἰς τὴν πατρίδα μου.

Νάθαν Χάλ

Πρέπει νἆναι κανεὶς νέος διὰ νὰ κάμῃ μεγάλα πράγματα.

Γκαῖτε

Ὁ Χριστόφορος Κολόμβος καὶ ἡ ἔκλειψις

Κατὰ τὸ ἔτος 1505 ὁ Χριστόφορος Κολόμβος ἔφθανε στὴν Ἰαμαϊκή. Βλέποντας τὸν ἀσύγκριτο πλοῦτο τοῦ θαυμασίου αὐτοῦ νησιοῦ εἶχε συλλάβει τὸ σχέδιο νὰ ἱδρύσῃ ἐκεῖ μιὰν ἐγκατάσταση, ἀλλὰ οἱ ἰθαγενεῖς εἶχαν ἀντιταχθῆ στὴν ἀποβίβασί του καὶ γιὰ νὰ καταστήσουν ἀδύνατη τὴν κατοχὴ εἶχαν ἀρνηθῆ νὰ τοῦ προμηθεύσουν τρόφιμα.

Ὁ Κολόμβος, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπέροχος μεγαλοφυΐα δὲν ἀργοῦσε νὰ τοῦ ὑποδείξῃ μιὰ διέξοδο, χρησιμοποίησε τότε ἕνα διασκεδαστικὸ στρατήγημα.

Μιὰ ἔκλειψις σελήνης θὰ συνέβαινε· ἡ σελήνη θὰ γινότανε συνένοχός του.

Ἕνα πρωΐ ὁ Κολόμβος εἰδοποίησε τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἰθαγενῶν ὅτι εἶχε νὰ τοὺς κάμῃ μιὰ σπουδαιότατη ἀνακοίνωσι καὶ ὅτι θὰ τοὺς περίμενε σ' ἕνα ὡρισμένο σημεῖο τοῦ νησιοῦ. Ὁ ἐπιτακτικὸς τόνος μὲ τὸν ὁποῖον ἐδόθη αὐτὴ ἡ διαταγή, ἔκανε τόση ἐντύπωσι στοὺς ἀγρίους ποὺ πῆγαν στὸ καθωρισμένο μέρος.

Ὁ Κολόμβος στὴν ἀρχὴ τοὺς προσάπτει τὴν σκληρότητά τους πρὸς τοὺς θαλασσοπόρους ποὺ δὲν ἤθελαν νὰ κάνουν κακὸ στοὺς ἀγρίους, ἀπ' ἐναντίας, καὶ πρόσθεσε μὲ ὕφος σταθερό:

— Γρήγορα θὰ τιμωρηθῆτε γιὰ τὴν ἀπανθρωπία σας, ὁ δυνατὸς Θεὸς ποὺ λατρεύω θὰ σᾶς πλήξῃ μὲ τὶς χειρότερες συμφορὲς καὶ γιὰ νὰ σᾶς ἀποδείξω πὼς αὐτὰ ποὺ σᾶς λέω εἶναι ἀληθινά, ἀπόψε κι' ὅλας θὰ δῆτε τὴν σε-

λήνη νὰ κοκκινίζῃ, κατόπι νὰ σκοτεινιάζῃ καὶ νὰ μὴ θέλῃ νὰ σᾶς δώσῃ τὸ φῶς της. Ἄλλωστε αὐτὸ δὲν θὰ εἶναι παρὰ ἡ ἀρχὴ τῶν συμφορῶν σας ἂν δὲν θελήσετε νὰ ἐπωφεληθῆτε ἀπὸ τὴν προειδοποίησι ποὺ σᾶς δίνω.

Πράγματι ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς ὧρες ἡ σελήνη ἄρχισε νὰ σκοτεινιάζῃ καὶ νὰ προκαλῇ στοὺς ἀγρίους πανικό, ὁ ὁποῖος γινότανε μεγαλύτερος ὅσο ἡ σκιὰ ἁπλωνότανε ἐπάνω στὴν σελήνη. Ὅταν μόνο μιὰ ἡμισέληνος φωτεινὴ ἀπέμεινε, ὁ Χριστόφορος Κολόμβος εἶπε στοὺς ἰθαγενεῖς ποὺ εἴχανε πέσει στὰ πόδια του μὲ τὴν ἔκφρασι τοῦ πιὸ ζωηροῦ φόβου.

— Ἂν συγκατατεθῆτε νὰ μᾶς δώσετε τρόφιμα ὁ θυμὸς τοῦ οὐρανοῦ θὰ καταπραΰνθῇ καὶ ὡς σημεῖο τῆς συγγνώμης του λίγο - λίγο ἡ σκιὰ ποὺ σᾶς κρύφτει τὴν σελήνη θὰ ἐξαφανισθῇ.

Τρομαγμένοι οἱ ἄγριοι ὡρκίσθησαν στὸν Κολόμβο καὶ στοὺς ἀνθρώπους του πὼς δὲν θὰ ἄφηναν νὰ τοὺς λείψῃ τίποτα καὶ πὼς θὰ τοὺς ὑποδεχόντουσαν σὰν φίλους.

Ἀκριβῶς ἐκείνη τὴν στιγμὴ ἡ ἔκλειψις ἄρχισε νὰ τελειώνῃ, ὅπως τὸ εἶχε ὑπολογίσει ὁ Κολόμβος, καὶ ἡ σελήνη ξαναφάνηκε μὲ ὅλο της τὸ κάλλος.

Οἱ ἄγριοι, πεπεισμένοι πὼς ὁ ξένος ποὺ ἐρχότανε στὸν τόπο τους μποροῦσε νὰ δώσῃ διαταγὲς στὴν φύσι, ὑποταχθήκανε χωρὶς διαμαρτυρίας καὶ φοβούμενοι μήπως ξανασημειωθῇ αὐτὸ τὸ φαινόμενο τὸ ὁποῖο φοβόντουσαν ἐπειδὴ δὲν ἐγνώριζαν τὴν αἰτία του, ἔδωκαν στοὺς καταχτητὲς ὅσα τοὺς ζήτησαν.

Ἔτσι ἦταν μοιραῖο νὰ καταχτηθῇ αὐτὸ τὸ θαυμάσιο διαμάντι ποὺ ὀνομάζεται Ἰαμαϊκή.

Η ΜΠΑΛΛΑ

Τώρα ποὺ ἀρχίζει ὁ χειμῶνας, γιὰ νὰ ζεστένεσθε θὰ σᾶς μάθουμε νὰ παίζετε τὴν μπάλλα.

Προμηθευθῆτε ἕνα κοντάρι μακρὺ καὶ στερεό. Πρέπει νὰ μπορῇ νὰ βαστάζῃ στὸ ἕνα του ἄκρο καὶ χωρὶς νὰ λυγίσῃ τὸ βάρος μιᾶς μπάλλας κλεισμένης μέσα στὸ δίχτυ της.

Ἀπὸ αὐτὰ ποὺ σᾶς εἶπα καταλάβατε κι' ὅλας ὅτι πρέπει νὰ δέσετε στὴν ἄκρη τοῦ κονταριοῦ μιὰ μπάλλα

κλεισμένη μέσα στὸ δίχτυ της. (Δῆτε τὸ σχέδιο). Τὸ δίχτυ μπορεῖ ν' ἀντικατασταθῇ ἀπὸ οἱονδήποτε ἀντικείμενο καμωμένο ἀπὸ ὕφασμα ἢ σπάγγο.

Τὸ παιχνίδι αὐτό, πρέπει νὰ σᾶς ἐξηγήσω, παίζεται ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς παῖκτες.

Ὁ ἕνας, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ παιχνιδιοῦ, πέρνει τὸ κοντάρι, τὸ ὑψώνει λίγο καὶ σὰν νὰ ψάρευε μὲ τὴν μπάλλα τὸ κλίνει λίγο. Ἡ μπάλλα κατεβαίνει τότε στὴν γῆ.

Αὐτὴν τὴν στιγμὴ περιμένουν οἱ 2 ἢ οἱ 3 παῖχτες. Πηδοῦν καὶ προσπαθοῦν νὰ πιάσουν τὸ κοντάρι μὲ τὸ χέρι. (Σὲ κάθε ἐπιτυχία ὁ παίχτης ποὺ ἐπιτυχαίνει χάρις στὴν τύχη ἢ τὴν γρηγοράδα του, σημειώνει ἕναν πόντο).

Ἐκεῖνος ποὺ ὁδηγεῖ τὸ παιχνίδι ἀφοῦ ἔκανε τοὺς παῖχτες ἢ τὶς παίχτριες νὰ πηδήσουν, ξανασηκώνει τὸ κοντάρι. Πράγματι δὲν πρέπει νὰ τὶς διευκολύνῃ. Πρέπει νὰ τὶς προκαλεῖ καὶ κατόπι νὰ τὶς γελᾷ.

Ἀλλὰ παρ' ὅλη τὴν ἐπιτηδειότητά του ὁ παίχτης κατορθώνει νὰ ἐγγίσῃ τὴν μπάλλα.

Ἐκεῖνος ποὺ πρῶτος τὴν πιάνει 5 φορὲς κερδίζει.

Ἂν ὑπάρχουν πολλοὶ ὅμιλοι οἱ παῖχτες ποὺ κερδίζουν θὰ παίξουν μιὰ τελευταία παρτίδα γιὰ νὰ δοῦν ποιὸς θὰ ἔρθῃ πρῶτος.

«Πρέπει νὰ ἔχετε τὸ θάρρος νὰ ἀναγνωρίσετε τὴν ἀξίαν καὶ νὰ πειθαρχῆτε εἰς αὐτήν. Ἂν βρεθῆτε δέκα ἕως δέκα πέντε ἀπὸ σᾶς σὲ μία βάρκα σὲ θάλασσα τρικυμισμένη, φουρτουνιασμένη καὶ ἂν ἀκόμη εἶσθε μεγάλοι καὶ σπουδαῖοι καὶ ἕνας ἀπὸ σᾶς εἶναι ἁπλοῦς ναύτης, ποιὸν θὰ ἀκούσετε ἐκείνην τὴν στιγμὴν ποὺ ἡ βάρκα σας θὰ κινδυνεύῃ νὰ πνιγῇ καὶ σὲ ποιὸν θὰ πειθαρχήσετε; Εἰς τὸν ναύτην. Καὶ γιατί; Διότι θ' ἀναγνωρίσετε ὅτι ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἶναι ὁ ἱκανώτερος. Ἔτσι καὶ εἰς τὴν ζωήν σας ἂν αἱ περιστάσεις σᾶς ρίψουν εἰς μίαν ἀνάγκην, ὅσην ἀξίαν καὶ ἂν δίνετε στὸν ἑαυτόν σας, ἀναγνωρίζετε ὅτι ἕνας ἀπὸ σᾶς εἶναι ὁ καλύτερος νὰ σᾶς ὁδηγήσῃ καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑποτάσσεσθε εἰς αὐτόν.»

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Ὁ Ἀγὼν μας κατὰ τοῦ Κομμουνισμοῦ

Διδάγματα καὶ συμπεράσματα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Γ'. ΕΥΘΥΝΑΙ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ταῦτα δὲ πάντα εἰς στιγμὰς κατὰ τὰς ὁποίας Ἔθνη καὶ Κράτη γειτονικὰ ἢ καὶ ἀπομεμακρυσμένα, ὁλόκληρον τὴν προσοχὴν στρέφουν καὶ πολὺ δικαίως, διότι δὲν θέλουν νὰ χαθοῦν, πρὸς τὴν Νεολαίαν των, χάριν τῆς ὁποίας μεγίστας θυσίας ὑφίσταται καὶ ὁ Κρατικός των προϋπολογισμός, χάριν τῆς ὁποίας προθύμως ὑποχωροῦν εἰς θυσίας πᾶσαι αἱ τάξεις των καὶ ἐνώπιον τῆς ὁποίας γόνυ εὐλαβείας, στοργῆς πραγματικῆς, ἀγωνιώδους ἐνδιαφέροντος, κλίνουν πᾶσαι αἱ ἀρχαί των. Καὶ γνωρίζει ἀκόμη ἡ Νεολαία τοῦ Ἔθνους μας, ὅτι, διὰ τὴν συγγραφὴν σελίδων ἁμίλλης εὐγενοῦς διὰ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς πραγματικοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ Ἐθνικοῦ, ἐνηρμονισμένου πρὸς ἕνα παγκόσμιον τοιοῦτον, εἶναι ὑποχρεωμένη ἐκ τοῦ καταθλιπτικοῦ βάρους τῆς Ἐθνικῆς της ἱστορίας νὰ παίξῃ, τοὐλάχιστον πρωτεύοντα ρόλον, διὰ τὸ καλὸν τοῦ Γένους, τῆς ἀνθρωπότητος ὁλοκλήρου. Ἀλλ' ἐνῷ, πάντα ταῦτα γνωρίζει, καὶ οὕτω πως διαγράφει τὴν ἀποστολήν της, ἡ Ἑλληνικὴ νεότης, χωρὶς πρὸς τοῦτο κανεὶς νὰ τὴν καθοδηγήσῃ, καὶ ἐνῷ μὲ τὴν χαρακτηρίζουσαν τὴν Φυλήν μας ὁλόκληρον λιτότητα, ἀγογγύστως προχωρεῖ εἰς τὴν πνευματικήν καὶ ψυχικὴν της διάπλασιν καὶ διαμόρφωσιν, ἐν μέσῳ πανθομολογουμένων στερήσεων, εὑρίσκεται πάντοτε εἰς τὴν δδυνηρὰν ἀνάγκην νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὴν μέχρις ἐγκληματικότητος ἐξικνουμένην πλήρη ἀδιαφορίαν τοῦ ἐντεταλμένου διὰ τὴν προαγωγήν της Κράτους...» καὶ περαιτέρω, ἐπεξηγοῦσα ἐν τῷ ὑπομνήματί της τοὺς λόγους τῆς ἀδιαφορίας αὐτῆς τοῦ Κομματικοῦ Κράτους ἐσημείωνε μετὰ παρρησίας... «Δὲν δυσκολευόμεθα καθόλου ὁμιλοῦντες τὴν γλῶσσαν τῆς ἀληθείας, ἀληθείας ἐχούσης πηγὰς τὰ ἀνιδιοτελῆ αἰσθήματά μας, τὰ συναισθήματα ἀγωνίας καὶ διαπορίας μας διὰ τὴν Ἐθνικὴν αὔριον, νὰ σημειώσωμεν, ὡς τὸν μέγιστον καὶ ἐπικινδυνωδέστερον τῶν ἐχθρῶν μας, τὸ χθεσινὸν καὶ τὸ σημερινὸν Ἑλληνικὸν Κράτος, τὰς Κρατικὰς Ἀρχάς μας, τὰς χθεσινὰς καὶ τὰς σημερινάς, αἵτινες μὲ τὸ ΝΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΣΑΙ ΑΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΟΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗΝ ΣΤΥΓΝΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ξέναι πρὸς τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας μας, ξέναι πρὸς τὴν εἰς τὰς τάξεις μας συντελουμένην ζύμωσιν καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἀνίσχυροι νὰ παρακολουθήσουν τὴν πραγματικὴν ἀγωνίαν μας, περισσότερον ἀνίσχυροι νὰ γνωρίσουν τὴν κρατοῦσαν ἐν ἡμῖν σύγχυσιν ἔστω, καὶ ἄρα ἀσυγκίνητοι νὰ παρακολουθοῦν τὰς ἑκάστοτε ἐκδηλώσεις μας, τὰς προερχομένας μὲν ἐξ ἀθροισμάτων ψυχικῶν ἐκφράσεων, ἀλλὰ διαδηλουμένας εἰς τὴν πρώτην διδομένην εὐκαιρίαν... Καί, ἀφοῦ, ἐθέσαμεν, ὡς πρῶτον ἐχθρόν μας, οἷον ἀνωτέρω ἐθέσαμεν, καὶ δι' οὓς λόγους ἐν συνόψει ἐσημειώσαμεν, εὐκόλως θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ὑποστηρίξωμεν ὅτι ὁ ἐχθρὸς οὗτος εἶναι καὶ ὁ πραγματικὸς πατὴρ ἄλλων παρουσιαζομένων εἰς τὰς τάξεις μας ἐχθρῶν, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἐξ ἐνστίκτου φυλετικοῦ κατ' ἀρχὰς ἀντεδράσαμεν ἄνευ τῆς ὑποδείξεως οὐδενός, ἐξ ἐπιστημονικῶν πεποιθήσεων καὶ ἐθνικῆς ὑπερηφανείας ἀργότερον ἠγωνίσθημεν, τραπέντες τέλος πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς δημιουργίας, θὰ ἠθέλομεν νὰ ἐγράφομεν τῆς ἀναδημιουργίας τῆς τάξεώς μας, ἀποφασίσαντες νὰ ἀγνοήσωμεν ἐξ ὁλοκλήρου τὸ Κράτος, ἀφοῦ ἡ προσοχή μας θὰ ἔπρεπε νὰ παραμένῃ ἐντατικῶς ἐστραμμένη πρὸς τὸ Φῶς τοῦτο τῆς ἀληθείας, ποὺ προώρισται νὰ καταυγάσῃ, αὔριον, μεθαύριον, εἰς τὸ λίαν προσεχὲς μέλλον τὴν Ἑλλάδα μας ὁλόκληρον...» ... Θὰ ἠδυνάμην, μὲ τὴν παρεμβολὴν τῶν περικοπῶν τοῦ ὑπομνήματος τούτου τῆς ὁμάδος αὐτῆς τῶν Ἐθνικοφρόνων νέων μας, νὰ εἴπω τὸ μαθηματικὸν «ὅπερ ἔδει δεῖξαι». Διότι, ἀσφαλῶς, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἴσχυε διὰ τὴν Νεολαίαν μας, καὶ τὸ ὁποῖον ἡ ὁμὰς αὕτη κατήγγελλε μετὰ παρρησίας, ἴσχυεν ἀπολύτως καὶ διὰ τὰς ἄλλας κοινωνικὰς τάξεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλωστε καὶ ἤρχετο ἡ νεότης μας. Καὶ ἡ φωνὴ αὕτη τῆς Νεολαίας μας, ἦτο ἀσφαλῶς ἡ φωνὴ τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου, ἐκδηλοῦσα τὴν θέλησίν του νὰ ζήσῃ καὶ νὰ προκόψῃ. Ἦτο ἡ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀρχηγοῦ μας Ἰωάννου Μεταξᾶ ἐκδηλωθεῖσα τὴν νύκτα τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ 1936 θέλησις καὶ ἀπόφασις τοῦ Γένους νὰ ζήσῃ καὶ νὰ μεγαλουργήσῃ.

* * *

Ἐκ μιᾶς καὶ μόνον, λοιπόν, περιπτώσεως ποὺ τὰ ὄργανα τῶν ἀσφαλειῶν μας μᾶς φέρνουν εἰς φῶς, δυνάμεθα τόσα νὰ ἀντλήσωμεν διδάγματα καὶ τόσα νὰ συγκροτήσωμεν συμπεράσματα, ὥστε νὰ παρέλκῃ ἐντελῶς πλέον πᾶσα, διὰ τὴν ἐπισταμένην καὶ σοβαρὰν μελέτην αὐτῶν, σύστασις. Συγκεκριμένως ἐκ τῆς περιπτώσεως αὐτῆς τοῦ Ι. Π. διδασκόμεθα πάντες οἱ νέοι, ἐν συγκεφαλαιώσει:

α'.) Ὅτι, τὰ ὄργανα τῆς Γ'. Διεθνοῦς, εἶναι ἐσκορπισμένα παντοῦ, καὶ καλύπτονται ὑπὸ διαφόρους μορφὰς ἐργαζόμενα κατ' ἰδίους ἑκάστοτε τρόπους καὶ ἰδίας μεθόδους διὰ τὴν ἀπόκτησιν νέων θυμάτων.

β'.) Ὅτι, ὄχι μόνον ἔχομεν χρέος νὰ διαφυλάττωμεν τοὺς ἑαυτούς μας ἀπὸ τὰς παγίδας των, τὰς ὁποίας εἰς πᾶν βῆμα μας, καὶ μέχρι τῆς πλήρους ἐκκαθαρίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ σώματος, πρέπει νὰ ὑποψιαζώμεθα ὡς ὑπαρχούσας, ἀλλὰ καὶ ἔργον μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀγρία καταπολέμησις τῶν ἐναπομεινασῶν μολυσματικῶν αὐτῶν ἑστιῶν.

γ'.) Ὅτι, ὁ Κομμουνισμός, ὡς βασικὰς καὶ θεμελιώδεις ἀρχάς του ἔχει, ἀπροκαλύπτως νὰ ὁμιλήσωμεν, τὴν Ἀπάτην· τὸ Ψεῦδος· τὴν Συκοφαντίαν, ἀναχθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ εἰς ὕψιστα ἐπιστημονικὰ ἐπίπεδα· τὴν διαφθοράν, ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν τῶν πλησίον μας. Τὴν κλοπήν· τὴν πλαστογραφίαν· τὴν λῃστείαν· τὸ ἔγκλημα· τὸν Φόνον· τοὺς Ἐκβιασμούς· τὸν Ἐκφυλισμόν: Αὐτὰ ὅλα μᾶς τὰ διδάσκουν ἡ περίπτωσις τοῦ Π. καὶ ὅσα ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς ἐσημείωσα ἐν ὀλίγοις, διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Κομμουνιστικοῦ κινήματος ἐν γένει καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ του.

δ'.) Ὅτι, ἐν Ἑλλάδι, τὸ Κόμμα τοῦτο ἐφήρμοζε καὶ ἐφαρμόζει, κατόπιν ἐπισταμένων μελετῶν του, ἰδίαν τακτικὴν καὶ ἰδιαιτέρας μεθόδους, ἐναρμονιζομένας πρὸς τὴν ψυχοσύνθεσιν τοῦ λαοῦ μας, τὸ ζωηρὸν τοῦ χαρακτῆρός του, τὴν εὐφυΐαν του, τὰς κακὰς ροπάς του, τῶν ἱστορικῶν συνθηκῶν του, τὰ προτερήματα καὶ τὰ ἐλαττώματά του, καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου, δὲν πρέπει νὰ ἀναζητῶμεν τὴν τακτικήν του εἰς τὴν τακτικὴν τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ἡ Κομιντέρν εἰς ἄλλας χώρας, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἐγκύπτωμεν μετὰ σοβαρότητος, μὴ φειδόμενοι κόπου καὶ χρόνου, εἰς τὴν μελέτην τῶν ἑαυτῶν μας, νὰ ἀνευρίσκωμεν μετ' εἰλικρινείας τὰ εὐάλωτα σημεῖα μας διὰ νὰ δυνάμεθα νὰ προστατεύωμεν αὐτὰ ἀπὸ τὴν Κομμουνιστικὴν ἀπάτην.

ε'.) Ὅτι εἷς τῶν κυριωτέρων συμπαραστατῶν τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, ὁ κυριώτερος, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ἐστάθη, τὸ ἐκπνεῦσαν ἤδη Κομματικὸν Κράτος. Μὲ τὴν ἀδιαφορίαν του τὴν ἐγκληματικήν, δι' ἣν καὶ μόνον ὁ Ἑλληνισμὸς τοῦ ὀφείλει Ἀνάθεμα αἰώνιον, μὲ τὴν βλακείαν, ἡ ὁποία τὸ ἐμάστιζε, μὲ τὴν ἐγκεφαλικὴν μαλάκυνσιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν χρονίως ἔπασχεν, μὲ τὰς κακίας του καὶ τὰς μικρότητάς του, ἐστάθη ὁ μοναδικὸς δημιουργὸς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν σῶμα, πληγῶν δυσεπουλώτων, εὐπροσβλήτων, ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν σατανικῶς διεξαγομένην Κομμουνιστικὴν Προπαγάνδαν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτὴν ἀκόμη τὴν τῶν Χιλιαστῶν καὶ τῶν οἱωδήποτε ἄλλων γελοίων ἢ σχεδὸν γελοίων προπαγανδῶν. Ὅτι, ἑπομένως χρέος ἔχομεν, μὲ οἵαν δύναμιν πολεμῶμεν τὸν Κομμουνισμόν, μὲ ἄλλην τόσην καὶ ἰσχυροτέραν νὰ πολεμῶμεν τὸ Κομματικὸν Κράτος. Καὶ

στ'.) Ὅτι, πρὸ τοιούτων καθηκόντων καὶ εὐθυνῶν, ἔχομεν ἀνάγκην, ἀπολύτως σοβαροῦ καὶ ἐξονυχιστικοῦ διαφωτισμοῦ, ἀπὸ πάσας τὰς πλευράς, τῆς τε κομμουνιστικῆς τακτικῆς καὶ μεθόδου, καὶ ἡμεῖς καὶ δι' ἡμῶν πάντες οἱ συναγωνισταὶ καὶ συναγωνίστριαί μας, καὶ δι'

S. BONSELS

Τοῦ Δάσους ἡ Νεράϊδα

6ον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Παρέα λοιπὸν κι' οἱ δυὸ κατέβηκαν στὴν ἀκροποταμιὰ καὶ ἡ νεράϊδα ἄρχισε νὰ κάνῃ κούνια ἀφοῦ πήδησε κάτω σὲ ἕνα βοῦρλο.

—"Α! μοῦ τὴ σκάσατε, εἶπε ὁ Ντελῆς. 'Εσεῖς δὲν εἶστε νεράϊδα τῶν λουλουδιῶν, ἀλλὰ εἶστε ἄγγελος.

—"Α! ὄχι! τοῦ εἶπε τὸ ὡραῖο αὐτὸ πλάσμα. Λὲς πὼς εἶμαι ἄγγελος γιατὶ δὲν εἶδες ἀκόμα πῶς εἶναι οἱ ἄγγελοι. Αὐτοὶ λοιπὸν εἶναι μεγάλοι. Καὶ λάμπουνε τόσο ποὺ κανένας δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς κοιτάξῃ. Τὸ ἴδιο ὅπως δὲν μπορεῖ νὰ κοιτάξῃ κανένας τὸν ἥλιο τὸ μεσημέρι.

—Νὰ μὲ συμπαθᾶτε δηλαδὴ γιατὶ νόμισα πὼς εἴσαστε κανένα μικρὸ ἀγγελουδάκι, εἶπε ὁ Ντελῆς καὶ κούνησε λίγο τὸ μουσούδι του.

Τότε πῆραν τὴ Νεράϊδα τὰ γέλοια.

—Κύττα, κύττα! Καλὲ πῶς κουνάει ἔτσι τὴ μύτη του. Χά! χά! χά! 'Ασφαλῶς αὐτὸ δὲν μποροῦν πολλοὶ νὰ τὸ κάνουν. 'Ο Ντελῆς περήφανος ἐπειδὴ ἡ Νεράϊδα ἔδειξε ἐνδιαφέρον, εἶπε.

—'Εκεῖνο ποὺ δὲν μπορῶ νὰ δῶ μὲ τὰ μάτια μου τὸ μαθαίνω μὲ τὴ μύτη μου. Θὰ προτιμοῦσα βέβαια νἄχω κι' ἐγὼ φτεροῦγες, μὰ γιὰ πές μου σὲ παρακαλῶ ποῦ νὰ τὶς βάλω; Καθὼς βλέπεις ὅμως δὲν μοῦ πολυχρειάζονται. Στὸν κόσμο ἔρχεται ὁ καθένας ὅπως τὸν κάνει ἡ φύση καὶ πρέπει νὰ ξέρῃς πὼς δὲν ὑπάρχουν μήτε ὡραῖα, μήτε ἄσχημα πράγματα. Τὰ μόνα ποὺ ὑπάρχουνε εἶναι τὰ δυνατὰ καὶ τὰ ἀδύνατα.

—"Α! ὄχι δά! δὲν συμφωνῶ, εἶπε ἡ Νεράϊδα. 'Υπάρχει καὶ ἡ καλωσύνη! 'Εμένα νὰ ρωτήσῃς ποὺ εἶδα τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἄκουσα τὸ ἀηδόνι καὶ εἶδα τὰ λουλούδια νὰ ποτίζωνται μαγεμένα μὲ δροσιά.

—Θὰ δῆτε πὼς θ' ἀλλάξετε γνώμη ἂν κάτσετε λίγο μαζί μας.

—Μὰ δὲν θὰ μείνω ἐδῶ γιὰ πάντα, γιατὶ θὰ πηγαίνω καὶ στὰ σπίτια τῶν ἀνθρώπων.

—Μπὰ σὲ καλό σου, κορίτσι μου! Θὰ πᾶς στοὺς ἀνθρώπους; εἶπε ξαφνιασμένος ὁ σκαντζόχοιρος. 'Εγὼ θὰ τὸν σκεπτόμουνα πολὺ αὐτὸν τὸν περίπατο.

—Τί τὰ θές, νοιώθω πὼς κάτι μὲ τραβάει μαζί τους, εἶπε ἡ Νεράϊδα καθὼς ἅπλωνε τὰ φτερά της, καὶ εἶναι ἀδύνατο νὰ κάμω διαφορετικά.

'Ο Ντελῆς τότε τὴν παρατηροῦσε ὡς ποὺ κρύφτηκε μέσα στὸ δάσος καὶ δὲν φαινότανε πιά.

ΜΙΑ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

'Ο Ντελῆς τὴν ἄλλη μέρα κουβαριασμένος στὶς φτέρες μέσα ἄκουε τ' ἀηδόνι νὰ κελαϊδῆ ἀνάμεσα στὰ φύλλα τῆς φλαμουριᾶς. Δὲν μποροῦσε ἀκόμη νὰ ἀποφασίσῃ νὰ ἀφίσῃ τὸ μέρος ποὺ εἶχε γνωρίσει τὴ Νεράϊδα τῶν λουλουδιῶν. 'Αλλὰ καὶ τὸ μέρος τοῦ ἄρεσε. Βέβαια ἐπειδὴ θὰ κατάτρωγε τὰ μικρὰ ζῶα τοῦ μέρους ἐκείνου, ἀσφαλῶς θὰ τὸν κατάτρεχαν καὶ θὰ τὸν μισοῦσαν καὶ τότε ἀναγκαστικὰ θάφευγε. Τί ἀνάγκη ἄλλως τε εἶχε! 'Ο Ντελῆς ἦταν πρώτης τάξεως πεζοπόρος.

"Υστερα ὅμως σκέφθηκε πὼς στὴν ἀνάγκη, θὰ γινότανε καὶ χορτοφάγος.

—Φτάνει νὰ βρίσκομαι στὸ μέρος ποὺ ζεῖ καὶ ἡ μικρὴ νεράϊδα. Μὰ καὶ στὸ κάτω κάτω, ἂν δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ αὐτό, γιατὶ τὸ ξέρω πὼς θὰ μοῦ εἶναι δύσκολο νὰ τρέφωμαι μὲ χορτάρια μονάχα, τότε ἔχω κι' ἄλλη λύση. Θὰ κάμω τὸ καλύβι μου ἐδῶ καὶ ἀλλοῦ θὰ πηγαίνω γιὰ κυνήγι. Αὐτὸ εἶναι!

Κι' ὁ Ντελῆς μὲ τὴ λύση αὐτή, ἐνθουσιάστηκε.

"Αξαφνα ἀκούστηκε ἕνας θόρυβος πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του καὶ ὁ Ντελῆς ἔρριξε τὴ ματιά του νὰ δῆ τί γίνεται ἀνάμεσα στὰ φύλλα τῆς φτέρης.

Εἶδε λοιπὸν μιὰ βερβερίτσα ποὺ καθὼς γλυστροῦσε ἀπὸ κλῶνο σὲ κλῶνο, εἶχε φτάσει στὸ ἔδαφος λίγο πιὸ πέρα ἀπὸ κεῖ ποὺ κρυβότανε ὁ σκαντζόχοιρος.

—Μωρέ, πάνω στὴν ὥρα ἦρθε νὰ τῆς ζητήσω τὴ συμβουλή της, σκέφτηκε ὁ Ντελῆς. Καὶ μὲ μιᾶς τῆς παρουσιάστηκε. 'Η κακόμοιρη ἡ βερβερίτσα, ἔτσι ποὺ τὸν εἶδε, ξαφνιάστηκε καὶ τρομαγμένη τινάχτηκε κατὰ πίσω.

(Συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

αὐτῶν πᾶσα ἡ 'Ελληνικὴ Κοινὴ Γνώμη καὶ τῆς ἄλλης καθ' ἕξιν καὶ κακὴν παράδοσιν τακτικῆς τῶν ὀστράκων τῆς κομματικῆς κρατικῆς ἐποχῆς, καὶ ὅτι δὲν ἔχομεν δικαίωμα νὰ ὀλιγωρῶμεν οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων μας αὐτῶν, ὅπως δὲν δικαιούμεθα νὰ καταλαμβανώμεθα ἄμοιροι οὐδενὸς τῶν ὡς ἄνω ζητημάτων. 'Αντιμετωπίζει τις τὸν ἐχθρὸν εἰς μίαν μάχην, ἕνα ἀγῶνα ἀσφαλῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς, ὅταν, γνωρίζων τὰς δυνάμεις του καὶ τὴν τακτικήν του ἀπολύτως καὶ ἐπακριβῶς, δίδει τὴν μάχην μετὰ θάρρους, ἀποφασιστικότητος καὶ πίστεως.

Καὶ ὅταν ἐκεῖνοι, μὲ τοὺς ὁποίους πρόκειται νὰ δώσωμεν τὴν μάχην, εἶναι ἀντίπαλοι, οἷοι οἱ νοσταλγοὶ ἑνὸς κατηραμένου καὶ ἀτίμου παρελθόντος, καὶ οἷοι οἱ κήρυκες τοῦ ψεύδους, οἱ διδάσκαλοι τῆς ἀπάτης, τῆς ἀνηθικότητος, τῆς κλοπῆς καὶ τῆς πλαστογραφίας ὡς εἶναι οἱ «σύντροφοι» τοῦ διαλυθέντος Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, εἶναι φανερὸν ὅτι οἱ ἀντίπαλοί μας στεροῦνται τῆς βάσεως καὶ τοῦ σοβαρωτέρου ὅπλου διὰ τὴν μάχην. Στεροῦνται ἠθικῆς ὑποστάσεως, πίστεως, ψυχῆς, σθένους. Εἶναι ὅμως προικισμένοι μὲ τὸ ὅπλον τῆς συκοφαντίας. Εἰς αὐτό, ἡμεῖς, θὰ ἀντιτάξωμεν τὸν ἐνθουσιασμόν μας, τὸν φλογερόν, τὴν ὁρμήν μας τὴν ἀκατάβλητον, τὸ σύστημά μας τὸ πειθαρχημένον καὶ ἱεραρχημένον, τὴν πίστιν μας τὴν ἀκλόνητον ἐπὶ τὴν ἀσφαλῆ μεγαλειώδη 'Εθνικὴν αὔριον. Θὰ ἀντιτάξωμεν ὅλας αὐτὰς τὰς ψυχικὰς καὶ διανοητικὰς μας δυνάμεις, τὰς ὁποίας μᾶς ἔδωσε τὸ πνεῦμα τῆς 4ης Αὐγούστου, ὁ 'Αρχηγός μας 'Ιωάννης Μεταξᾶς... K.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Πρὶν ἀπ' τὴ γέννησή Σου ἀκόμη θρῦλος
θρῦλος κι' ἀντρειωμένος καβαλλάρης, μα-
(χητής.
τοῦ Λαοῦ Σου ὁ διαλεχτὸς καὶ φίλος
καὶ τοῦ Στρατοῦ Σου ὁδηγητὴς καὶ Νι-
(κητής.

Στεφανωμένος ἀπὸ τὴ Νίκη καὶ τὴ Δόξα,
ὑψώθηκες σὰν Ἥρωας καὶ σὰ φῶς,
καὶ τῆς σκληρῆς Σου Μοίρας δέχτηκες τὰ
(τόξα
μὲ περηφάνεια, σὰν Ὀλύμπιος Θεός !....

Μᾶς ἔλειψες !... Πέρασαν χρόνια κι' ἄλλα
καὶ Σὲ ξανάδα σὲ μιὰ πένθιμη γιορτή·
πρώτη φορὰ δὲν ἤσουνα καβάλλα,
πρώτη φορὰ δὲν Σ' εἶδα ὁδηγητή....

Τῆς Ἑλλάδος Βασιλιᾶς, Στρατιώτης καὶ
(στῦλος
Ἀχιλλέας καὶ στὸν ἀφρὸ καὶ στὴ στεριά,
σὰ θρῦλος ἦρθες στὴ ζωὴ κι' ἀπόμεινες σὰ
(θρῦλος
στὴ φαντασία, στὴν Ἱστορία καὶ στὴν
(καρδιά!...

ΗΡΑΚΛΗΣ Θ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΔΑΦΝΗ

Μὴ μὲ ζηλεύετε ! Κανεὶς τὴ δάφνη μὴ ζηλεύῃ !
Μ' αἷμα καὶ δάκρυ πύρινο τὴ ρίζα μου ποτίζουν.
Καλότυχος ὅποιος ποτὲ τὴ δάφνη δὲ γυρεύει,
καὶ μόνο τὰ τριαντάφυλλα τὸ στῆθος του στολίζουν!
Κοινὸ στεφάνι μ' ἔχουνε ἡ δόξα καὶ ὁ πόνος,
καὶ τὰ θλιμέν' ἀπόπαιδα τῆς μοίρας μ' ἔχουν μόνο.
Κάθε μου φύλλο ἄδοξος τὸ φαρμακεύει πόνος·
γιὰ τοῦτο μόνο ποιητὰς στὸν κόσμον στεφανώνω.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ

Ο ΣΚΑΦΤΙΑΣ

Βαρυὰ κοιμᾶται ὁ γέροντας, αὐτὸς ποὺ κάθε μέρα
ἐκίνας σ' ἄκοπη δουλειά,
προτοῦ λαλήσουν τὰ πουλιὰ
στὸν ἥσυχον ἀέρα.

Βαρυὰ κοιμᾶται σήμερα, κ' ἡ δίκοπη του μνήσκει
ριμένη ἀκόμα στὴν αὐλή,
ὅπου, σαστίζοντας, ἀργὴ
τ' ἀβέβαιο φῶς τὴ βρίσκει.

Τοῦ κάκου ἀποχαιρέτησαν τῆς χαραυγῆς τὸ χρῶμα
ὅλες τοῦ κήπου του οἱ φωλιές·
μὴν ὀνειρεύεται ; Γιὰ ἰδές !
Γελάει τ' ἀχνό του στόμα.

Δὲ θὰ ξυπνήσῃ· ἀλίμονον ! γιὰ τὸ φτωχὸ ἀσπρομάλλη,
πώσκαψε κάμπους καὶ βουνά,
δυὸ πῆχες τόπο μοναχὰ
τώρα θὰ σκάψουν ἄλλοι.

Θαρρεῖς ὁπού, ἀναπαύοντας τὴ σκεβρωμένη ράχη,
λαλήματ' ἄλλα καρτερεῖ,
νὰ χαιρετήσουν μιὰν αὐγή,
ποὺ φῶς αἰώνια θἄχῃ.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΑΡΚΟΡΑΣ

ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Ἐκεῖ στ' ἀπόσκια τοῦ βουνοῦ,
στὰ δροσερὰ χορτάρια
Ποὺ μουρμουρίζουν τὰ νερὰ
καὶ χύνονται καθάρια,
Ἐκεῖ στ' ἀπόσκια τοῦ βουνοῦ
ποὺ φλυαρεῖ τ' ἀγέρι
Καὶ χαιρετᾶ τὰ λούλουδα
καὶ παίζει μὲ τὴ φτέρη,
Καὶ τὰ πουλάκια κελαϊδοῦν
στὰ δέντρα ταῖρι - ταῖρι,
Ἁπλώνετ' ὄμορφο χωριὸ
μὲ λεῦκες στολισμένο,
Καὶ μέσ' στὸν ἥλιο λούζεται
λευκὸ κ' εὐτυχισμένο.
Τὰ κάτασπρα σπιτάκια του
μικρὰ καὶ μετρημένα
Ὡσὰν φωλιὲς μικρῶν πουλιῶν
στὰ δένδρα εἶναι κρυμμένα.
Ἔχει κι' ἀμπέλια νὰ χαρῇ
καὶ στάχυα νὰ θερίσῃ,
Ἔχει καὶ πρόσχαρη ἐκκλησιὰ
κοντὰ στὴν κρύα βρύση.
Κι' ἔρχεται κάθε χωριανὸς
ἐκεῖ νὰ προσκυνήσῃ.
Φιλοῦν τὸ χέρι τοῦ παπᾶ
καὶ τὸν καλημερίζουν
Καὶ στὴ δουλειά των ὕστερα
μὲ προκοπὴ γυρίζουν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΑΡΓΑΛΕΙΟΥ

Ἡ Ζερβοπούλα ἡ ὄμορφη κ' ἡ ἀρχοντοθυγατέρα
στὸν ἀργαλειό της ὕφαινε κι' ἀνάρηα τραγουδοῦσε:
— διασίδι, καλοδιάσιδο, γνεμένο στὸ νυχτέρι,
διασίδι, μ' ὄντας σ' ἔγνεθα, τὸν συχνοονειρευόμουν,
διασίδι, ὄντας σ' διάζομουν, ἦρθεν ἀπὸ τὰ ξένα,
διασίδι ὄντας σ' ἐτύλιγα, 'ς τὴν ἐκκλησιὰ τὸν εἶδα
διασίδι, ὄντας σ' ἐκόλναγα μοὔστειλε ἀρραβῶνας.

Πέτα, ἀργαλειέ μου, βρόντησε, πέτα χρυσῆ σαΐτα
τρίζ'τε, καϋμένα χτένια μου, βαστᾶτε τὸν ἀχό μου
νὰ βγοῦν τὰ ὑφάδια γλήγορα, νὰ ράψω τὰ προικιά μου
γιατὶ ὁ καλός μου βιάζεται, βιάζεται νὰ μὲ πάρῃ.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ

ΙΕΡΟ

Τὰ ἅγια τῶν ἁγίων λειτουργῆστε,
λειτουργηθῆτε ὅσοι ἐσεῖς πιστοὶ
μεσ' στὴν ψυχή σας πίστη αἰώνια κλεῖστε
καὶ δεηθῆτε καὶ γιὰ τὸ ληστή.

Χριστιανοὶ στὴ σκέψη καὶ στὸ σχῆμα
Ἰδανιστὲς στὴν πίστη τοῦ Ὑψηλοῦ,
λυτρῶστε τὴ ζωή σας ἀπ' τὸ κρῖμα
κι' αὔριο θἆστε ἀπ' τὴ Γῆ, γι' ἀλλοῦ.

(Ἀπὸ τὴ «Θυσία») ΡΩΜΟΣ ΦΙΛΥΡΑΣ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΘΡΥΛΛΟΥΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΑΣ ΜΑΣ

Ὁ θάνατος τοῦ Γίγαντα

ΘΑΝΟΥ ΔΟΓΑΝΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Καὶ εἴμαστε τώρα μιάμιση ὥρα βορειοανατολικὰ τοῦ Τζεντίς, στὸ Ντουσετζὶκ-ντάγ. Βαστοῦμε ἐκεῖ τὸ διάσελλο, ποὺ ἀνάμεσα περνάει ὁ δημόσιος δρόμος ποὺ πάει γιὰ τὴν Κιουτάχια. Ἐδῶ τὸ σύνταγμά μας ἔχει μονάχα τὸ ἕνα τάγμα. Τὰ ἄλλα δύο εἶναι ἀλλοῦ, μακρυά. Ἀπὸ τὸ τάγμα αὐτὸ οἱ δύο λόχοι βαστοῦνε τὴν πρώτη γραμμή, κι' ὁ ἄλλος μαζὶ μὲ τὴν πολυβολαρχία εἶναι μιὰ ἐφεδρεία στὰ χέρια τοῦ συνταγματάρχη μας γιὰ ὥρα ἀνάγκης.

Ὁ λόχος ὁ δικός μας κρατᾷ ἀριστερὰ ἀπὸ τὸ δημόσιο δρόμο. Κομματιασμένος σὲ φυλάκια, ποὺ βαστοῦν τὶς κακοτράχαλες χαράδρες καὶ τὰ [illegible]σματα, ἁπλώνεται σὲ μιὰ ζώνη δυὸ χιλιομέτρων. Ἡ μεγαλύτερη δύναμή του βρίσκεται στὸ κέντρο, σ' ἕνα περιχαρακωμένο λοφάκι, ποὺ χωρίζεται καὶ κόβεται ἀπὸ τὴν ἄλλη γραμμὴ ἀπὸ μιὰ βαθειὰ καὶ δυσκολοπέραστη ρεματιά. Τὸ τμῆμα ἐδῶ ἦταν ἀπομονωμένο καὶ γιὰ τοῦτο εἴχαμε ἀνοίξει χαράκωμα ἀπ' ὁλόγυρα.

Ἀπὸ τὸν Αὔγουστο, ποὺ πήραμε τὸ Οὐσὰκ καὶ τοὺς κυνηγήσαμε πέρα μακρυὰ κι' ἀπὸ τοῦτα τὰ βουνά, οἱ Τοῦρκοι δὲν εἶχαν φανῆ. Πέρασε ὁ Αὔγουστος ἥσυχος καὶ μπῆκε ὁ Σεπτέμβρης μὲ τὰ φθινοπωρινὰ ρίγη ἀνάμεσα σ' ἐκεῖνα τ' ἀτελείωτα δάση τῶν πεύκων. Ἔπρεπε νὰ κάνουμε καλύβες γιὰ τὸν χειμῶνα. Μέρες τώρα πλανῶνταν μιὰ ἀόριστη φήμη. Τὸ σύνταγμά μας θἄπερνε τάχα μιὰ πολὺ σπουδαία ἀποστολή, παραδίνοντας τὸν τομέα του σ' ἄλλο σύνταγμα. Μὰ ποῦ θὰ πηγαίναμε τάχα; Κάποιοι εἶπαν πὼς θὰ πηγαίναμε νὰ ξεχειμάσουμε στὴν Πόλη, γιὰ νὰ ἐπιτεθοῦμε τὴν ἐρχόμενη ἄνοιξη ἀπὸ τὸ πλευρὸ τῶν Κεμαλικῶν. Στὴν Πόλη!...

Τὸ μυαλό μας φούντωνε σὲ μιὰ τέτοια σκέψη καὶ ἡ φτωχή μας καρδιὰ φτεροκοποῦσε, σπαραζε. Ἱστορίες, θρῦλοι, παραμύθια, παραδόσεις ἱερὲς αἰώνων κι' αἰώνων, ποὺ ζέσταιναν στὶς βαρυχειμωνιὲς τῆς σκλαβιᾶς τὴν καρδιὰ μιᾶς πολύπαθης Φυλῆς, ὄνειρα θεῖα, ποὺ γλύκαιναν τὸν ὕπνο της καὶ τὴν κερνοῦσαν ἀπ' τὸ κρασὶ τῆς Ἀντοχῆς, ὅλα, ὅλα ξυπνοῦσαν τώρα καὶ ζωντάνευαν μέσα μας καὶ μᾶς ἄναβαν τὸ αἷμα. Τὰ μάτια μας βούρκωναν καὶ οἱ λογισμοί μας — γοργόφτερα περιστέρια λευκὰ — πετοῦσαν γράφοντας κύκλους γύρω ἀπὸ τὸ σταχτιὸ θόλο τῆς θρυλικῆς Ἐκκλησιᾶς, ποὺ αἰῶνες καρτεροῦσε ν' ἀντιβουίση ἡ συνέχεια τῆς λειτουργιᾶς, ποὺ κόπηκε στὴ μέση μιὰ φορὰ κι' ἕνα καιρό.

Γιὰ τὶς καλύβες [illegible] τὶς καλύβες, ἀφοῦ θὰ ξεχειμάζαμε στὴν Πόλη. Ἀλλ' ὄχι, οἱ καλύβες θὰ [illegible] [illegible] τὸ ἄλλο σύνταγμα, ποὺ θὰ [illegible] καθ[illegible], ὅταν θὰ φεύγαμε. Ἔπρεπε πρῶτα [illegible] νὰ ἑτοιμάσουμε ὅλη τὴν ξυλεία. Ἔτσι μὲ τὰ πρῶτα φθινοπωρινὰ ρίγη τὸ [illegible] τὸ Ντουσετζὶκ-ντάγ [illegible] ζωή. Χτύποι, τσεκουριῶν καὶ τραγούδια ἀντηχοῦσαν ἀπὸ τὸ πρωὶ ὣς τὸ βράδυ. Ἀπάνω ἀπ' ὅλα ὑψώνονταν, κυρίαρχη ἡ φωνὴ καὶ τὸ τραγοῦδι τοῦ Μῆτρο-Μπούκα. Μιὰ φωνὴ λαγαρὴ σὰν τὰ νερὰ τῶν βουνῶν καὶ δυνατὴ σὰν πνοὴ μέσα ἀπὸ ρωγμὴ βράχου

"Εγια μόλα, ἔγια λέσα, φύσηξε βορριᾶ
Γιὰ νὰ πάρουμε τὴν Πόλη, τὴν Ἁγιὰ Σοφιά.
"Εγια μόλα γιά
"Εγια μόλα γιά...

Οἱ Τοῦρκοι μικροπωλητές, ποὺ ἀνέβαιναν ἀπὸ τὸ Τζεντὶς στὸν καταυλισμό μας καὶ τἄκουγαν, μούγκριζαν βουβὰ ἀπὸ τὸ κακό τους.

Οἱ μέρες περνοῦνε. Τὰ βράδυα πιὰ εἶναι πειὸ ψυχρά. Τὰ σύρματα τοῦ τηλεγράφου, ποὺ βαστᾷ γραμμὴ πλάγι στὸ δημόσιο δρόμο, τὰ βλέπουμε κάθε πρωὶ καταφορτωμένα ἀπὸ τὰ χελιδόνια. Πᾶνε γιὰ μακρυνὲς χῶρες, ποὺ χαίρουνται τὸν ἥλιο ὁλοχρονίς. Τὰ φύλλα στὶς ἀγριοκερασιὲς ὅλο καὶ χλωμαίνουν κι' ἀρχίζουν ποῦ καὶ ποῦ νὰ σταλάζουν ἕνα-δυό. Μπῆκε ὁ Ὀχτώβρης, οἱ καλύβες κοντεύουν νὰ τελειώσουν, μὰ ἡ διαταγὴ νὰ φύγουμε γιὰ τὴν Πόλη, ποὺ τόσο λαχταρούσαμε, δὲν ἦρθε ἀκόμα. Ἡ πρώτη χαρὰ ἄρχισε νὰ παγώνη λίγο-λίγο, ὅταν βγῆκε ἄλλη διάδοση νὰ τὴν ξαναφουντώση γιὰ μερικὸ καιρὸ ἀκόμα. Θὰ φύγουμε μετὰ τὶς ἐκλογές. Ἐκλογὲς ἔχουμε τὴν πρώτη τοῦ Νοέμβρη. Μερικὲς βδομάδες μένουν, θὰ περάσουν κι' αὐτές.

Στὶς δέκα τοῦ Ὀχτώβρη τὸ βράδυ [illegible] οἱ Τοῦρκοι ἀπὸ ἕνα χωριὸ ἐκεῖ κοντὰ στὶς γραμμές μας, τὸ [illegible], μᾶς εἰδοποίησαν πὼς τὴν ἄλλη μέρα, μὲ τὰ χαράματα, οἱ Κεμαλικοὶ θὰ μᾶς ἔκαναν ἐπίθεση. Εἶχαν μαζευτῆ μιὰ ὥρα πέρα ἀπὸ τὶς γραμμές μας, πίσω ἀπὸ [illegible] βουναλάκια, κι' ἑτοιμάζονταν. Ἔτσι ἀπὸ [illegible] [illegible] καὶ περιμέναμε τὴν ἐπίθεση. Τὴν ἄλλη μέρα, πρωὶ-πρωί, εἶχε πιάσει [illegible] καταχνιά, [illegible] τέτοια ἐποχὴ κατὰ [illegible] τὰ μέρη τῆς Μικρασίας. Δὲν μποροῦσες νὰ ἰδῇς πέρα ἀπὸ δέκα-δώδεκα βήματα, καὶ τὸ πούσι [illegible] ἀπάνω στὶς πλαγιές καὶ κατακάθονταν στὰ βαθειὰ φαράγγια [illegible] καὶ χώνονταν μέσα τὰ βουνά, δίχως κι' ἀνθρώπους. Θὰ ἦταν ἡ ὥρα ἑφτὰ ὅταν στὸ δεξιό μας λόχο ἀκούστηκαν [illegible]. Ἀραιοὶ στὴν ἀρχὴ καὶ ἔπειτα πιὸ [illegible] σὲ λόχο καὶ χειροβομβίδες ἀπ' ἀνάμεσα καὶ [illegible]. Μετὰ μισὴ ὥρα ἡ μάχη εἶχε ἀνάψει στὰ καλά. [illegible] καζάνι, [illegible] ποὺ κόχλαζε. Στὸ λόχο μας ἡσυχία ἀκόμα. Μονάχα μπροστὰ ἀπὸ τὸ [illegible] φυλάκιο, ὅπου ἦταν καὶ ἡ μεγαλύτερη δύναμη τοῦ λόχου, ἀκούονταν ποῦ καὶ ποῦ μέσα στὴν καταχνιὰ φωνὲς καὶ [illegible]. Οἱ Τοῦρκοι, σκεπασμένοι [illegible] τὸ βαρὺ τὸ πούσι, εἶχαν κατορθώσει νὰ πλησιάσουν πολὺ στὶς γραμμές μας, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ πέσουν κατὰ πάνω μας καὶ νὰ μᾶς ἁρπάξουν ἔτσι αἰφνιδιαστικά. Οἱ ἀλαλαγμοὶ ὅλο κι' ἀνέβαιναν μέσα ἀπὸ τὴν καταχνιά. Ἡ σκέψη [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Ἤθελαν [illegible] στὴν ἀγωνία ποὺ τοὺς [illegible]. Μὰ ὁ λοχαγός, ποὺ εἶχε τὸ σχέδιό του, τοὺς [illegible] ρητὰ τοὺς πυροβολισμούς. Οἱ ἀλαλαγμοὶ ὅλο καὶ πλήθαιναν καὶ πλησίαζαν καὶ σὲ κάποια στιγμὴ [illegible] σφυρίγματα περνοῦσαν ἀπάνου ἀπὸ τὸ κεφάλι μας σκίζοντας τὸν ἀέρα. Ὁ βομβαρδισμὸς ἦταν πολὺ ξαφνικός, μὰ οἱ ὀβίδες ἔσκαζαν σ' ἀρκετὴ ἀπόσταση πίσω μας, [illegible], ποιὸς ξέρει, νὰ κυκλώσουν τὸ [illegible] φυλάκιο, ποὺ ἦταν πολὺ προχωρημένο ἀπὸ τὴν ἄλλη γραμμὴ καὶ μονωμένο. Τὰ βλήματα ὅμως, φτεροκοπώντας, ἔπεφταν πολὺ κοντά, σὰ βαρειὰ πουλιὰ χτυπημένα ἀπὸ κυνηγό. Οἱ ἀλαλαγμοὶ ὅλο καὶ πλησίαζαν. Μὲ τὴ διαταγὴ τοῦ λοχαγοῦ, οἱ χειροβομβιστὲς καὶ οἱ τρομπλονιστὲς ἑτοιμάστηκαν. Αἴαντας Τελαμώνιος, ὕψωσε τότε τὸ ἀνάστημά του ἀπάνου ἀπὸ τὸ χαράκωμα ὁ Μῆτρο-Μπούκας.

Τὸ μάτι του ἔχει στυλωθῆ μπροστὰ φοβερά. Τὰ ἄτακτα μαλλιά του μοιάζουν χαίτη λιονταριοῦ, ὅταν τινάζεται ἀγριεμένο ἀπὸ τὸ δρόμο του. Τὰ ρουθούνια του ἀνοιγοκλείνουν καὶ ξεφυσοῦν, θαρρεῖς κι' ἐκεῖθε ἀποξεθυμαίνει τὸ μαῦρο καζάνι ποὺ βράζει μέσα σ' ἐκεῖνα τὰ στήθεια. Ἔχει πετάξει κάτου τὸ χιτώνιο κι' ἀναδείχνεται ἔτσι σ' ὅλο της τὸ σφιχτὸ δέσιμο ἡ κορμοστασιά του. Δυὸ κάσσες γεμάτες ροδομπόμπες ἔχει κάτου ἀπὸ τὰ σκέλια του. Μὲ δεύτερη διαταγὴ τοῦ λοχαγοῦ, ὁ λογγήσιος γίγαντας ἄρχισε. Ἄρχισαν καὶ οἱ ἄλλοι χειροβομβιστές, καθὼς καὶ οἱ τρομπλονιστὲς καὶ τὰ δυὸ ὁπλοπολυβόλα, σκοπευμένα ἀπὸ τὴν προηγούμενη μέρα σὲ κάτι δρομαλάκια ἐκεῖ μπροστά.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενο)

Ὁ Ἀρχηγὸς θέλει γερὰ σώματα καὶ γερὲς ψυχὲς

Ὅταν περνᾶτε στὶς παρελάσεις περήφανα, ὅταν τρέχετε καὶ παίζετε καὶ γυμνάζεσθε γιὰ νὰ κάνετε σώματα ὡραῖα, νὰ γίνῃ ἡ Φυλή μας ὅπως πρέπει νὰ εἶναι καὶ ὅπως τὴν ὀνειρεύτηκε καὶ θέλει νὰ τὴν κάνῃ ὁ Ἀρχηγὸς γιὰ νὰ ξαναπάρῃ ἀνάμεσα στοὺς Λαοὺς τὴ θέσι ποὺ τῆς ἀξίζει καὶ ποὺ κόντεψε νὰ τὴ χάσῃ, δὲν σκέπτεσθε ὅτι ὅσο εὔκολο εἶναι αὐτὸ γιὰ σᾶς, τόσο δύσκολο εἶναι γιὰ κάτι ἄλλα παιδιὰ ποὺ δὲν εἶχαν τὴν εὐτυχία νὰ γεννηθοῦν ὅπως σεῖς ἀπὸ γονεῖς γεροὺς καὶ ὑγιεῖς ἢ ποὺ γιὰ ἄλλους λόγους δὲν μπόρεσαν νὰ ἀναπτυχθοῦν ψυχικὰ ἢ σωματικὰ ὅπως ἐσεῖς.

Ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ παιδιὰ τὰ σκέφθηκε ὁ Ἀρχηγὸς καὶ τὸ Νέον Κράτος κι' ἔτσι δὲν χρειάζεται νὰ τὰ σκέπτεσθε περισσότερο σεῖς ἀλλοιῶς, παρὰ μὲ τὴν ὑπερηφάνεια τοῦ μέλους τῆς Νεολαίας ποὺ ἀπὸ τὰ πρῶτα του καθήκοντα εἶναι νὰ προστατεύῃ τοὺς ἀδυνάτους καὶ ἐκείνους ποὺ ἔχουν τὴν ἀνάγκη μιᾶς δυνατῆς καὶ πραγματικῆς προστασίας. Αὐτὰ σᾶς τὰ λέω μονάχα γιὰ νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω συνάμα ὅτι ἂν καμμιὰ φορὰ σᾶς τύχῃ νὰ ἀντιληφθῆτε κανέναν ποὺ ξεχνάει τὸ καθῆκον τῆς φιλανθρωπίας, νὰ τοῦ τὸ ὑπενθυμίσετε καὶ σεῖς ἔτσι ποὺ νὰ μὴν τὸ ξαναξεχάσῃ ἄλλη φορά.

Τὰ ἀνάπηρα παιδιὰ εἶναι δύο εἰδῶν. Τὰ ψυχικῶς ἀνάπηρα (ἠλίθια, ἢ καθυστερημένα παιδιὰ ὅπως τὰ λέει ἡ Ἐπιστήμη)— καὶ σ' αὐτὰ ὑπάγονται καὶ τὰ παιδιὰ μὲ κακὸ χαρακτῆρα ποὺ δυνατὸν νὰ μὴ γεννήθηκαν ἔτσι, ἀλλὰ γιὰ ἄλλους λόγους νὰ ἔγιναν, γιατὶ ἔχασαν τοὺς γονεῖς τους καὶ ἔμειναν ἀπροστάτευτα καὶ πῆραν κακὸ δρόμο— καὶ τὰ σωματικῶς ἀνάπηρα εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάγονται τὰ τυφλὰ παιδάκια, τὰ κωφάλαλα καὶ ἐκεῖνα ποὺ εἴτε γεννήθηκαν μὲ μέλη ἐλλιπῆ εἴτε ἔγιναν ἀνάπηρα λόγῳ ἀτυχημάτων ἢ ἀσθενειῶν.

Γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ παιδάκια ἐφρόντισε ὁ Ἀρχηγὸς μόλις πῆρε τὴν ἀρχὴ καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ φροντίζῃ καὶ Αὐτὸς καὶ ὅλοι οἱ ἄξιοι συνεργάτες του. Καὶ πρέπει νὰ φροντίσετε καὶ σεῖς γιατὶ τὸ Κράτος μας ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ σώματα γερὰ καὶ ψυχὲς γερές. Καὶ θὰ φροντίσωμε ὅλοι μαζὶ μὲ τὸν Ἀρχηγὸ ὥστε καὶ ἡ δική μας γενεὰ νὰ διορθωθῇ καὶ νὰ ἀποδώσωμε ὅσους μποροῦμε πιὸ πολλοὺς ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἀναπήρους ὑγιεῖς στὴν Κοινωνία μας καὶ στὸ Νέον Κράτος καὶ νὰ φροντίσωμε ἀκόμα καλλίτερα πέρνοντας ἀπὸ τώρα τὰ μέτρα μας ὥστε ἡ ἄλλη γενεὰ ποὺ θὰ ἔλθῃ ὕστερα ἀπὸ μᾶς νὰ μὴν ἔχῃ πιὰ καθόλου ἀναπήρους ἀλλὰ μονάχα ἀκέραια σώματα και ἀκέραια πνεύματα.

Ἡ ὑγιεία εἶναι τὸ μεγαλύτερο ἀγαθὸ τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸ τὸ λέμε ὅλοι καὶ τὸ ξέρουμε ὅλοι, μὰ λίγοι ἀπὸ μᾶς τὸ κατάλαβαν πραγματικά. Τὸ κατάλαβαν μονάχα οἱ γιατροὶ λόγῳ τοῦ ἐπαγγέλματός των καὶ ἐκεῖνοι ἀπὸ σᾶς ποὺ ἢ ἔχουν τὴν ἀτυχία νὰ ἔχουν κανένα ἄρρωστο στὸ σπίτι ἢ ἔτυχε καμμιὰ φορὰ νὰ ἀρρωστήσουν οἱ ἴδιοι βαρειά. Ὅλοι οἱ ἄλλοι τὸ λένε μηχανικὰ καὶ τοὺς εὔχομαι νὰ τὸ λένε πάντα μηχανικά. Οἱ πρόγονοί μας εἶχαν κάτι ὡραίους στίχους γιὰ τὴν Ὑγιεία. Ἀξίζει νὰ σᾶς τοὺς πῶ: «Λιπαρόμματε, πραΰγελως Ὑγιεία, σέθεν χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔφη». Ὑγιεία ποὺ χαμογελᾶς γλυκὰ μὲ τὰ λαμπερά σου μάτια, χωρὶς ἐσένα κανεὶς δὲν εἶναι εὐτυχισμένος.

Μέσα σ' αὐτὰ τὰ ἀνάπηρα παιδάκια ξέρετε πόσα σᾶς ζηλεύουν καὶ θάθελαν κι' αὐτὰ νὰ τρέξουν μαζί σας, νὰ παίξουν, νὰ γυμνασθοῦν; Πρέπει νὰ τὰ βοηθήσωμε, να τοὺς δώσωμε τὰ μέσα, νὰ τονώσωμε τὴ θέλησί τους ποὺ ζητάει μόνη της νὰ κάνῃ θαύματα καὶ καμμιὰ φορὰ τὰ κατορθώνει. Ἐγὼ γνώρισα ἕναν κωφάλαλο ποὺ ἐπειδὴ ἤθελε ἔμαθε νὰ μιλάει ὄχι μόνο τὴ γλῶσσα μας μα ἀκόμη καὶ δυὸ ξένες γλῶσσες καὶ συγχρόνως ἦταν καὶ ἄριστος ἀθλητής. Αὐτὴ τὴ θέληση πρέπει νὰ τοὺς τονώσωμε γιὰ νὰ ξαναβροῦν τὴν αὐτοπεποίθησί τους, νὰ μὴ νομίζουν τὸν ἑαυτό τους μισὸ ἄνθρωπο, νὰ γίνουν ὑπερήφανοι καὶ ἀντὶ νὰ ζητιανεύουν, ὅπως κάνουν πολλοί, νὰ κερδίζουν τίμια τὸ ψωμί τους. Πόσοι ἀνάπηροι ἀπὸ τὰ χέρια ἔμαθαν νὰ ἐργάζωνται μὲ τὰ πόδια; Ὑπάρχουν ἄνθρωποι χωρὶς χέρια ζωγράφοι, ἄλλοι ποὺ παίζουν πιάνο μὲ τὰ πόδια. Ἕνας ξυλογλύπτης στὴν Ἀγγλία δὲν ἔχει ἐκ γενετῆς οὔτε χέρια οὔτε πόδια καὶ ἐργάζεται μὲ τὰ δόντια. Ὁ πρωταθλητὴς τοῦ κολυμβήματος στὴν Οὐγγαρία δὲν ἔχει διόλου πόδια. Ὅλα αὐτὰ τὰ θαύματα τὰ κάνει ἡ θέλησις.

Ἡ ὑγιεία ἐκτὸς τοῦ ὅτι σὲ μιὰ Φυλὴ περήφανη πρέπει νὰ εἶναι κάτι τὸ αὐτονόητο, εἶναι καὶ κάτι γιὰ τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ εἶναι ὁ καθένας ἀπὸ σᾶς περήφανος.

Θέλετε τώρα νὰ μάθετε τί ἔκανε τὸ Νέον Κράτος γιὰ τὰ ἀνάπηρα παιδιὰ μέσα σὲ δυὸ χρόνια; Ἀκοῦστε. Στὴν Ἀθήνα καὶ στὸν Πειραιᾶ μονάχα ἐκτὸς ἐκείνων ποὺ ἔγιναν στὶς ἄλλες πόλεις καὶ ἐπαρχίες ἀπὸ Νοσοκομεῖα καὶ ἄλλα ἱδρύματα, α) Τὸ καινούργιο Νοσοκομεῖο τῶν Παίδων. β) Τὸ ἵδρυμα προστασίας κωφαλάλων στοὺς Ἀμπελοκήπους. γ) Τὸ ἀναμορφωτικὸν ἵδρυμα τοῦ Πειραιῶς γιὰ τὰ παιδιὰ ποὺ χωρὶς νὰ θέλουν πῆραν κακὸ δρόμο. δ) Τὸ τμῆμα ἠλιθίων παιδιῶν στὸ Δημόσιο Ψυχιατρεῖο Ἀθηνῶν ὅπου τὰ παιδιὰ αὐτὰ χάρις σὲ μιὰ μικρὴ μέρα σὲ μαθαίνουν εὔκολες τέχνες καὶ δὲν εἶναι πιὰ μονάχα βάρος στὴν Κοινωνία ε) Τὸ σχολεῖο καθυστερημένων παιδιῶν στὴν Καισαριανὴ ὅπου μαθαίνουν γράμματα τὰ παιδιὰ ποὺ δὲν μποροῦν νὰ παρακολουθήσουν ἄλλα σχολεῖα, μὲ εἰδικὸ σύστημα καὶ εἰδικοὺς διδασκάλους. Ἀλλοιῶς τὰ παιδιὰ αὐτὰ θὰ ἔμεναν ἀγράμματα καὶ βάρος ἐπίσης στὴν οἰκογένειά τους καὶ στὴν Κοινωνία. Ἐπειδὴ δὲ τὸ σχολεῖο αὐτὸ εἶναι πρὸς τὸ παρὸν μονάχα γιὰ ἐξωτερικοὺς μαθητάς, θὰ ἱδρυθῇ γρήγορα ἄλλο μεγαλείτερο, ὅπου τὰ παιδιὰ θὰ εἶναι ἐσωτερικὰ γιὰ νὰ παρακολουθοῦνται καλλίτερα.

Ὁ Ἀρχηγός, καθὼς βλέπετε καὶ καθὼς γνωρίζετε ὅλοι σας, φροντίζει ἄγρυπνα γιὰ τὴ δική μας γενεά. Ὅπως εἴδατε σήμερα δὲν φροντίζει μόνον γιὰ ἐκείνους ποὺ εἶναι ὑγιεῖς, ἀλλὰ καὶ γιὰ ἐκείνους ποὺ μποροῦν νὰ γίνουν ὑγιεῖς. Καὶ φροντίζει καὶ γιὰ τὴν ἄλλη γενεὰ καὶ γιὰ τὶς ἄλλες ἀκόμη. Γι' αὐτὲς θὰ φροντίσετε καὶ σεῖς γιὰ νὰ γίνετε ἄξιοι συνεργάτες του. Τὸ πῶς θὰ τὸ ποῦμε σὲ ἑπόμενα ἄρθρα.

Ἰατρὸς ΤΣΙΜΙΝΑΚΗΣ

«Πειθαρχία δὲν θὰ πῇ ὅτι ἐπειδὴ ἐγὼ νομίζω τὸν ἑαυτόν μου καλύτερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἄρα θὰ τοὺς ἐπιβληθῶ. Πειθαρχία εἶναι ὅταν ὅλοι σας ἀναγνωρίζετε ὅτι ὅταν ἕνας ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ σᾶς ὁδηγήσῃ καλύτερα, τότε θὰ πνίξετε μέσα σας κάθε ἄλλο αἴσθημα καὶ θὰ ὑποταχθῆτε εἰς αὐτόν. Αὐτὸ εἶναι ἡ πειθαρχία καὶ πρέπει νὰ τὸ καταλάβετε ὅλοι σας. Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν πειθαρχίαν θὰ ἀσκηθῆτε μέσα εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῆς Νεολαίας καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ δρόμος ποὺ σᾶς καλοῦμεν νὰ ἀκολουθήσετε.»

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Ἂν θὰ ὑπάρξουν μερικοὶ παλαιοὶ καθυστερημένοι, ποὺ δὲν θέλουν νὰ ἰδοῦν τὴν ἀλήθειαν, ποὺ θέλουν νὰ γκρινιάζουν διαρκῶς μὲ τὸν ἑαυτόν τους καὶ μὲ τὸ σύνολον, ἂν θὰ ὑπάρξουν καὶ μερικοὶ ποὺ δὲν μποροῦν νὰ εὕρουν ἄλλον σκοπὸν γιὰ τὴν ζωή τους, παρὰ νὰ κάθωνται μὲ τὶς αἰώνιες ἐπικρίσεις τους, νὰ μαγαρίζουν τὸ ἔργον τῶν ἄλλων, χωρὶς αὐτοὶ νὰ κάμουν τίποτε, ἂς τοὺς ἀφήσετε πίσω καὶ ἐνῷ ἡ μεγάλη φάλαγξ τοῦ Ἔθνους θὰ ἀνεβαίνῃ στὰ ὕψη, αὐτοὶ θὰ μείνουν εἰς τὰ βάθη, ἕως ὅτου νὰ ἔλθῃ τὸ κῦμα καὶ νὰ τοὺς σαρώσῃ ὡς ἄχρηστα καὶ ἐπιβλαβῆ ἀπορρίμματα.»

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Ο ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΣ ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ ΚΑΙ Ο ΜΟΥΤΣΟΣ

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ—καὶ εἶναι πολὺς καιρὸς ἀπὸ τότε—εἶχα ξαναγυρίσει γιὰ λίγες μέρες στὸ λιμάνι τῆς Βενετίας μὲ τὸ ὡραῖο ἱστιοφόρο ποὺ κυβερνοῦσα. Ἀφοῦ ξεφόρτωσα τὸ στάρι ποὺ εἶχα φέρει ἀπὸ τὴν Κριμαία ἐπωφελήθηκα ἀπὸ τὴν μικρὴ μου διαμονὴ στὴν πόλι γιὰ νὰ πάω νὰ ἐπισκεφθῶ κάτι καλοὺς φίλους ποὺ εἶχα ἐκεῖ καὶ οἱ ὁποῖοι μὲ κράτησαν νὰ δειπνήσουμε μαζύ. Εἶχα φέρει μαζύ μου καὶ ἕνα ἀγοράκι 13 χρονῶν ποὺ τὸ λέγανε Ἀνδρέα, τὸν γυιὸ ἑνὸς ἀπὸ τοὺς καλυτέρους μου ναύτας, ποὺ πέθανε δυστυχῶς στὴν θάλασσα. Τὸν εἶχα περισυλλέξει καὶ ἐγὼ ἤμουν ὅλη του ἡ οἰκογένεια ὅπως τὸ πλοῖο μου ἦταν τὸ μόνο του σπίτι.

Στοὺς φίλους μου ὁ μικρός μου μοῦτσος ηὗρε ἕνα σύντροφο τῆς ἡλικίας του, τὸν γυιό τους τὸ Μιχαλάκη ποὺ ἐσπούδαζε στὸ Λύκειο καὶ ποὺ ἐκεῖνο τὸν καιρὸ εἶχε διακοπάς.

Στὰ ἐπιδόρπια, κατὰ διαταγὴ τοῦ πατέρα, ὁ Μιχαλάκης ἄφησε τὸ τραπέζι καὶ πῆρε μαζύ του τὸν Ἀνδρέα γιὰ νὰ παίξουν μαζὺ σ᾽ ἕνα πλαϊνὸ δωμάτιο.

Πρῶτα ἀπ᾽ ὅλα ἐχρειάσθηκε νὰ πῶ στοὺς παληούς μου φίλους μερικὲς λέξεις γιὰ τὰ πρόσφατα ταξεῖδια μου. Κατόπι τοὺς ρώτησα γιὰ τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖο τοὺς ἐνδιέφερε περισσότερο γιὰ τὸν γυιό τους.

—«Κι᾽ ὁ Μιχαλάκης σας» τοὺς εἶπα. Εἶσθε εὐχαριστημένοι μαζύ του;»

—Δὲν μποροῦμε νὰ εἴμαστε πειὸ πολὺ «ἀπὸ ἀπόψεως ἐργασίας» μου ἀπήντησε ὁ πατέρας του. Στὸ τέλος κάθε σχολικοῦ ἔτους μας φέρνει ρουνὰ ὁλόκληρα ἀπ᾽ βραβεῖα καὶ ἀπὸ καλοὺς βαθμούς...ἀλλά...

—Αἱ ὑπάρχει ἕνα ἀλλά; ὡς πρὸς τὸν χαρακτῆρα ἴσως....

—Ἀ κ ρ ι β ῶ ς. Εἶναι ὑπερήφανος σὰν παγῶνι. Πολὺ μορφωμένος γιὰ τὴν ἡλικία του δείχνει μὲ ὑπεροψία καὶ περιφρόνησι γιὰ κάθε παιδὶ ποὺ εἶναι ὀλιγώτερο προοδευμένο καὶ ὑπερηφανεύεται γιὰ τὴν εὐφυΐα του καὶ γιὰ τὴ μόρφωσή του σὲ βαθμὸ ποὺ θεωρεῖ ἀνόητο κάθε συμμαθητή του.

Ἐκείνη τὴν στιγμὴ ἄνοιξε ἡ πόρτα καὶ μπῆκε ὁ Μιχαλάκης, [illegible] ἀκολουθούμενος, σὲ κάποια ἀπόστασι ἀπὸ τὸν μετριόφρονα μικρό μου Ἀνδρέα.

«Ἄ, πατέρα ξέρεις» φώναξε «εἶναι ἀλήθεια πολὺ ζῷο ὁ μοῦτσος.

—«Σὲ παρακαλῶ» φώναξε ὁ πατέρας κι᾽ ἔρριξε ἄγριο βλέμματα. Μὰ ὁ Μιχαλάκης δὲν συγκρατήθηκε. Συνέχισε:

—Φαντάσου ποὺ μόνον γραφὴ καὶ ἀνάγνωσι ξέρει. Ποὺ ἀγνοεῖ ναυτικὸς αὐτὸς τὰ ἐπιστημονικὰ ὀνόματα ποὺ δίνουν στὰ διάφορα νέφη! Καὶ μόνο αὐτό; Ἐπειδὴ τοῦ εἶπα πὼς εἶχα τὸ πρῶτο βραβεῖο στὴν μετάφρασι τοῦ λατινικοῦ κειμένου καὶ στὰ ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ καὶ πὼς ἤξερα στὰ πέντε μου δάχτυλα τὴν ζωολογία μου καὶ ὁλόκληρη τὴν μεσαιωνικὴ ἱστορία φαντάσου ποὺ καλά, καλὰ δὲν κατάλαβε γιὰ ποιὸ πρᾶγμα μιλοῦσα. Εἶναι ντροπή, δὲν εἶναι ἔτσι καὶ ἀξίζει νὰ τὸν μεταχειρισθῶ σὰν ἕνα ἀμαθῆ ὅπως εἶναι.

Ὁ πατέρας του τὸν μάλωσε πολὺ γιὰ τὰ λόγια του αὐτὰ καὶ τὸν ἔστειλε πάλι νὰ παίξῃ μαζὺ μὲ τὸν Ἀνδρέα.

Ὅταν τὰ παιδιὰ ξανάφυγαν καὶ μείναμε πάλι μόνοι εἶπα στὸν φίλο μου:

—Ἔχεις δίκηο, νὰ μιὰ μεγάλη ὑπεροψία, ποὺ θὰ κάνῃ πολὺ κακὸ στὸν γυιό σας στὸ μέλλον. Θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ προσπάθεια νὰ διορθωθῇ.

—Καὶ βέβαια θὰ τὸ ἤθελα, μοῦ εἶπε μὲ λύπη ὁ πατέρας· ἀλλὰ πῶς νὰ κάμω;

Θέλετε νὰ δοκιμάσω ἐγώ;

—Σύμφωνοι.

—Σύμφωνοι.

—Φεύγω ἀπόψε· ἐμπιστευθῆτε σὲ μένα τὸν γυιό σας γιὰ τρεῖς ἢ τέσσερες μέρες.

—Κάνε ὅπως ξέρεις πλοίαρχέ μου, σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ τῶν προτέρων.

Κάλεσα τὸ Μιχαλάκη καὶ μὲ πολὺ προθυμία καὶ εὐχαρίστησι δέχτηκε νὰ ᾽ρθῇ μαζύ καὶ μάλιστα ζήτησε νὰ τοῦ δώσω, δουλειὰ στὸ πλοῖο.

Τὴν ἑπομένη ὁ Μιχαλάκης, ὁ μοῦτσος μου κι᾽ ἐγὼ φθάναμε στὸ λιμάνι καὶ ἐπιβιβαστήκαμε ἀμέσως στὸ ἱστιοφόρο μου.

Σύμφωνα μὲ τὶς διαταγές μου τὸ πλοῖο μου χωρὶς φόρτωμα ἐμπορευμάτων ἦταν ἕτοιμο ν᾽ ἀνοιχθῇ στὴν θάλασσα. Δὲν εἶχα λοιπὸν παρὰ νὰ περιμένω τὴν ὥρα ποὺ γίνεται ἡ παλίρροια γιὰ νὰ ἔβγω ἀπὸ τὸν λιμένα κι᾽ ἀπὸ κεῖ γιὰ νὰ τραβήξω πρὸς τὸ πλησιέστερο λιμάνι ὅπου ὁ ἐφοπλιστής μου μὲ εἶχε καλέσει. Συγκέντρωσα τοὺς δέκα πέντε ἀνθρώπους ποὺ ἀποτελοῦσαν τὸ πλήρωμα καὶ τοὺς παρουσίασα τὸν νεαρὸ Μιχαλάκη.

—«Φίλοι μου», τοὺς εἶπα, «νὰ ἕνας ἀνθρωπάκος ποὺ

ἔρχεται νὰ δοκιμάσῃ μαζύ μας τὴν ζωὴ τοῦ ναυτικοῦ. Θὰ ὑπηρετήσῃ ὡς μοῦτσος κατὰ τὸ ταξεῖδι. Νὰ εἶσθε ἐπιεικεῖς γιὰ τὴν παχυλή του ἀμάθεια»...

Ὁ Μιχαλάκης κοκκίνησε σ᾽ αὐτὴν τὴν λέξι ἀπὸ τὸ θυμό του καὶ μοῦ ἔρριξε βλέμματα γεμάτα λύσσα.

—«Ἀλήθεια»...πρόσθεσα ἐνῷ γελοῦσα «ξέχασα νὰ σᾶς πῶ, πὼς ὁ νέος μας μοῦτσος εἶναι ἕνας πραγματικὸς σοφὸς καὶ πὼς ὑπολογίζει, ἅμα φθάσουμε στὸ λιμάνι νὰ προαχθῇ στὸν βαθμὸ πλοιάρχου πλοίων ποὺ κάνουν ταξεῖδια στὰ μακρυνά.

Οἱ ναῦτες μου σκάσανε στὰ γέλια.

—Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπανέλαβε «διορίζω τὸν μικρὸ Ἀνδρέα δάσκαλό του γιὰ τὴν τέχνη τοῦ ναύτη».

—«Πῶς» φώναξε ὁ Μιχαλάκης ταπεινωμένος «ὁ Ἀνδρέας δάσκαλός μου αὐτὸς ποὺ δὲν ξέρει νὰ γράψῃ τὸ ὄνομά του;»

—Ἴσως νὰ εἶναι ὀλιγώτερο ἀμαθὴς ἀπὸ ὅσο φαντάζεσαι νεαρέ μου ὑποψήφιε πλοίαρχε, ἀπήντησα καὶ ξαναμπῆκα στὴν καμπίνα μου.

Ὁ Ἀνδρέας πῆρε τότε τὸν Μιχαλάκη νὰ τοῦ δείξῃ τὸ πλοῖο, τοῦ ὁποίου τοῦ ἔμαθε πῶς λέγονται τὰ διάφορα μέρη. Κατόπιν ἦλθε ἡ σειρὰ τῶν ὑψηλῶν καταρτιῶν καὶ τῶν κυριωτέρων σχοινιῶν, τῶν ὁποίων τοῦ ἐδίδαξε τὴν χρῆσι. Ὁ Μιχαλάκης αἰσθανότανε τὸν ἑαυτόν του μέσα σ᾽ ἕνα ἄγνωστο κόσμο. Εἶχε χάσει τὰ νερά του καὶ καταλάβαινε ὅτι μέσα στοὺς ναῦτες καὶ τὸν Ἀνδρέα δὲν θὰ μποροῦσε νὰ διακριθῇ ὅπως διακρινότανε μέσα στοὺς συντρόφους του στὸ σχολεῖο.

Μ᾽ αὐτὸ δὲν ἦταν τίποτα ὅταν συγκριθῇ μὲ τὸ τί ἔγινε ὅταν τὸ πλοῖο βγῆκε ἀπὸ τὸ λιμάνι γιὰ νὰ ἀνοιχθῇ στὸ πέλαγος. Ἡ διαταγές μου, οἱ χειρισμοὶ τῶν πανιῶν καὶ τοῦ πηδαλίου, ἀπὸ τοὺς ὁποίους τίποτα δὲν μποροῦσε νὰ ἐννοήσῃ ὁ Μιχαλάκης ἂν καὶ ὁ Ἀνδρέας τοῦ τὶς ἐξηγοῦσε γρήγορα, αὐτὸς ὁ μοῦτσος ποὺ ὁ Μιχαλάκης χθὲς ἀκόμη περιφρονοῦσε καὶ τοὺ ἔβλεπε σήμερα νὰ ὁρμᾷ

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΤΙΜΟΤΕΡΗ Η ΣΠΟΡΑ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ ΚΑΤΑ ΓΡΑΜΜΑΣ

Είς όλους είναι γνωστόν, ότι γιά νά μπορέση ν' άναπτυχθῆ ἕνα φυτόν ἔχει ἀνάγκην ἀπό τροφές τίς ὁποῖες πέρνει ἄλλες μὲν ἀπό τὸ ἔδαφος διά τῶν ριζῶν του, ἄλλες δὲ ἀπό τὴν ἀτμόσφαιρα, διά τῶν φύλλων του. Ἀλλά γιά νά ὑπάρξη ζωή δὲν εἶναι μόνον αἱ τροφὲς αὐτές, ἀπαραιτήτως πρέπει νά ὑπάρξη ἡ ἀνάλογος ὑγρασία, ὁ ἀέρας καί ἄφθονον ἡλιακόν φῶς. Ὅταν λοιπόν σπείρωμε τά σιτηρά μας κατά γραμμάς πού ἀπέχουν περίπου 20 πόντους ἡ μία ἀπό τήν ἄλλη, τότε ἐπιτυγχάνομε τά φυτά μας ν' ἀερίζωνται καί νά ἡλιάζωνται πολύ καλύτερα παρά ὅταν τά σπείρωμε στά πεταχτά.

Ὅπως ὅμως εἴπαμε χρειάζονται τά φυτά μας καί σχετικήν ὑγρασίαν. Αὐτή μποροῦμε νά τήν δώσωμε μέ τά σκαλίσματα πού θά τούς κάνωμε (1—2) κατά τόν μῆνα Φεβρουάριον. Δέν πρέπει δέ νά ξεχνοῦμε, ὅτι δύο σκαλίσματα ἰσοδυναμοῦν μέ ἕνα πότισμα. Μέ τά σκαλίσματα ἐπί πλέον τῆς ὑγρασίας πού θά συγκρατήσωμεν εἰς τό ἔδαφος, θ' ἀφαιρέσωμε καί τά ἄγρια χόρτα (ζιζάνια) πού ζοῦν εἰς βάρος τῆς καλλιεργείας. Κατ' αὐτόν τόν τρόπο ἐπιτυνχάνομε τό ἀδέλφωμα τῶν σιτηρῶν καί συνεπῶς καί ἡ ἀπόδοσις κατά στρέμμα εἶναι πολύ μεγαλυτέρα τῆς εἰς τά πεταχτά ἀποδόσεως. Γι' αὐτό ἐκεῖ ὅπου ἐφηρμόσθη ἡ κατά γραμμάς σκαλιστική καλλιέργεια τοῦ σίτου ἐπέτυχεν ἀποδόσεις ἀπό 350—500 ὀκ. κατά στρέμμα (Ἁλμυρός, Τύρναβος, Αἰκατερίνη καί ἀλλαχοῦ). Διά τήν ἀνωτέρω ἐργασίαν διαθέτομεν σπαρτικάς μηχανάς καί τιθέμεθα εἰς τήν διάθεσιν παντός ἐπιθυμοῦντος τήν ὑπόδειξιν.

Ἐπίσης σημαντικῶς δυνάμεθα νά ἐπιτύχωμεν τήν αὔξησιν τῆς ἀποδόσεως τῶν σιτηρῶν κατά στρέμμα διά τῆς ΛΙΠΑΝΣΕΩΣ.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀποτελεσμάτων τῶν πειραματικῶν καί ἀποδεικτικῶν ἀγρῶν, τούς ὁποίους παρηκολουθήσαμεν μετά μεγίστου ἐνδιαφέροντος, ἤχθημεν εἰς τό συμπέρασμα ὅτι διά τήν περιφέρειάν μας τά καταλληλότερα λιπάσματα εἶναι τα ΑΖΩΤΟΦΩΣΦΟΡΟΥΧΑ καί πρό παντός τά ἔχοντα ἕν μέρος ἀζώτου καί δύο μέρη φωσφόρου, ὅπως εἶναι το 6—12—0 καί τό 10—5—20—0 ἕνα σακκί τῶν 50 κιλῶν εἰς 2 στρέμματα.

Τά ἀνωτέρω λιπάσματα πρέπει νά ρίξωμε εἰς τό προτελευταῖον ὄργωμα τῆς σπορᾶς ἤ καί κατά τήν αὐτήν ἡμέραν τῆς σπορᾶς.

Ἐάν ὅμως κατά τήν ἄνοιξιν (Φεβρουάριον) ἰδοῦμε ὅτι τά σιτηρά μας εἶναι κιτρινισμένα καί καχεκτικά, τότε ἀπαραιτήτως πρέπει νά τά ἐνισχύσωμε μέ 10—12 κιλά κατά στρέμμα μέ ΝΙΤΡΙΚΗΝ ΑΣΒΕΣΤΟΝ, πού εἶναι λίπασμα πού τό σκορποῦμε στήν ἐπιφάνεια καί εἶναι τόσον εὐδιάλυτο πού μόνο μέ τήν πρωϊνή δροσιά διαλύεται καί χρησιμοποιεῖται ἀπό τά φυτά.

Ὁ Κοινοτικός Γεωπόνος Βελεστίνου
ΔΗΜ. ΛΟΥΚΑΣ

Αἱ ἀνωτέρω ὁδηγίαι διά τήν γραμμικήν σποράν τοῦ σιταριοῦ ἐκοινοποιήθησαν δι' ἐγκυκλίου παρά τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε. Ο. Ν. Βελεστίνου, ἡ ὁποία καί διέταξεν ὅλους τούς σχηματισμούς της ἵνα ἕκαστος προβῆ εἰς τήν καλλιέργειαν δύο τοὐλάχιστον στρεμμάτων σίτου βάσει τῶν ἀνωτέρω ὁδηγιῶν καί νά ἀναφέρουν ἐν καιρῷ τά ἀποτελέσματα.

Τοιαῦται πρωτοβουλίαι ἐμπίπτουν ἀκριβῶς εἰς τό πνεῦμα τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐπιθυμοῦντος ἵνα ἡ Ε. Ο. Ν. καταστῇ πρωτοπόρος καί εἰς τήν ἐξέλιξιν τῆς γεωργικῆς μας προόδου.

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ

ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΟΡΘΩΝΗΣ ΤΟΝ ΜΟΥΣΤΟΝ ΣΟΥ

Ὅταν πάλιν ἔχεις ἀδύνατον μοῦστον κάτω τῶν 12μισυ βαθμῶν— διά τά θερμά μέρη καί κάτω τῶν 11 βαθμῶν διά τά ψυχρά, τότε διά νά τόν ἐνδυναμώσης κάμε ὡς ἑξῆς: 1ον) Πρόσθεσε ζάχαριν 1μισυ ὀκᾶν περίπου διά τάς 100 ὀκάδας μούστου διά ν' αὐξήσης τούς βαθμούς κατά 1 βαθμόν. Τήν ζάχαριν λυώνεις προηγουμένως μέ ὀλίγον ζεστόν μοῦστον, ἤ 2ον) Κατασκεύασε πετιμέζι, τό ὁποῖον ἐπίσης ὅταν προστεθῇ φέρη καλά ἀποτελέσματα, ἤ 3ον φούσκωσε μέ ὀλίγον μοῦστον ξηράν σταφίδα εἰς τήν ἀναλογίαν τῶν 3 ὀκ. εἰς 100 ὀκ. μούστου διά νά αὐξήσης κατά 1 βαθμόν τόν μοῦστον.

στά κατάρτια σέ ὕψη πού μόνο νά τά σκεφθῆς σ' ἔρχεται ζάλη.

Τοῦ τά ἐξηγοῦσα ὅλα αὐτά μ' ἕναν τέτοιο σοφό... Ὅλα αὐτά τόν ἔκαναν νά μένη ἀκίνητος στή μέση τοῦ πλοίου σαστισμένος, γεμάτος ντροπή ἐπειδή αἰσθανότανε ὅτι ἦταν ἄχρηστος...καί περισσότερο ἀπ' ὅλα διότι ἦτο ἀναγκασμένος νά ὁμολογήση ὅτι ὁ Ἀνδρέας ἤξευρε τόσα πράγματα, ἀπό τά ὁποῖα αὐτός οὔτε ἰδέα δέν εἶχε.

Ἡ ἐκπλήξεις του δέν εἴχανε ἀκόμη τελειώσει. Αὐτό τό ὀπισθοδρομικό παιδί, στό ὁποῖο κι' αὐτή ἀκόμα ἡ λέξις «φυσική» ἦταν ἄγνωστη, ἤξερε νά διαβάζη στόν οὐρανό σάν νά διάβαζε βιβλίο γιά νά πῆ τί καιρο θά ἔκανε τήν ἴδια μέρα καί ἀπό ποῦ θά φυσοῦσε τήν ἐπομένη ὁ ἄνεμος. Κατόπιν ἔμπρος του μέ τήν βοήθεια ἐργαλείων πού εἴχανε παράδοξο σχῆμα, μικρῶν βιβλίων πού ἤτανε γεμάτα ἀπό ἀριθμούς καί ὑπολογισμούς, οἱ ὁποῖοι φαινότανε φανταστικοί στόν σοφό τόν Μιχαλάκη καθώριζε τήν ἀκριβῆ θέσι τοῦ πλοίου μέσα στήν θάλασσα σέ μιά στιγμή πού ἡ παραλία εἶχε πειά χαθῆ ἀπό τόν ὁρίζοντα.

Ἀπ' ὅλα αὐτά οὔτε γρῦ δέν ἤξερε αὐτός πού στα μαθηματικά εἶχε πάρει τό δεύτερο βραβεῖο στό Λύκειο. Αὐτός πού χθές ἀκόμα ἦταν τόσο ὑπερήφανος πού μποροῦσε νά ὀνομάσει μέ τό ἐπιστημονικό τους ὄνομα τά 4 εἴδη τῶν συννέφων... Ὁ μικρός Ἀνδρέας, τόν ὁποῖον θεωροῦσε τόσο ἀνόητο ἤξερε περισσότερα ἀπό αὐτόν; Ἐπειδή δέν ἤθελε ἀκόμη νά ταπεινωθῇ καί νά ἀναγνωρίση τήν ἀλήθεια τοῦ ἐρχότανε ὅταν ἄκουσε τούς ναῦτες πού περνοῦσανε ἀπό κοντά του νά τοῦ λέγανε σάν νά τον λυποῦντανε.

—«Καλό εἶναι αὐτό τό παιδάκι. Κρῖμα εἶναι πού δέν τοῦ μάθανε τίποτα! Αὐτό τό ἠλίθιο ὕφος ἡ ἀμάθεια τοῦ τό δίνει. Ἐν τούτοις θ' ἀνοίξη τά μάτια του ἄν ἀκούη τόν μικρό τόν Ἀνδρέα, πού εἶναι ἄξιος καί πού μιά μέρα θά γίνη πρώτης τάξεως ναυτικός, γιατί ὁ πλοίαρχος τόν ἔμαθε νά ὁδηγῇ τό πλοῖο.

Κι' ἔτσι ὅταν τό μεσημέρι ἔβαλε μαζύ μου τό πόδι του στην στεριά, εἶχε γίνει μετριόφρων καί βολικός.

—«Ἔ λοιπόν!» τοῦ εἶπα ὅταν ἀνεβήκαμε στήν ἁμαξοστοιχία πού θά μᾶς ξανάφερνε στό σπῆτι, «τί σκέπτεται ὁ μικρός σοφός μου φίλος γιά τό πρῶτο θαλασσινό του ταξιδάκι;

Σκέπτουμαι πλοίαρχέ μου, πώς εἶχα πολύ ἄδικο προχθές να περιγελῶ ἐκεῖνο που ὀνόμαζα παχυλή ἀμάθεια του Ἀνδρέα. Εἶδα καί καλά μάλιστα ὅτι στό πλοῖο σας εἶναι ένας πολυ μορφωμένος δάσκαλος καί ἐγω ἕνας ἀξιολύπητος μαθητάκος. Στο μέλλον θα προσέχω· δέν θα θεωρω τοσο εὔκολα ἀμαθῆ τον κάθε ἄνθρωπο, εἰς τον ὁποιον είναι ἄγνωστα όσα ἐγώ ἔχω μάθει.. Θα σκέπτωμαι ὅτι και αὐτος ὅπως ὁ Ἀνδρέας μπορεῖ να ξέρῃ πολυ περισσοτερα πραγματα που σε μένα εἶναι ἄγνωστα και πώς αὐτός μπορεί να εἶναι ὀλιγώτερο μεγαλόψυχος άπο τόν Ἀνδρέα, ὁ ὁποῖος δεν με κοροΐδεψε ἄν και τοῦ ἔδωκα τήν ἀφορμή· Ὁ μοῦτσος σας ἀξίζει πειό πολύ ἀπο μένα.

—Ἔτσι μάλιστα, να μια σκέψις γεματη εἰλικρίνεια καί ταπεινοφροσύνη, Μιχαλάκη μου· οἱ γονεῖς σου θά εἶναι εὐτυχισμένοι ὅταν θα τούς τό πῶ. Μά ὁ Ἀνδρέας δεν εἶναι κατώτερος ἀπό σένα σήμερα. Σαν κι' ἐσένα ἐργατικός καί μέ καλή καρδιά ἔχει περισσότερη μετριοφροσύνη, ὅπως καί σύ...στό μέλλον. Να θυμᾶσαι καλά τό μάθημα πού ἔλαβες γιά να μή δοκιμάσης πειά τόν πειρασμό νά ὑποπέσης σ' αὐτό το ἄσχημο ἁμάρτημα πού λέγεται ὑπεροψία καί ὑπερηφάνεια καί πού στήν ζωή κάνει τήν δυστυχία ἐκείνων πού δέν ἔχουν ἀπό παιδιά τό θάρρος νά διορθωθοῦν.

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ τηλεγράφου

Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς του ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην τῆς συνεννοήσεως κατ' ἀρχὰς μὲν ἐκ τοῦ πλησίον ἀργότερον δὲ ἐκ μεγαλυτέρων ἀποστάσεων.

Ἐὰν ἀνατρέξῃ τις τὴν ἱστορίαν τῶν διαφόρων λαῶν θὰ ἴδῃ ὅτι οὗτοι μετῆλθον διάφορα μέσα ὅπως κατορθώσωσι τὴν πραγματοποίησιν τῆς συνεννοήσεως ἰδίως ἐν ὥρᾳ πολέμου πρὸς μεταβίβασιν διαταγῶν καὶ πληροφοριῶν.

Οἱ Ἕλληνες δὲν ὑστέρησαν ἐφευρετικοῦ πνεύματος.

Ὡς πατὴρ τοῦ ὀπτικοῦ τηλεγράφου φέρεται ὁ υἱὸς τοῦ Ναυπλίου Παλαμήδης, ὅστις ἐφεῦρε σύστημα συνεννοήσεως ἐκ μεγάλης ἀποστάσεως.

Ὁ Θησεὺς ἐπιστρέφων νικητὴς ἐκ Κρήτης μετὰ τὸν φόνον τοῦ Μινωταύρου ὑπὸ τούτου λησμονεῖ ν' ἀντικαταστήσῃ τὰ μέλανα ἱστία διὰ λευκῶν, δὲν δίδει οὕτω τὸ προσυμφωνηθὲν σῆμα τῆς νίκης, ἀλλὰ τὸ τῆς ἥττης καὶ ἡ ἀπροσεξία του αὐτὴ ἦτο αἰτία τοῦ ἀδίκου χαμοῦ τοῦ πατρός του Αἰγέως, ριφθέντος εἰς τὸ ἐκ τούτου ὁμώνυμον πέλαγος.

Ὁ Ἀγαμέμνων ἐν διαστήματι 24 ὡρῶν κατορθώνει καὶ διαβιβάζει ἀπὸ τὴν Τροίαν τὴν εἴδησιν τῆς νίκης εἰς τὴν ἐν Μυκήναις σύζυγόν του Κλυταιμνήστραν.

Ὁ Μ. Ἀλέξανδρος λαμβάνει προτάσεις παρά τινος Σιδωνίου ὅπως τῷ ἀποκαταστήσῃ σύστημα ὀπτικοῦ τηλεγράφου ἵνα δύναται οὗτος ἐντὸς 5 ἡμερῶν νὰ λαμβάνῃ εἰδήσεις ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῶν Ἰνδιῶν μέχρι Μακεδονίας.

Ἐκλαβὼν ὅμως τὸν Σιδώνιον ὡς παράφρονα ἀπορρίπτει τὰς προτάσεις του, σκεφθεὶς ὅμως ὡριμώτερον ἀνεζήτησε ματαίως τὸν ἐξαφανισθέντα ἐφευρέτην.

Τὰς ἐφευρέσεις ὅμως τῶν Ἑλλήνων ἐκαρπώθησαν διάφοροι ξένοι λαοὶ τελειοποιήσαντες κατὰ καιροὺς ταύτας.

Κατὰ τὸν 14ον αἰῶνα ὁ [illegible] ἐχρησιμοποίει σημαίας πρὸς ἀναγγελίαν τῶν ὅρων του πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ πολιορκουμένους. Οὕτω εἶχον [illegible] καταστῆ γνωστὰ τὰ σήματά του, ὡς π. χ. σημαία λευκὴ ὑπενόει εἰρήνην (ἀνακωχὴ πολέμου) κ[illegible] παράδοσιν πρὸς παράδοσιν, ἐρυθρὰ ἔφοδον.

Ἀλλὰ καὶ ὁ θαλασσοπόρος Μαγγελᾶνος τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1530 παρετήρει εἰς κάθε ἄφιξίν του εἰς τὰ διάφορα μέρη ν' ἀνάβουν πυράς, ὅπως λαμβάνουν γνῶσιν οἱ ἄλλοι ἄγριοι περὶ τῆς ἀφίξεως ξένων.

Ἡ ἐφεύρεσις τοῦ πυροβόλου κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα καὶ ἡ τοῦ τηλεσκοπίου κατὰ τὸν ἑπόμενον σπουδαίως συνέβαλον εἰς τὴν τηλεπικοινωνίαν.

Ἂς μὴ νομισθῇ ὅμως ὅτι καὶ οἱ Ἕλληνες δὲν παρηκολούθουν τὴν ἐξέλιξιν τοῦ τηλεγράφου.

Ὁ Νικοτσάρας εἶχε βίγλες εἰς Σκίαθον καὶ Σκόπελον.

Ἀπὸ τοὺς σταθμοὺς αὐτοὺς εἰδοποιοῦντο οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων διὰ τὸν κίνδυνον τῶν πειρατῶν ὡς καὶ τῶν ἐπιδρομέων.

Οὕτω μὲ πρώτην δοθεῖσαν εὐκαιρίαν ἤτοι κατὰ τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνας οἱ ἁρματωλοὶ καὶ κλέφτες καὶ οἱ ναυτικοὶ τῆς ἐποχῆς ἐφήρμοσαν τὰς μεθόδους τοῦ συγχρόνου τηλεγράφου.

Συνεδύαζον οὗτοι τὸν ὀπτικὸν τηλέγραφον μετὰ τοῦ ἠχητικοῦ τοιούτου διὰ τὴν ἐκ μεγάλης ἀποστάσεως συνεννόησιν.

Τὸν πυροβολισμὸν ἀπεκάλουν (καβούλι) ἐξ οὗ καὶ ἡ προσυμφωνία «κάνε μας δυὸ καβούλια» ἤτοι ρίψε μας δύο πυροβολισμούς. Ἐχρησιμοποίουν τὴν πυρὰν διὰ πρὸς παραγωγὴν μεγάλων φλογῶν [illegible] ἢ καπνοῦ. Ἀλλὰ καὶ οἱ Τοῦρκοι μετήρχοντο τὰ ἴδια μέσα κατὰ τὴν ἐπανάστασιν.

Τὸ δοθὲν σῆμα ὑποχωρήσεως τῶν Τούρκων εἰς τὸ Βαλτέτσι ἦτο καπνός, τὸν ὁποῖον ἀντελήφθη ἀμέσως ὁ Κολοκοτρώνης.

Ὁ Γέρος τοῦ Μωριᾶ εἶχε διοργανώσει ἄριστον ὀπτικὸν τηλεγραφικὸν δίκτυον, κατορθώσας ν' ἀναγγείλῃ τὴν ἰδίαν νύκτα εἰς ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον τὴν πτῶσιν τοῦ Ναυπλίου (μιμούμενος ἴσως τὸν Ἀγαμέμνονα).

Ἀλλὰ ἐκεῖ ποὺ ἦτο λίαν ἐν χρήσει ὁ ὀπτικὸς τηλέγραφος, ἦτο τὸ Πολεμικὸν Ναυτικόν. Εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων εἰς Ὕδραν καὶ Σπέτσας ὑπάρχουσι τὰ ἐρείπια τῶν οἰκημάτων τοῦ ὀπτικοῦ τηλεγράφου.

Τέλος ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς πρώτης Κυβερνήσεως εἰς Κόρινθον τῇ 17 Μαρτίου 1822 ὁ Μινιστέρος τοῦ πολέμου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 623 ἐγγράφου του ζητεῖ ἀπὸ τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα τὴν ἔγκρισιν συστάσεως Ἐπισήμου Τηλεγράφου.

Ἀλλὰ καὶ πρὸ πεντηκονταετίας περίπου ἐχρησιμοποιήθη ὁ ὀπτικὸς τηλέγραφος διὰ τὴν συνεννόησιν Κρήτης — Ἀθηνῶν κατὰ τὴν κατοχὴν τῆς Κρήτης ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων.

Οὕτω ἐγκατέστησαν ὀπτικὸν τηλέγραφον εἰς Κρήτην —Ἀντικύθηρα — Κύθηρα καὶ [illegible] ἀπὸ Κυθήρων διὰ τοῦ Ἠλεκτρικοῦ Τηλεγράφου εἰς Ἀθήνας. Διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ μετεβιβάζοντο τηλεγραφήματα ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Κρήτην.

Καὶ σήμερον ἀκόμη εἶναι λίαν διαδεδομένος ὁ ὀπτικὸς τηλέγραφος εἰς τὸ Ναυτικὸν ἐν γένει, Στρατὸν καὶ Ἀεροπλοΐαν.

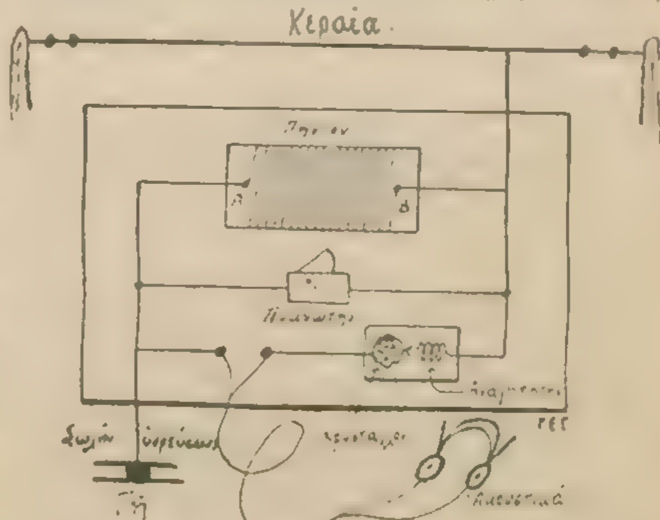
ΤΑΣΣΟΣ ΜΑΛΑΤΕΣΤΑΣ
Εἰσηγητὴς Τ. Τ. Τ.

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

Τὸ ραδιόφωνον τοῦ ὁποίου σᾶς περιέγραψα τὴν κατασκευὴν εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος, ὅπως σᾶς ἀνέφερα τότε εἶναι ἡ ἁπλουστέρα συσκευὴ γιὰ νὰ ἀκοῦτε ἕνα τοπικὸν ραδιοφωνικὸν σταθμόν.

Ἀλλὰ ἐκτὸς αὐτοῦ εἶναι καὶ ἁπλῆ εἰς τὸν χειρισμόν. Δηλαδὴ ἐκτὸς ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ [illegible] ἐπὶ τοῦ κρυστάλλου καὶ ποὺ τὸ ὀνομάσαμε ἀναζητητὴ δὲν ἔχει κανένα ἄλλο [illegible].

Ἐπροτίμησα δὲ νὰ σᾶς τὸ ἁπλουστεύσω κατ' ἀρχὴν τόσο ὥστε ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ μὴ σᾶς φανῇ ἡ κατασκευή

του πολύπλοκος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅπως μὴ σᾶς ἐπιβαρύνω πολὺ καὶ οἰκονομικῶς [illegible] ἐξαρτημάτων.

Σήμερα θὰ σᾶς [illegible] θὰ βελτιώσετε τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δέκτου αὐτοῦ μὲ τὴν προσθήκην ἑνὸς ἐξαρτήματος μόνου.

[illegible]

Ὁ [illegible] Καὶ τὰ δύο τμήματα ἀποτελοῦνται ἀπὸ [illegible]

[illegible]

Δια [illegible]

ΗΘΟΓΡΑΦΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΜΑΡΑΣΜΟΣ

Ἦταν σ' ἕνα λιμάνι τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου ἀπάνω στὴ ρουμελιώτικη ἀκτή, σὲ μιὰ σκάλα, ὅπου ἀνάρια καθρεφτίζονται στὸ γιαλὸ σὲ μιὰ γραμμὴ τὰ σπίτια, κι' ἀγναντεύεις ἄντικρυ τὸ Μωριά, ποὺ στεφανώνουν ψηλὰ οἱ κορφὲς τῆς Ζίριας· θέλεις πές, πὼς ἦταν ἡ Βοτρινίτσα, θέλεις ἡ Ἰτιά.

Καμμιὰ ἑκατοστὴ ὀργυιὲς ἀνοιχτὰ ἦταν ἀραγμένη μία μπρατσέρα ὄμορφη, καινούργιο καραβάκι, ποὺ ὅτι λές κι' εἶχε ξεγλυστρήσει ἀπὸ τὰ σκαριὰ τοῦ Γαλαξειδιοῦ.

Ἦταν ἕτοιμο νὰ πριμάρη.

Ἄξαφνα βλέπω νὰ λύνουν τὴ φελούκα του ἀπὸ τὴν πρύμη καὶ νὰ τὴν στέλνουν ἔξω. Ἕνας μονάχα ναύτης ἦταν στὸ πρυμνιὸ κουπὶ μοναχό, στριφογυρίζοντάς το σὰν ἕλικα βαποριοῦ, καὶ στὴν κουπαστὴ μπροστὰ ὀλόρθο ἕνα μαῦρο καραβόσκυλο, ποὺ οὔρλιαζε λυπητερά.

Ἀκοστάρει ἡ βάρκα στὴν ἀμμουδιά, μπρὸς στὰ μαγαζιὰ τοῦ γιαλοῦ, καθαυτὸ μάλιστα μπροστὰ σὲ μιὰ σκιάδα, ποὺ εἶχαν στημένα μὲ πάλους ἀπάνω στὴ θάλασσα γιὰ νὰ παίρνουν ἐκεῖ μὲ τὸ μπάτη τὸν ἀργιλέ τους οἱ θεριακλῆδες.

Κι' ἐκεῖ ποὺ ἀκοστάρησε, βλέπω τὸ ναύτη ν' ἀρπάζη τὸ μαῦρο τὸ σκυλί, ἔτσι σὰν τραγὶ ἀπὸ τὸ σβέρκο καὶ ἀπὸ τὴ ράχη καὶ νὰ τὸ πετάη μὲ δύναμη στὴν ξηρά. Κι' ὅτι τὸ πέταξε λάμνοντας μὲ δυνατὲς κουπιές, ἀνοίχτηκε ἀμέσως καὶ τράβαγε μὲ βία κατὰ τὴ μπρατσέρα.

Μὰ τὸ σκυλὶ ἐρρίχτηκε στὴ θάλασσα, κυνηγώντας τὴ βάρκα, οὐρλιάζοντας λυπητερά· ἔλαμνε ὁ ναύτης μὲ τὸ μονάχο κουπί, μὰ τὸ σκυλὶ ἀπελπισμένο ἐκτύπαε, ὅσο μποροῦσε μὲ τὰ ποδάρια τὸ νερὸ καὶ τὄφτασε τὸ φελούκι.

Τότε ὁ ναύτης μὲ ἄγριο θυμὸ σηκώνει τὸ κουπὶ καὶ τὸ χτυπᾷ τὸ ἄμοιρο στὸ κεφάλι.

Τότε οὔρλιασε τὸ ἔρμο πιὸ θλιβερά, θέλεις ἀπὸ πόνο, θέλεις ἀπὸ καϋμό. Δὲν ἐνόρεψε ν' ἀκολουθήση πιὰ τὴ βάρκα, ἀλλὰ χαλχλάκιζε μὲ τὰ ποδάρια τὰ νερὰ χωρὶς σκοπό, χωρὶς νόημα, μόνο μόνο ὅσο νὰ μὴ βουλιάξη.

Εἶδα τότε τὴ φελούκα νὰ ἀκοστάρη τὴ μπρατσέρα· ὁ ναύτης τὴν ἔδεσε στὴ πρύμη καὶ ἐσαλτάρησε ἀπάνω. Καὶ ἡ μπρατσέρα ὅλο καὶ σαλπάρει. Φυσοῦσε καλούτσικο μαϊστράλι καὶ στὴ στιγμὴ ἐπῆραν τὰ πανιά· κι' ἐχύθηκε σὰ χέλι ἀπάνω στὰ νερὰ ἡ μπρατσέρα ἀφίνοντας ἀπὸ τὴν πρύμη χοχλάτο αὐλάκι, καὶ τραβῶντας γοργὰ κατὰ τὸ Αἴγιο.

Τὸ σκυλὶ ὅλο καὶ οὔρλιαζε χτυπῶντας μὲ ἀπελπισία τὴ θάλασσα καὶ τραβῶντας κατὰ τὸ πέλαγος. Ἀλλὰ ἐμάκραινε ὁλοένα γοργὰ ἡ μπρατσέρα καὶ στὸ τέλος ἀπελπίστηκε. Ἐγύρισε τὸ κεφάλι κατὰ τὴ στεριὰ καὶ μὲ κόπο πολὺ καὶ ἀγωνία ἔφτασε νὰ βγῆ καὶ νὰ πέση σὰν ψόφιο ἀπάνω στὶς τοῦφες ἀπὸ τὰ φύκια, ὅπου εἶχε σωριάσει ὁ μπάτης, ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴ σκιάδα, εἶδος ἐξέδρας, ποὺ σᾶς εἶπα, ποῦχε στήσει μὲ παλούκια ἀπάνω στὸ νερὸ ὁ καφετζῆς ἀκουμπώντας την στὸ μουράγιο.

Τὰ παιδιὰ τοῦ ἔκαναν μαρτύρια, γιατὶ δὲν εἶχε ἀφέντη· ἦταν, ἔλεγαν, σκυλὶ τοῦ δρόμου· βροχὴ ἔπεφταν ἀπάνω του οἱ πέτρες· τὸ κούτσαναν κιόλα γιὰ τὰ καλά. Ἀλλ' αὐτό, πρᾶγμα παράξενο, δὲν ἐννοοῦσε νὰ φύγη. Ἐκεῖ κάτω ἀπὸ τὶς σανίδες τῆς σκιάδας, πάντα ἐκεῖ. Τί ξέρεις; τοῦ ἐφαίνονταν ἴσως, πὼς ἦταν ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν κουπαστὴ τῆς μπρατσέρας του, τοῦ σπιτιοῦ του. Καὶ ὅμως τοῦ ἔκαναν τόσα τὰ παιδιά, ὅπου κι' ἐγὼ ἀπορῶ, πῶς δὲν τὸ εἶχαν τελειωμένο.

Μιὰ μέρα, ἀφοῦ τὸ χάϊδεψα πολύ, τοῦ ἔδεσα τὸ λαιμὸ μὲ ἕνα μαντήλι καὶ ἐζήτησα νὰ τὸ πάρω μαζί μου στὸ σπίτι, ποὺ εἶχα στὸ γιαλὸ κοντά. Μὲ ἀκολούθησε χωρὶς ἀντίσταση κουνώντας τὴν οὐρά του. Ἅμα ἔφθασε στὸ σπίτι, τὸ ἔλυσα καὶ τὸ ἐχάϊδεψα πολύ. Μὲ τήραγε μὲ τὰ τίμια μάτια τοῦ σκυλιοῦ, ὅλο εὐγνωμοσύνη καὶ συμπάθεια, μάτια, ποὺ ἂν καὶ ζῶο, ἐζωγραφίζονταν ἀπάνω τους ὅλος ὁ βαθὺς καϋμός του, ποὺ τοῦ σπάραζε τὴν ψυχὴ καὶ γλύφοντάς μου τὰ χέρια ἔφυγε ἀργά-ἀργά. Σὲ σίγο ἐγύρισε τὸ κεφάλι καὶ κουνώντας τὴν οὐρὰ μὲ ἐκοίταξε πάλι μὲ τὰ πονεμένα μάτια του καὶ ἐτράβηξε. Τὸ ἔνοιωσα τὸ δυστυχισμένο. Δὲν ἤθελε νὰ τὸ παρεξηγήσω. Ἄλαλο ἦταν τὸ στόμα του, ἀλλὰ ἐκείνη ἡ θλιβερὴ ματιά του μοῦ ἐφάνηκε πὼς μοῦ ἔλεγε: Μὴ μὲ πάρης γιὰ ἀχάριστο· ἀλλὰ θέλω, ἐκεῖ ἀπὸ κάτω, ποὺ μοιάζει τόσο τὸ καράβι μου, νὰ ξεψυχήσω ἐκεῖ, ἀγνατεύοντας τὸ πέλαγος καὶ ρουφῶντας τὴν ἁρμύρα, ποὺ φέρνει ὁ μπάτης».

Καὶ ὅμως τοῦ αὔξαινε τὰ μαρτύριά του αὐτὸς ὁ μπάτης! Ἐκεῖ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ μουράγιο ποῦχε κουφτή, ὅταν ἤτανε ρίχη, μὲ τραβηγμένα τὰ νερὰ ἄφηνε δύο σπιθαμὲς τόπο, ἡ θάλασσα ἔφθανε τὸν τοῖχο τοῦ μουράγιου καὶ τὸ ἐσκέπαζε ὀρθό, ὡς τὴν κοιλιά.

Ἀλλὰ ἐκεῖνο δὲν τὸ ἐκουνοῦσε ἀπὸ κεῖ κάτω. Μονάχα ὅταν ἄκουε τὴν ἁλυσίδα τοῦ ἀνκουρέτου κανενὸς καϊκιοῦ ποὺ ἄραζε, ἐσηκώνουνταν, ἔβγαινε ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν σκοτεινὴ τρύπα του καὶ ἀγνάντευε τὴ θάλασσα μυρίζοντας τὸν ἀέρα· καὶ ὅταν ἀκοστάριζε στὸ γιαλὸ κανένα βαρκὶ καϊκιοῦ ἐσσούρνουνταν ὡς ἐκεῖ, κουνώντας τὴν οὐρά του στοὺς ναῦτες. Ἀλλὰ τὸ ἔδιωχναν μὲ πετριές, γιατὶ εἶχε ὅλα τὰ σημάδια τῆς λύσσας τὸ παλιόσκυλο· τὰ γουβιασμένα μάτια του ἐγυάλιζαν, χώρια ποὺ εἶχε πάντα τὴν οὐρά του ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὰ σκέλια.

Δὲν τὸ θυμήθηκα πιὰ τὸ σκυλὶ καὶ ψάρευα, ὅσο ποὺ βγῆκεν ὁ ἥλιος. Ὅταν στὸ τέλος ἐπήραμε ἀπάνω καὶ τὰ παραγάδια, ἐτραβήξαμε κατὰ τὸ γιαλό.

Ἐκεῖ στὴν ἀμμουδιά, ἄκρη ἄκρη, ἦταν ξαπλωμένο τὸ σκυλί, σὰν καθιστό, ὅπως ζωγραφίζουν τὶς Σφίγγες, μὲ τὰ πόδια ἐμπρός, μὲ τὸ λαιμὸ τεντωμένο, ἀγνατεύοντας τὸ πέλαγος.

Ἀλλὰ ἦταν νεκρό. Σβυσμένα, γουρλωμένα, τὰ ὀρθάνοιχτα μάτια του, ξυλιασμένο τὸ κορμί του.

Τότε τὸ μικρὸ ναυτόπουλο ποὺ μοῦ κρατοῦσε τὰ κουπιά:

—Μπά, εἶπεν, ὁ κουτσάφτης. Τὸ κακόμοιρο τὸ σκυλί. Τὸ εἶπαν καὶ τὄκαμαν οἱ ἄπονοι.

Πολὺ βαθιὰ συμπάθεια γιὰ τὸ ναυτόπουλο μὲ ἔκαμαν νὰ αἰσθανθῶ τὰ πονετικά του λόγια γιὰ τὸ δυστυχισμένο ζῶο.

—Τὸ γνωρίζεις, παιδί μου, αὐτὸ τὸ σκυλί;

—Ἄμ δὲν τὸ γνωρίζω; Εἶναι ὁ κουτσάφτης· ἀπὸ πατρινιώτικο καράβι, ἀπ' τὴ μπρατσέρα τοῦ Ν[illegible] τοῦ Σταυρᾶ. [illegible]

Καὶ γιατί τὸ [illegible], παιδί μου.

—Νά, δὲν ἦταν διόλου κακό. Ὅσα κι' ἂν τοῦκαναν, καὶ ξύλο καὶ [illegible] νὰ ν' ἀγριέψη, αὐτὸ τίποτα. Ἕνα καραβόσκυλο, ξέρεις, κύριε, πρέπει νὰ εἶναι ἄγριο, κακό, νὰ γαυγίζη δυνατὰ καὶ [illegible] Αὐτὸ ἦταν [illegible] [illegible]

Δὲν [illegible] τοῦ του κακοῦ ἀνθρώπου.

ΕΜΜ. ΛΥΚΟΥΔΗΣ

δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ συνδέσωμεν μὲ σύρμα τὸ ἓν τμῆμα αὐτοῦ μὲ τὴν μίαν ἄκρην Α τοῦ πηνίου. Τὴν δὲ ἄλλην ἄκρην Β τοῦ πηνίου μὲ τὸ ἕτερον τμῆμα τοῦ πυκνωτοῦ. Τὸ σχῆμα θὰ σᾶς βοηθήση ἀρκετά.

Περιστρέφοντες τὸ μεταβλητὸν τμῆμα τοῦ πυκνωτοῦ θὰ προσέχετε νὰ σταθῆτε ἐκεῖ ποὺ θ' ἀκούσετε τὸν ἦχον ἰσχυρότερα εἰς τὸ ἀκουστικό.

Τὸν πυκνωτὴν θὰ περιστρέφετε κρατῶντες αὐτὸν ἀπὸ τὴν ξύλινη λαβὴ αὐτοῦ, ἡ ὁποία εἶναι στερεωμένη ἐπὶ τοῦ ἄξονος τῆς περιστροφῆς τοῦ κινητοῦ τμήματος αὐτοῦ.

Ἀρχίσαμε μὲ τὴν περιγραφὴν τοῦ ἁπλουστέρου ραδιοφώνου, τὸ ὁποῖον ὅλοι σας μπορεῖτε νὰ κατασκευάσετε ἐλπίζων ὅτι θὰ προεκάλεσα ζωηρῶς τὸ ἐνδιαφέρον σας διὰ τὴν ἐρασιτεχνικὴν ραδιοφωνίαν, ἡ ὁποία εἶναι μία ἀπὸ τὶς ὡραιότερες ἐνασχολήσεις.

Σημ. — Εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον λόγῳ τυπογραφικοῦ λάθους ἀναγράφεται 10 μ σύρματα διαμέτρου 0,4 ἀντὶ «διαμέτρου 0,4 χστ.» δηλαδὴ 0,4 τοῦ χιλιοστοῦ.

Γ. Ε. Γ.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ
Δεύτερη πατρίδα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἦταν ὅμως βέβαιοι πὼς οἱ κανονιὲς τοῦ «Ξιφία» εἶχαν ἀκουσθῆ, ἀφοῦ ὁ ἄνεμος φυσοῦσε ἀπὸ τὴ θάλασσα, κι' ἐπερίμενε πὼς θὰ φανῆ κανένα πλοῖο μπροστὰ στὸν ὅρμο, ἀπὸ ὥρα σὲ ὥρα.

Τοποθετήθηκαν λοιπὸν στὰ κατάρτια σκοποί, μὰ ὡς τὸ βράδυ, κανένα πανὶ δὲν εἶχε φανῆ ἀκόμη. Ἡ θάλασσα ἦταν ἔρημη στὰ βορεινά, ἔρημη ἐπίσης καὶ στὸ μέρος ἐκεῖνο ποὺ τὸ περιώριζε ἡ καμπύλη τοῦ ὅρμου. Ὅσο γιὰ νὰ βγάλουν ἔξω ἄγημα καὶ νὰ τὸ στείλουν πρὸς ἀναγνώρισι, ὁ φρόνιμος κυβερνήτης δὲν τὸ ἐννοοῦσε μὲ κανένα τρόπο, γιατὶ φοβόταν μὴν ἐκτεθῆ σὲ κανένα κακὸ συναπάντημα. Ἄλλως τε οἱ περιστάσεις δὲν τὸ ἀπαιτοῦσαν ἀναγκαστικά. Μόλις τελείωναν οἱ ἐπισκευὲς τοῦ «Ξιφία», ὅταν πιὰ ἡ κορβέττα θὰ μποροῦσε ν' ἀφήση τὸ ἀραξοβόλι της, δὲν θὰ εἶχε παρὰ νὰ κάμη τὸ γῦρο τῆς χώρας ἐκείνης, ποὺ εἶχαν ἐξακριβώσει μάλιστα καὶ τὴ γεωγραφική της θέσι — 19ο30' πλάτος καὶ 114ο5' μῆκος ἀνατολικὰ τοῦ μεσημβρινοῦ τῆς νήσου Φέρου, ποὺ ἀνήκει στὰς Καναρίους νήσους τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ.

Πέρασαν τρεῖς ἡμέρες χωρὶς νὰ παρουσιασθῆ τίποτα καινούργιο. Μόνο μιὰ μεγάλη τρικυμία σηκώθηκε, ὁ «Ξιφίας» ὅμως, ἀσφαλισμένος στὸν ὅρμο του, δὲν ἔπαθε τὸ παραμικρό.

Στὶς 13 τοῦ Ὀκτώβρη, ἀκούσθηκαν πάλι κανονιές, ἀπὸ τὸ ἴδιο μέρος ποὺ εἶχαν ἀκουσθῆ κι' οἱ πρῶτες. Κάθε κανονιὰ χωρίζουνταν ἀπὸ τὴν ἄλλη μὲ διάλειμμα δυὸ λεπτῶν. Κι' ὁ «Ξιφίας» ἀποκρίθηκε μ' ἄλλες ἑπτὰ κανονιές, μὲ τὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα χωρισμένες.

Ἐπειδὴ οἱ κρότοι ποὺ ἄκουσαν ἦταν οἱ ἴδιοι, δηλαδὴ οὔτε πιὸ δυνατοί, οὔτε πιὸ ἀδύνατοι ἀπὸ τὴν ἄλλη φορά, ὁ κυβερνήτης ἐσυμπέρανε, ὅτι τὸ πλοῖο ποὺ κανονιοβολοῦσε, οὔτε εἶχεν ἀπομακρυνθῆ, οὔτε εἶχε πλησιάσει: ἔμενε στὴν ἴδια θέσι.

Τὴν ἡμέρα ἐκείνη, κατὰ τὶς τέσσερες τἀπόγεμα, ὁ ὑποπλοίαρχος Λίττλστων, περπατῶντας στὴ γέφυρα, μὲ τὰ κιάλια στὰ μάτια, εἶδε μιὰ μικρὴ βάρκα. Εἶχε μέσα δυὸ ἀνθρώπους κι' ἔπλεε ἀνάμεσα στοὺς βράχους ποὺ ἦταν μπροστὰ στἀκρωτήρι. Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, ὁλόμαυροι, δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ ἦταν ἰθαγενεῖς, Μαλαῖοι ἢ Αὐστραλοί. Ἡ παρουσία τους ἔδειχνε πὼς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς ἀκτῆς ἦταν κατοικημένο. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ πάρουν τὰ μέτρα τους, μὴ τοὺς γινόταν καμμιὰ ἐπίθεσι, — πρᾶγμα ὄχι ἀσυνήθιστο στὰ μέρη ἐκεῖνα τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ.

Ὡς τόσο ἡ βαρκούλα ἐπλησίαζε, — ἕνα εἶδος καγιάκ. Τὴν ἄφησαν νὰ πλησιάση. Ἀλλὰ ὅταν δὲν ἀπεῖχε παρὰ καμμιὰ διακοσαριὰ μέτρα ἀπὸ τὴν κορβέττα, οἱ δυὸ ἰθαγενεῖς ἀκούστηκαν νὰ φωνάζουν σὲ μιὰ γλῶσσα ὅλως διόλου ἀκατάληπτη.

Ὁ ὑποπλοίαρχος Λίττλστων κι' οἱ ἀξιωματικοί του ἐκούνησαν τὰ μαντήλια τους καὶ σήκωσαν τὰ χέρια, γιὰ νὰ δείξουν πὼς δὲν εἶχαν ὅπλα. Τὸ καγιὰκ ὅμως δὲν ἔδειξε διάθεσι νὰ πλησιάση περισσότερο. Καὶ σὲ λίγο γύρισε πίσω καί, σπροχνώμενο ἀπὸ μιὰ δυνατὴ κωπηλασία, χάθηκε πίσω ἀπὸ τὸ ἀκρωτήρι.

Ὅταν ἐβράδυασε, ὁ ὑποπλοίαρχος Λίττλστων ἔκαμε συμβούλιο μὲ τοὺς ἀξιωματικούς του. Ἔπρεπε νὰ στείλουν τὴ μεγάλη βάρκα νὰ ἐξερευνήση τὴ μεσημβρινὴ ἀκτή. Τὶς κανονιὲς ποὺ ἀκούσθηκαν τὸ πρωΐ, δὲν τὶς εἶχαν ρίξει βέβαια οἱ ἄγριοι ποὺ εἶδαν στὸ καγιάκ. Κάποιο πλοῖο θὰ βρισκόταν στὰ δυτικὰ τοῦ νησιοῦ, — γι' αὐτὸ δὲν χωροῦσε πιὰ ἀμφιβολία, — κι' ἴσως τὸ πλοῖο αὐτὸ ἦταν σὲ κίνδυνο καὶ ζητοῦσε βοήθεια. Ὅλα αὐτὰ ἔπρεπε νὰ ξεκαθαρισθοῦν.

Ἀποφασίσθηκε λοιπὸν ἡ ἀναγνώρισι ἐκείνου τοῦ μέρους γιὰ τὴν ἐπαύριο. Ἡ μεγάλη βάρκα θὰ ριχνόταν στὴ θάλασσα στὶς ἐννιὰ τὸ πρωΐ. Ἀλλὰ τὴν τελευταία στιγμὴ ὁ ὑποπλοίαρχος Λίττλστων ἐσταμάτησε τὴν ἐργασία.

Εἶχε φανῆ στὸ ἀκρωτήρι, ὄχι πιὰ τὸ καγιάκ, οὔτε καμμιὰ πιρόγα ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ μεταχειρίζουνται οἱ ἰθαγενεῖς· ἀλλὰ ἕνα κομψὸ καϊκάκι εὐρωπαϊκῆς κατασκευῆς, καμμιὰ δεκαπενταριὰ τόννων σκάφος. Καὶ μόλις ἐπλησίασε τὸν «Ξιφία», ὕψωσε μιὰ σημαία ἄσπρη καὶ κόκκινη.

Πόση ἔκπληξι ἐδοκίμασαν ὁ ὑποπλοίαρχος, οἱ ἀξιωματικοὶ κι' οἱ ναῦτες τῆς κορβέττας, ὅταν εἶδαν μιὰ μικρὴ βάρκα νὰ κατεβαίνη ἀπὸ τὸ καϊκάκι καί, μὲ ἄσπρη σημαία στὴν πρύμνη, — φιλικὸ σημάδι, — νὰ πλέη πρὸς τὸν «Ξιφία»!

Δυὸ ἄνδρες ἀνέβηκαν στὸ πολεμικὸ καὶ παρουσιάσθηκαν.

Ἦταν Ἑλβετοί, ὁ Ἰωάννης Ζερμάττ κι' ὁ πρωτότοκος γυιός του Φρίτς, ναυαγοὶ τοῦ «Λάνγλορδ», ἑνὸς πλοίου ποὺ εἶχε νἀκουσθῆ καμμιὰ δεκαριὰ χρόνια.

Οἱ Ἄγγλοι ἔκαμαν ἐγκάρδιες περιποιήσεις στὸν πατέρα καὶ στὸν γυιό του. Ἔπειτα, αὐτοὶ οἱ δυὸ προσκάλεσαν τὸν κυβερνήτη τῆς κορβέττας στὸ καΐκι κι' ὁ ὑποπλοίαρχος Λίττλστων δέχθηκε τὴν πρόσκλησι μὲ προθυμία.

Ἐκεῖ ἐγνώρισε ὅλη τὴν οἰκογένεια, ποὺ ὁ κ. Ζερμάττ τοῦ τὴν παρουσίασε μὲ πολὺ δικαιολογημένο καμάρι. Γιατὶ πραγματικῶς ἦταν μιὰ οἰκογένεια θαυμαστή, ποὺ χαιρόσουν νὰ τὴν βλέπης. Πατέρας, μητέρα, παιδιά, ὅλοι ἦταν καλοκαμωμένοι κι' οἱ μορφές τους φανέρωναν ὑγεία, ἐξυπνάδα, θέλησι, καλωσύνη. Ἔπειτα παρουσίασαν στὸν ὑποπλοίαρχο καὶ τὴν Τζέννυ.

— Μὰ ποιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ χώρα, ποὺ τὴν κατοικεῖτε δώδεκα τώρα χρόνια, κύριε Ζερμάττ; ρώτησε αὐτός.

— Τὴν ὠνομάσαμε «Νέα Ἑλβετία», ἀποκρίθηκε ὁ κ. Ζερμάττ, ὄνομα ποὺ ἐλπίζω νὰ τὸ διατηρήση.

— Εἶναι νησί; ρώτησε ὁ Φρίτς.

— Ναί... νησὶ τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ, ποὺ δὲν τὸ ἔχουν σημειωμένο οἱ χάρτες.

— Δὲν τὸ ξέραμε πὼς εἶναι νησί, εἶπε ὁ Ἐρνέστος· γιατὶ ἀπὸ φόβο μὴν κάμουμε κανένα κακὸ συναπάντημα, δὲν ἀφήσαμε ποτὲ αὐτὸ τὸ μέρος τῆς ἀκτῆς.

— Εἴχατε δίκιο, γιατὶ εἴδαμε ἀγρίους... ἀποκρίθηκε ὁ ὑποπλοίαρχος.

— Ἀγρίους;... ἔκαμε ὁ Φρίτς μὲ ἀπορία.

— Βεβαιότατα!... Χθές, μέσα σὲ μιὰ πιρόγα, ἢ μᾶλλον σ' ἕνα καγιάκ...

— Ὤ! οἱ ἄγριοι αὐτοὶ δὲν ἦταν παρὰ ὁ ἀδελφός μου κι' ἐγώ, ἀποκρίθηκε ὁ Τζάκ γελῶντας. Μαυρίσαμε τὰ μοῦτρα μας καὶ τὰ χέρια μας, γιὰ νὰ μᾶς πάρετε γιὰ ἰθαγενεῖς...

— Καὶ γιατὶ αὐτὸ τὸ μασκάρεμα;

— Γιατὶ δὲν ξέραμε μὲ ποιοὺς εἴχαμε νὰ κάμουμε, κύριε πλοίαρχε. Κι' ἂν τὸ πλοῖο σας ἦταν κανένα πειρατικό;...

— Τί λέτε! φώναξε ὁ ὑποπλοίαρχος Λίττλστων. Εἶναι πλοῖο τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Γ'...

Προσθέτω... εἶπε ὁ κ. Ζερμάττ, ὅτι δὲν τὸ κάναμε ἀσκόπως, γιατὶ ὁ Φρίτς κι' ὁ Τζάκ εἶχαν [illegible] ὅτι τὸ πλοῖο [illegible] [illegible] στὸν ὅρμο κι' [illegible].

Καὶ τώρα φαντασθῆτε τὴ χαρὰ τῆς Τζέννυ, ὅταν ὁ ὑποπλοίαρχος Λίττλστων τῆς εἶπε, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ [illegible] Μοντρόζ δὲν τοῦ ἦταν ἄγνωστο. [illegible] [illegible] Πόρτσμουθ [illegible] Λονδίνο. Ἀπὸ τότε [illegible] οἱ [illegible] καὶ τὸ [illegible] «Δοργκαδ» [illegible] τὸν [illegible] (δ[illegible]), καὶ τρεῖς ναῦτες ποὺ [illegible] νεθ, ὁ [illegible] πατέρας [illegible] τὴν κόρη του [illegible] [illegible] Ὠ[illegible] χαρὰ ποὺ θὰ δοκίμαζε [illegible] [illegible] νοντας πώς ἡ ἀγαπητή του [illegible] σωθῆ!...

(Συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

Πῶς θὰ ἔχετε ἰσχυρὰ θέλησι

Θέλησις εἶναι ἡ δύναμις ἡ ἐσωτερική, ποὺ δίδει τὴν θερμότητα στὴν ἀνθρώπινη μηχανὴ καὶ χρησιμεύει ὡς κινητήρας γιὰ τὴν ἀνθρώπινη δρᾶσι.

Θέλω θὰ πῇ δύναμαι.

Ὁ πρῶτος ὅρος τῆς θελήσεως εἶναι ἡ ὑγεία.

Ὅσον περισσότερη ἀντοχὴ ἔχομεν καὶ εὐκινησία στὸ σῶμα, τόσο γρηγορώτερα μεταβιβάζουμε τὴν ἰδέα ὥστε νὰ γίνῃ πρᾶξις. Μὴ κοιμᾶσθε πολύ. Νὰ σηκώνεσθε ἐνωρίς. Μὴ πίνετε πολύ. Μὴ τρώγετε πολύ. Κάνετε συχνὰ ντούς. Νὰ κινῆσθε πολύ.

Ἀποφεύγετε τὰ ἐλαττώματα ποὺ παραλύουν τὴν θέλησιν καὶ ἐκνευρίζουν τὸ πνεῦμα, τὰ ὁποῖα ἐὰν δὲν ἐκριζωθοῦν ἐγκαίρως κάνουν ἐκείνους ποὺ τὰ ἔχουν ἠλιθίους.

Σῶμα γερὸ λοιπὸν προϋποθέτει ἡ δυνατὴ θέλησις. Ἐν τούτοις καὶ τὸ δυνατὸν καὶ πρόθυμον πνεῦμα δημιουργεῖ ἰσχυρὰν θέλησιν. Βλέπομεν πολλάκις νὰ ἐκτελοῦνται θαύματα δράσεως ἀπὸ ἀσθενικοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ὅμως εἶχον δυνατὸν πνεῦμα. Παράδειγμα ὁ Πασκάλ, ὁ Λεονάρδος, ὁ Δάρβιν, ὁ Σπένσερ.

Ἕνας σοφός, ὁ Φόρστερ, λέει:

«Ὑπάρχουν πολλῶν εἰδῶν δυνάμεις. Ὁ ἕνας ἔχει ἰσχυροὺς μυῶνας, ἀλλὰ πνεῦμα ἀσθενικό. Ὁ ἄλλος μπορεῖ νὰ ἔχῃ πνεῦμα ἰσχυρόν, ἀλλὰ ὀλίγην δύναμιν θελήσεως. Ἐκεῖνος ποὺ νικᾷ μὲ τὴ σωματικὴ μονάχα δύναμι εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποστῇ φοβερὰς ἥττας ἅμα θελήσῃ νὰ δοκιμάσῃ καὶ τὴ δύναμι τοῦ πνεύματός του.

Ἕνας μαθητὴς μπορεῖ νἄχῃ ἀσθενικὸ σῶμα, ἀλλὰ γενναία καὶ ἀποφασιστικὴ ψυχή, αὐτὸς σιγὰ-σιγὰ ἀποκτᾷ μεγάλην ἐπιρροὴν σὲ ὅλο τὸ σχολεῖον.

Γιὰ νὰ κατορθώσῃ κανεὶς θαύματα θελήσεως ἀρκεῖ ἁπλῶς νὰ ἐπιθυμῇ τὸ «κρεῖττον».

— Ποιὸ ὅμως εἶναι αὐτὸ τὸ κρεῖττον ποὺ πρέπει κανεὶς νὰ ποθῇ, ὥστε νὰ κάνῃ ἕνα εἶδος ἐνέσεων εἰς τὴν θέλησίν του;

— Αὐτὸ μᾶς τὸ δίδει:

1ον) Ἡ συναίσθησις τοῦ καθήκοντος. Τὸ καθῆκον εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Ἡ συναίσθησις τοῦ καθήκοντος ποὺ σᾶς μετέδωσαν οἱ διδάσκαλοι καὶ οἱ γονεῖς σας εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ σᾶς δώσῃ θαυμαστὴ δύναμι. Τέτοια ποὺ νὰ σᾶς φύγῃ ἡ ἀβράνεια καὶ ἡ ὀκνηρία. Ὁ Δάντης λέει ὅτι ὁ ὀκνηρὸς «οὐδέποτε ἔζησε».

2ον. Ἡ φιλοτιμία. Εἶναι μεγάλος μοχλὸς καὶ αὐτὴ ὅταν μάλιστα περικλείει μαζὶ μὲ τὴν ἅμιλλαν καὶ τὸ εὐγενὲς πεῖσμα τὸ ὁποῖον προέρχεται ἀπὸ ὑπόσχεσιν ποὺ ἐδώκαμεν ἐνώπιον τρίτων καὶ ἀπὸ ὑποχρεώσεις ποὺ ἀνελάβαμεν.

Ἀλλὰ εἶναι μεγάλη δύναμις τὸ νὰ δεσπόζῃ κανένας τοῦ ἑαυτοῦ του, γιατὶ μ' αὐτὸ ἡ θέλησις γίνεται ἰσχυρὰ καὶ περισσότερον ἐλευθέρα.

Προσοχὴ μεγάλη χρειάζεται νὰ μὴ μετατρέπεται ἡ ἅμιλλα σὲ φθόνον, ἀλλὰ νὰ μᾶς παρακινῇ μόνον διὰ τὴν νίκην.

3ον) Ἡ ὑποβολή. Καὶ αὐτὴ μπορεῖ νὰ ἀνυψώσῃ καὶ νὰ ἰσχυροποιήσῃ τὴν θέλησιν. Ἡ δύναμίς της ἡ ἠθικὴ εἶναι ἀναμφισβήτητος. Σκέπτομαι νὰ κάμω κάτι ποὺ βρίσκω πὼς εἶναι χρήσιμον καὶ ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ. Θὰ πῶ λοιπόν: «Θέλω νὰ τὸ κάμω», ὕστερα: «Θὰ προσπαθήσω νὰ τὸ κάμω», κατόπιν: «Θὰ τὸ κάμω» καὶ ἔπειτα: «Θὰ τὸ κάμω καλά». Ὕστερα ἀπ' αὐτὰ ἂς ἀρχίσω τὸ ἔργον καὶ γνωρίζω ὅτι «ἡ ἀρχὴ εἶναι τὸ ἥμισυ τοῦ παντός». Ἂς σκέπτομαι ἐντελῶς ὅτι ἔφθασα σχεδὸν εἰς τὸ τέρμα. Καὶ ἂν παρουσιασθῇ ἐνώπιόν μου ἐμπόδιον ἂς προσπαθήσω νὰ τὸ ὑπερβῶ. Πολλοὶ ἐργάζονται καὶ προσπαθοῦν μονάχα χάριν τῆς ἰδέας τῆς δράσεως, χωρὶς σκοπὸν καὶ δίχως ὠφέλειαν καὶ πολλὲς φορὲς ἐπὶ ζημίᾳ των. Διότι ἡ δρᾶσις μᾶς παρέχει περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο τὴν συναίσθησιν τῆς ὑπάρξεώς μας καὶ τῆς δυνάμεώς μας.

Πηγὴ πάσης ἁμαρτίας εἶνε ἡ ἀργία· οὐδὲν ἀργίας χειρότερον.

Χρυσόστομος

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΤΙΜΩΡΙΑ ΤΩΝ ΑΣΕΒΩΝ

Ἡ ἠθικὲς ἀρετὲς τῶν προγόνων μας πρέπει νὰ μᾶς κάμουν νὰ αἰσθανώμεθα ὑπερηφάνεια ὅταν σκεπτώμεθα πὼς εἴμαστε ἀπόγονοί τους. Μιὰ ἀπὸ αὐτὲς ἦταν καὶ ἡ μεγάλη τους εὐσέβεια καὶ ἡ πίστη τους πὼς καμμία κακὴ πράξη δὲν μένει ἀτιμώρητη, οὔτε σ' αὐτὸν ἀκόμη τὸν κόσμο καὶ πὼς ἡ καλὲς πράξεις εὑρίσκουν πάντοτε ἀμοιβή. Ἀπόδειξη ἡ δύο μικρὲς ἱστορίες ποὺ θὰ διηγηθῶ.

Κάποιος ματαιόδοξος εἶχε παρακαλέσει τὸν ποιητὴ Σιμωνίδη νὰ τοῦ γράψῃ μερικοὺς στίχους γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ τοὺς διαβάσῃ στοὺς φίλους του καὶ τοῦ ὑποσχέθηκε γι' αὐτὸ — ἐπειδὴ ὁ ποιητὴς ἦταν φτωχὸς — μιὰ καλὴ ἀμοιβή. Τὴν ὡρισμένη ὥρα πῆγε ὁ ποιητὴς στὸ σπίτι ἐκείνου ποὺ εἶχε παραγγείλει τοὺς στίχους καὶ τοὺς διάβασε· οἱ στίχοι ἦταν γεμᾶτοι ἐπαίνους καὶ ἐγκώμια γιὰ τοὺς θεοὺς ποὺ λάτρευαν οἱ πρόγονοί μας. Ὅταν ὁ ματαιόδοξος ἐκεῖνος ἄνθρωπος τοὺς ἄκουσε, ἔγινε ἔξω φρενῶν καὶ εἶπε στὸν ποιητή: «Ὅλο τοὺς θεοὺς ἐπαινεῖς, καϋμένε καὶ γιὰ τὲς δικές μου ἀρετὲς δὲν λὲς τίποτα. Πήγαινε λοιπὸν στοὺς θεοὺς γιὰ νὰ πληρωθῇς ἀπὸ αὐτούς». Δὲν εἶχε ἀκόμη τελειώσει αὐτὰ τὰ λόγια καὶ νὰ ἕνας ὑπηρέτης μπαίνει στὸ δωμάτιο καὶ λέγει πὼς κάποιος ζητεῖ τὸν ποιητὴ στὴν ἐξώθυρα. Ὁ ποιητὴς ἀφήνει λοιπὸν τὸν συνομιλητή του καὶ πάει νὰ δῇ ποιὸς τὸν ἐζήτησε. Ἀλλὰ ὅταν βγῆκε στὸ δρόμο, δὲν εἶδε κανένα καὶ ὁ ὑπηρέτης ἔτριβε τὰ μάτια του καὶ δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβῃ πῶς ὁ ξένος ποὺ ἦταν ἐκεῖ πρὶν ἀπὸ ἕνα λεπτό, εἶχε ἐξαφανισθῇ, χωρὶς ν' ἀφήσῃ κανένα ἴχνος. Πρὶν ὅμως ξαναμπῇ στὸ σπίτι ὁ ποιητὴς ἔγινε ἕνας φοβερὸς σεισμός, ὁ ὁποῖος μετέβαλε τὸ σπίτι σὲ ἐρείπια, κάτω ἀπὸ τὰ ὁποῖα πλακώθηκε καὶ πέθανε ἐκεῖνος ποὺ εἶχε περιφρονήσει τοὺς θεούς, ἐνῷ ὁ ποιητὴς ἐσώθη ἐπειδὴ ἔτυχε νὰ μὴν εἶναι ἐκείνη τὴ στιγμὴ μέσα στὸ σπίτι. Ἔτσι ὁ ποιητὴς ἔλαβε καὶ ἀμέσως μάλιστα τὴν ἀμοιβή του.

ΟΙ ΠΕΛΑΡΓΟΙ ΚΑΙ Ο ΙΒΥΚΟΣ

Ὁ παλαιὸς ποιητής, ὁ Ἴβυκος, ἀπέθανε δολοφονηθεὶς ἀπὸ μιὰ συμμορία κακοποιῶν. Κανεὶς ἄλλος φυσικὰ δὲν ἦτανε παρὼν κατὰ τὴν στιγμὴ τοῦ ἐγκλήματος καὶ μονάχα ἕνα σμῆνος πελαργῶν ἔτυχε νὰ πετάξῃ τὴν στιγμὴ ἐκείνη ἀπὸ αὐτὸ τὸ μέρος. Αὐτὸ ἔκαμε μεγάλη ἐντύπωση σὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς κακοποιούς, γιατὶ ποτὲ πρὶν δὲν εἶχε δῇ αὐτὸς πουλιὰ αὐτοῦ τοῦ εἴδους. Ὁ ποιητής, μὴ βλέποντας κανένα γύρω του τὴν στιγμὴ τοῦ θανάτου του γιὰ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν μαρτυρία του, στράφηκε πρὸς τὰ πουλιὰ ποὺ περνοῦσαν καὶ τὰ παρεκάλεσε νὰ καταγγείλουν τὴν δολοφονία του. Πέρασαν πολλὰ χρόνια ἀπὸ τότε καὶ οἱ κακοποιοὶ ἐνόμισαν πὼς εἶχε ξεχαστεῖ τὸ ἔγκλημά των. Ἀμέριμνοι ἐσυνέχισαν τὴν ζωήν των, ἔδη μούργησαν καλὰς ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι τοὺς ἀπέφερον σοβαρὰ κέρδη τόσα ὥστε νὰ ζοῦν μίαν πλουσίαν ζωὴν μὲ ὅλας των τὰς ἀνέσεις. Καὶ φυσικὰ ἡ κοινωνία, ἡ ὁποία ἀγνοοῦσε τὸ ἔγκλημά των, τοὺς ἐθεώρει ὡς ἀξίους αὐτῆς καὶ τοὺς ὑπελήπτετο. Αὐτὸ συνέβαινε γιατὶ ἡ ἀρχὲς δὲν κατώρθωσαν ν' ἀνακαλύψουν ποιὸς εἶχε σκοτώσει τὸν Ἴβυκο. Μιὰ μέρα παρακολουθοῦσαν τοὺς ἀγῶνες στὴν Ὀλυμπία. Ἔξαφνα πέρασε ἐπάνω ἀπὸ τὸ στάδιο ἕνα σμῆνος ἀπὸ πελαργούς. Τότε ἕνας ἀπὸ τοὺς δολοφόνους, ἐκεῖνος στὸν ὁποῖο εἶχαν κάμει ἐντύπωση τὰ πουλιά, στράφηκε πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς εἶπε μὴ μπορώντας νὰ κρατηθῇ· «Σύντροφοι, νὰ οἱ μάρτυρες τοῦ Ἰβύκου». Αὐτὸ ἔφθασε νὰ τοὺς ὑποπτευθοῦν γιὰ τὸ ἔγκλημα καὶ νὰ τοὺς ὑποβάλουν σὲ ἀνάκριση. Ἔτσι τοὺς ἐπέβαλαν τὴν ποινὴ ποὺ τοὺς ἔπρεπε.

—Ποτὲ ἡ κακὲς πράξεις δὲν μένουν ἀτιμώρητες· κάποτε θὰ βρεθῇ κάποιος νὰ τὲς μαρτυρήσῃ κι' ἂν δὲν ὑπάρχει κανένας ἄλλος, ἐκεῖνος ποὺ τὲς ἔκαμε θὰ προδώσῃ ὁ ἴδιος τὸν ἑαυτόν του.

ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ

Ἂν ξαφνα γινόσαστε, ἀγαπητὲ φίλε, μεγάλος μὲ μιᾶς καὶ εἴχατε ἀνάγκη νὰ πᾶτε ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ γρήγορα ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος στὸ ἄλλο τί θὰ κάνατε. Χωρὶς δισταγμὸ θὰ παίρνατε τὸ ἀεροπλάνο. Δὲν εἶναι ἔτσι; Μὲ τὸ ἀεροπλάνο ταξειδεύουν σήμερα οἱ πολιτικοί, οἱ ἐπιχειρηματίες, ὅλοι ὅσοι θεωροῦν τὸν χρόνο πειὸ πολύτιμο ἀπὸ τὸ χρῆμα. Μὲ τὸ ἀεροπλάνο ταξείδευσε τρεῖς φορὲς ὁ Τσάμπερλαιν γιὰ νὰ συναντήση τὸ Χίτλερ καὶ νὰ συνεννοηθοῦν νὰ μὴ γίνη πόλεμος.

Πράγματι ἐκεῖνο ποὺ στὶς πολιτισμένες χῶρες καθιστᾷ τόσο ἀνεκτίμητο τὸ ἀεροπλάνο εἶναι ἡ ἀσύγκριτη ταχύτης του. Ἀλλὰ αὐτὴ δὲν εἶναι παρὰ ἕνα ἀπὸ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἀεροπλάνου. Τὸ ἀεροπλάνο ἀποτελεῖ σὲ ὡρισμένες χῶρες τὸ μοναδικὸ μέσο συγκοινωνίας;

Στὴν βόρειο Ἀσία, στὴν Γροιλανδία, ἐκεῖ ὅπου τὸ χιόνι καὶ ὁ πάγος σκεπάζουνε τὴν γῆ σχεδὸν ὅλο τὸ χρόνο, ποὺ οὔτε δρόμοι μποροῦν ν' ἀνοιχθοῦν, οὔτε σιδηρόδρομοι νὰ κατασκευασθοῦν, εἶναι εὔκολο νὰ πετάξη κανεὶς ἀπάνω ἀπὸ τὶς παγωμένες αὐτὲς ἐκτάσεις καὶ νὰ δημιουργήση συγκοινωνία. Αὐτὸ ἐξηγεῖ πῶς οἱ Ἐσκιμῶοι λ.χ. ποὺ οὔτε κἂν ξέρουν τὴν ὕπαρξι τῶν αὐτοκινήτων ἢ τῶν σιδηροδρόμων, ἔχουν ἐξοικειωθῆ μὲ τὰ ἀεροπλάνα.

Τί θαυμασία ἐφεύρεσι αὐτὸ τὸ χαλύβδινο πουλὶ ποὺ προχωρεῖ ὡς στὶς ἐρήμους ἀπὸ πάγο ἢ ἀπὸ ἄμμο, φέρνει περίθαλψι στοὺς ἀρρώστους, σώζει κάποτε ἀπὸ τὴν πεῖνα ὁλόκληρη ἀποικία ἢ ἀποστολή. Γιατὶ βλέπετε τὸ ἀεροπλάνο δὲν μεταφέρει μόνο ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ τὰ ἐμπορεύματα τὰ πειὸ διαφορετικά. Στὸν Βόρειο Καναδᾶ καὶ στὴν Ἀλάσκα οἱ δρόμοι εἶναι σπανιώτατοι, ἡ κατοικίες εἶναι πολὺ μακρυὰ ἡ μιὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη καὶ τὸ ἀεροπλάνο, φυσικό, λόγῳ ἀντικαθιστᾷ τὴν ἁμαξοστοιχία μὲ τὰ ἐμπορεύματα καὶ συντελεῖ στὸν ἐπισιτισμὸ τῶν πιὸ μακρυνῶν χωριῶν· κατόπιν ξαναπετᾷ μὲ φορτίο ἀπὸ γουναρικά.

Καὶ ὅταν ἀνακαλύφθηκαν στὴν Νέα Γουϊνέα μεταλλεῖα χρυσοῦ μόνο, χάρις στὸ ἀεροπλάνο ἡ ἐκμετάλλευσις μπόρεσε ν' ἀρχίση ἀμέσως. Σὲ λίγες ὧρες αὐτὰ μετέφεραν ἀπὸ τὴν παραλία ὅπου τὰ εἶχαν ἀποβιβάσει τρακτὲρ καὶ μηχανές. Μουλάρια φορτωμένα μὲ τὸ ἴδιο ἐμπόρευμα ποιὸς ξέρει πόσους μῆνες θὰ βάδιζαν γιὰ νὰ φθάσουν στὸνπροορισμό τους. Σκεφθῆτε ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ διαβοῦν μιὰ σειρὰ βουνῶν ὕψους 3.000 μέτρων καὶ πλέον.

Μιὰ ἀνάλογη περίπτωσι σημειώθηκε στὸν Καναδᾶ. Ἡ ἀεροναυτικὴ ἑταιρία Wings μετέφερε γιὰ τὴν ἐκμετάλλευσι μεταλλείων ἀργύρου τίποτα ὀλιγώτερο ἀπὸ μιὰ ὁλόκληρη ἐγκατάστασι ἐργοστασίου. Ὑπῆρχαν μηχανές ποὺ εἶχαν βάρος μεγαλείτερο ἀπὸ ἑπτὰ χιλιάδες ὀκάδες. Φυσικὰ ἀναγκάσθηκαν νὰ τὶς ἀποσυνθέσουν καὶ κατόπιν νὰ τὶς ἀνασυνθέσουν σὰν νὰ ἐπρόκειτο γιὰ παιχνίδι.

Κάποτε, μάλιστα, τὸ φόρτωμα ἑνὸς ἀεροπλάνου ἔχει καὶ τὰ κωμικά του. Αὐτὲς τὶς μέρες στὸ ἀεροδρόμιο τῆς Λίμας στὸ Περοῦ συνέβη τὸ ἑξῆς περίεργο:

Τέσσερα τετράποδα καλοτυλιγμένα μεταφερθήκανε, μὲ χίλιες δυὸ προφυλάξεις, ἕνα - ἕνα στὸ ἀεροπλάνο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο εἶχαν βγάλει τὰ καθίσματα ποὺ χρησιμεύουν γιὰ τοὺς συνηθισμένους ἐπιβάτες καὶ τὸ ὁποῖον εἶχαν μετατρέψει γιὰ τὴν περίπτωσι σὲ σταῦλο μὲ τοίχους σκεπασμένους μὲ ὕφασμα καὶ ποὺ εἶχαν ὅ,τι χρειάζεται γιὰ νὰ τρῶνε τὰ ζῷα.

Γιατὶ αὐτὰ τὰ μοσχάρια — γιατὶ μοσχάρια ἤτανε καλοθρεμμένα, βουρτσαρισμένα καὶ περιποιημένα — τὰ τέσσερα ζῷα ἐφόρτωναν στὸ ἀεροπλάνο.

Αὐτὰ τὰ ἐκλεκτὰ ζῷα, ἰδιαιτέρως πολύτιμα, πουλήθηκαν σὲ κάποιο τσιφλικᾶ τῆς Ἀμερικῆς. Μὲ τὸ ἀεροπλάνο, βέβαια, μόνο πεντακόσια χιλιόμετρα θὰ εἴχανε νὰ διαβοῦν καὶ σὲ 4 ὧρες θὰ ἤτανε στὴν Ἀμερική. Σὲ πολιτισμένες χῶρες ὅπως ἡ ἰδική μας, τὴν ὁποίαν αὐλακώνει τὸ σιδηροδρομικὸ δίκτυο, δὲν μπορεῖ νὰ γίνη λόγος ν' ἀνατεθῇ στὸ ἀεροπλάνο ἡ μεταφορὰ τῶν ἐμπορευμάτων. Μόνο τὶς μεταφορὲς ποὺ ἀπαιτοῦν μεγάλη ταχύτητα ἐκτελεῖ ὅπως τὴν ἀποστολὴ λουλουδιῶν, καρπῶν, πουλερικῶν, ἢ καὶ ψαριῶν. Ἄλλα πράγματα, ποὺ δὲν πιάνουν, εἶναι ἀλήθεια, πολὺ τόπο στέλνουνται διὰ τοῦ ἀέρος γιὰ νὰ γλυτώσουν οἱ ἀποστολεῖς ἀπὸ τὰ ἀσφάλιστρα κατὰ τῆς κλοπῆς ἢ τῆς ἁρπαγῆς. Πρόκειται κυρίως γιὰ τὸν χρυσό, τοὺς πολυτίμους λίθους, τοὺς πίνακες ποὺ ἔχουν μεγάλη ἀξία, τὶς κινηματογραφικὲς ταινίες καὶ τὰ φάρμακα.

Ὡς ἐδῶ εἴδατε τὰ ἀεροπλάνα νὰ ἐκτελοῦν ἐργασίες χρήσιμες, βέβαια, μὰ ποὺ τίποτα τὸ ἐξαιρετικὸ δὲν παρουσιάζουν. Ἐν τούτοις αὐτὰ τὰ καταπληκτικὰ πουλιὰ ξέρουν νὰ πραγματοποιοῦν ἀληθινὰ θαύματα. Μήπως δὲν ἀντικαθιστοῦν τοὺς σπορεῖς; Ἐφημερίδες τῆς Ἀμερικῆς γράφουν ὅτι στὰ 1935 ἀεροπόροι ἔσπειραν 138.000 ἑκταρίων ἔκτασιν. Δὲν εἶναι ἀδύνατο. Σὲ μιὰ ὥρα μέσα ἕνα ἀεροπλάνο μπορεῖ νὰ σπείρη σιτάρι σὲ 20 ἑκτάρια, γιὰ τὴν ὁποία ἕνα τρακτὲρ τελευταίου ὑποδείγματος ἀπαιτεῖ τοὐλάχιστον 10 ὧρες.

Ἀλλὰ δὲν περιορίζονται στὸ νὰ ρίχνουν μὲ ἀεροπλάνα τὴν σπορὰ τοῦ σίτου, τοῦ χόρτου ἢ τοῦ πεύκου.... ὄχι. Τὰ βάζουν ἐπίσης νὰ σπείρουν σπόρους ρυζιοῦ, τὸ ὁποῖο ἀπεδείχθη ὅτι εἶναι ἀκόμη πιὸ ἱκανοποιητικό. Οἱ ἀεροπόροι κάνουν αὐτὴν τὴν δουλειὰ ἰδίως στὴν Καλιφορνία καὶ νὰ πῶς ἐνεργοῦν. Πετῶντας χαμηλὰ ἐπάνω ἀπὸ τὴν γῆ ρίχνουν τοὺς σπόρους στὰ αὐλάκια ποὺ τοὺς δείχνουν οἱ φύλακες ποὺ εἶναι τοποθετημένοι στοὺς ἀγροὺς ἀπὸ ρύζι πάντα σὲ μιὰ ἀπόστασι 100 ἢ 200 μέτρων.

Μὲ τὴ μέθοδο αὐτὴ γίνεται καὶ σημαντικὴ οἰκονομία ἐργασίας. Σκεφθῆτε πῶς ἐνῷ οἱ ἀγροὶ τοῦ ρυζιοῦ πρέπει νὰ εἶναι ξηροὶ ὅταν γίνεται χρῆσις κάθε ἄλλου εἴδους σπορᾶς, μποροῦν τώρα νὰ μείνουν σκεπασμένοι ἀπὸ νερὸ καὶ νὰ σπέρνωνται ρύζι.

Νὰ σπείρουν σιτάρι, ρύζι μὲ ἀεροπλάνο, αὐτὸ φαντάζομαι δὲν τὸ περιμένετε. Ἀλλὰ βρέθηκε κι' ἄλλο ἀκόμη. Φαντασθῆτε πῶς ἔφθασαν στὸ σημεῖο νὰ σπείρουν ψάρια, τὰ ὁποῖα σὰν αὐτοὺς ποὺ χειρίζονται ἐπιδέξια τὸ ἀλεξίπτωτο πέφτουν ἀκριβῶς μέσα στὶς λίμνες τοῦ Καναδᾶ. Ὅσο ἀπίστευτο κι' ἂν φαίνεται εἶναι ἐν τούτοις ἡ καθαρὴ ἀλήθεια.

Ἐπειδὴ διάφορες ἐπιδημίες εἶχαν διαδοθῆ στὰ νερὰ τοῦ Καναδᾶ τὰ ψάρια ξαφνικὰ γενήκανε σπάνια. Γιὰ νὰ θεραπευθῇ αὐτὸ τὸ κακὸ γεμίζουν πάλι τὶς λίμνες μὲ κατοίκους, κι' ἐπειδὴ αὐτὲς οἱ λίμνες εἶναι σκορπισμένες σὲ περιφέρειες ποὺ δὲν εἶναι εὔκολα προσιτές, πετᾷ ἀπὸ πάνω τους τὸ ἀεροπλάνο κι' ἀφήνει νὰ πέφτουν μικροὶ κάδοι ποὺ εἶναι εἰδικὰ παρασκευασμένοι.

Χάρις στὸ ἀλεξίπτωτο οἱ κάδοι αὐτοὶ κατορθώνουν νὰ κατέβουν σιγὰ - σιγὰ καὶ ὅταν φθάσουν στὸ νερὸ ἀνοίγουν μόνοι των.

Τὸ πείραμα αὐτὸ ποὺ εἶναι πολὺ τολμηρὸ ἐπέτυχε θαυμάσια.

Ἀπὸ τὰ ψάρια ἂς περάσωμε στὰ δηλητήρια. Κι' αὐτὰ πέφτουν σὰν βροχὴ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ὄχι γιὰ νὰ μᾶς δηλητηριάσουν, ἀλλὰ γιὰ νὰ καταστρέψουν φορεῖς ἀσθενειῶν ὅπως τὰ κουνούπια, τὶς σαῦρες, τὰ ἔντομα ποὺ εἶναι βλαβερὰ γιὰ τὰ δάσηκαὶ γιατὶς φυτεῖες τοῦ βάμβακος.

Ὅπως σᾶς εἶπα τὸ ἀεροπλάνο χρησιμεύει γιὰ ὅλα.

Μικρὲς διδακτικὲς ἱστορίες

ΤΟ ΤΣΟΥΒΑΛΙ

Ἕνας πατέρας πολὺ πλούσιος πάντρεψε τὸν γυιό του καὶ τοῦ ἔδωκε ὅλη του τὴν περιουσία· ἐπειδὴ δὲν εἶχε πιὰ καθόλου χρήματα ὁ γυιός του δέχθηκε νὰ τὸν πάρη στὸ σπίτι του ὅπου ὁ γέρος ἀντὶ τῆς τόσης ἀγάπης ποὺ τοῦ εἶχε δείξει, μόνο περιφρόνησι καὶ κακομεταχείρισι βρῆκε.

Μιὰ μέρα ὅμως ἡ γυναῖκα τοῦ γυιοῦ του ἀξίωσε νὰ φύγη ὁ πατέρας ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ ὁ γυιὸς γιὰ νὰ μὴν τὴν κακοκαρδίση εἶπε στὸν πατέρα του πὼς ἀρκετὸ καιρὸ τὸν εἶχε φιλοξενήσει καὶ πὼς καιρὸς ἦταν νὰ πάη καὶ ἀλλοῦ· μὲ λύπη καὶ μὲ τρόμο ἄκουσε ὁ γέρος αὐτὰ τὰ λόγια, κι᾽ ἐπειδὴ δὲν εἶχε ποῦ νὰ πάη παρακάλεσε τὸν γυιό του νὰ τοῦ δώση ἕνα σκέπασμα γιὰ νὰ προφυλαχθῆ τοὐλάχιστον ἀπὸ τὸ κρύο. — «Καλά», εἶπε ὁ γυιὸς καὶ φωνάζοντας τὸ παιδί του: «πήγαινε στὴν ἀποθήκη» τοῦ εἶπε «πάρε ἕνα τσουβάλι καὶ δῶσε το στὸν παπποῦ σου γιὰ νὰ φύγη».

Τὸ παιδὶ κατέβηκε στὴν ἀποθήκη, πῆρε τὸ τσουβάλι, ἀνέβηκε πάλι καὶ τὴν στιγμὴ ποὺ ὁ παπποῦς του ἑτοιμαζότανε νὰ πάρη στὸν ὦμο του τὸ πρωτότυπο αὐτὸ σκέ- [illegible] μέρη· κράτησε τὸ ἕνα κι᾽ ἔδωκε τὸ ἄλλο στὸν παππούλη του. — «Ἀλλοίμονο, εἶπε ὁ γέρος δὲν φθάνει ποὺ ὁ γυιός μου μὲ ἔφερε σ᾽ αὐτὴν τὴν κατάστασι· νὰ ποὺ κι᾽ ἀπ᾽ αὐτὸ τὸ σκέπασμα, ποὺ εἶναι ἡ τελευταία περιουσία μου, μοῦ πέρνει τὸ μισὸ ὁ ἐγγονός μου». — «Δὲν ντρέπεσαι, εἶπε στὸ παιδάκι ὁ πατέρας του, νὰ φέρεσαι μ᾽ αὐτὸν τὸν τρόπο στὸν παππούλη σου! Ἀλήθεια σὲ τί ἐποχὴ φθάσαμε! Τὰ παιδιὰ τώρα εἶναι ὅλα ἄκαρδα καὶ σκληρά». — «Μὴ βιάζεσαι, εἶπε τότε ὁ μικρὸς στὸν πατέρα του, μόνο τὸν παππούλη θέλεις νὰ σκεφθῶ καὶ γιὰ σένα νὰ μὴ μὲ μέλλει καθόλου! Τὸ κομμάτι αὐτὸ τὸ κράτησα γιὰ νὰ σοῦ τὸ δώσω σὰν ἔλθη ὁ καιρὸς νὰ σὲ διώξω καὶ γὼ καὶ σένα ἀπὸ τὸ σπίτι ὅταν θὰ γεράσης».

Ὁ πατέρας του κατάλαβε τὸ μάθημα· κράτησε τὸν γέρο στὸ σπίτι, ἄλλαξε διαγωγὴ κι᾽ ἀπὸ τότε ὁ γέρος ζοῦσε ἥσυχος καὶ εὐτυχισμένος.

Η ΠΡΟΝΟΙΑ

Δυὸ ἄνθρωποι ἤτανε γείτονες κι᾽ ὁ καθένας ἀπὸ αὐτοὺς εἶχε γυναῖκα καὶ πολλὰ μικρὰ παιδιὰ καὶ μόνο τὴν δουλειά του γιὰ νὰ ζήση.

Καὶ ὁ ἕνας ἀπ᾽ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἀνησυχοῦσε μέσα του λέγοντας: «Ἂν πεθάνω ἢ ἂν πέσω ἄρρωστος τί θ᾽ ἀπογίνουν ἡ γυναῖκα μου καὶ τὰ παιδιά μου;».

Αὐτὴ ἡ σκέψι δὲν τὸν ἄφηνε ἥσυχο καθόλου καὶ τοῦ κατέτρωγε τὴν καρδιά, ὅπως τὸ σκουλήκι κατατρώγει τὸν καρπὸ ὅπου εἶναι κρυμμένο.

Ἀλλὰ ἂν καὶ ἡ ἴδια σκέψι εἶχε ἔλθει καὶ στὸν ἄλλο πατέρα δὲν τὴν ἄφησε αὐτὸς νὰ τὸν κυριεύση· «γιατί», ἔλεγε «ὁ Θεὸς ποὺ γνωρίζει ὅλα τὰ πλάσματά του καὶ ποὺ ἄγρυπνα τὰ φυλάγει, θὰ φυλάξη κι᾽ ἐμένα καὶ τὴν γυναῖκα μου καὶ τὰ παιδιά μου».

Κι᾽ ἔτσι αὐτὸς ζοῦσε ἥσυχα ἐνῷ ὁ πρῶτος οὔτε μιᾶς στιγμῆς ἀνάπαυσι ἢ εὐχαρίστησι δὲν χαιρότανε μέσα του.

Μιὰ μέρα ποὺ δούλευε στοὺς ἀγροὺς λυπημένος καὶ στεναχωρημένος ἀπὸ τὸν φόβο του, εἶδε μερικὰ πουλιὰ νὰ μπαίνουν μέσα σ᾽ ἕνα θάμνο, νὰ βγαίνουν ἀπὸ κεῖ καὶ κατόπι σὲ λίγο νὰ ξαναπηγαίνουν.

Καὶ πλησιάζοντας εἶδε δυὸ φωλιὲς τὴν μιὰ κοντὰ στὴν ἄλλη καὶ στὴν κάθε μιὰ πολλὰ μικρὰ ποὺ μόλις εἴχανε βγῆ ἀπὸ τὸ αὐγὸ καὶ ποὺ ἀκόμα φτερὰ δὲν εἶχαν.

Κι᾽ ὅταν ξαναγύρισε στὴν ἐργασία του, ποὺ καὶ ποῦ σήκωνε τὰ μάτια καὶ κύτταζε αὐτὰ τὰ πουλιὰ ποὺ πηγαινοερχόντανε καὶ φέρνανε τροφὴ στὰ παιδιά τους.

Μὰ νὰ ποὺ τὴν στιγμὴ ποὺ μιὰ μητέρα γυρνοῦσε μὲ ὅ,τι εἶχε μαζέψει [illegible] ἡ φτωχὴ μητέρα ἐνῷ σπαρταροῦσε μάταια κάτω ἀπὸ τὰ νύχια του ἔβγαζε φωνὲς διαπεραστικές.

Σ᾽ αὐτὸ τὸ θέαμα ὁ ἄνθρωπος ποὺ δούλευε αἰσθάνθηκε τὴν ψυχή του πιὸ τρομαγμένη ἀπὸ πρὶν «γιατὶ σκεφτότανε· ὁ θάνατος τῆς μητέρας εἶναι ὁ θάνατος τῶν παιδιῶν. Καὶ τὰ δικά μου μόνον ἐμένα ἔχουν. Τί θ᾽ ἀπογίνουν ἂν τοὺς λείψω;».

Καὶ ὅλη τὴν ἡμέρα ἦταν γεμᾶτος στεναχώρια καὶ λύπη καὶ τὴν νύχτα δὲν ἔκλεισε μάτι.

Τὴν ἐπομένη ὅταν ξαναγύρισε στὰ χωράφια εἶπε μέσα του: «Θέλω νὰ δῶ τὰ μικρὰ τῆς φτωχῆς ἐκείνης μητέρας· χωρὶς ἄλλο πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ θὰ ἔχουν πεθάνει». Καὶ διευθύνθηκε πρὸς τὸ θάμνο.

Κι᾽ ὅταν κύτταξε εἶδε πὼς τὰ μικρὰ ἦταν καλά· κανένα δὲν ἔμοιαζε ὅτι εἶχε ὑποφέρει.

Κι᾽ ἐπειδὴ αὐτὸ τοῦ ἔκανε ἐντύπωσι κρύφθηκε γιὰ νὰ παρατηρήση τί θὰ γινότανε.

Καὶ μερικὰ λεφτὰ πιὸ ὕστερα ἄκουσε μιὰ μικρὴ κραυγὴ καὶ εἶδε τὴν δεύτερη μητέρα νὰ φέρνη βιαστικὰ τὴν τροφὴ ποὺ εἶχε μαζέψει καὶ νὰ τὴν μοιράζη σὲ ὅλα τὰ μικρὰ χωρὶς διάκρισι· καὶ ὑπῆρχε τροφὴ γιὰ ὅλα καὶ τὰ ὀρφανὰ δὲν ἔμειναν μόνα στὴν φτώχεια τους.

Κι᾽ ὁ πατέρας ποὺ δὲν εἶχε πιστέψει στὴν Πρόνοια, διηγήθηκε τὸ βράδυ στὸν ἄλλο πατέρα τὸ τί εἶχε δῆ.

Κι᾽ αὐτὸς τοῦ εἶπε: «Γιατὶ ν᾽ ἀνησυχοῦμε; Ποτὲ ὁ Θεὸς δὲν ἐγκαταλείπει τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ ἀγάπη του ἔχει μυστικὰ ποὺ μᾶς εἶναι ἄγνωστα. Μὲ πίστη, ἐλπίδα καὶ ἀγάπη ἂς συνεχίσουμε εἰρηνικὰ τὸν δρόμο μας».

«Ἂν πεθάνω πρὶν ἀπὸ σένα θὰ εἶσαι ὁ πατέρας τῶν παιδιῶν μου· κι᾽ ἂν πεθάνης πρὶν ἀπὸ μένα θὰ εἶμαι ὁ πατέρας τῶν δικῶν σου».

»Κι᾽ ἂν πεθάνουμε κι᾽ οἱ δυὸ πρὶν νὰ εἶναι σὲ ἡλικία [illegible] θὰ ἔχουν τὸν Πατέρα ποὺ εἶναι στὸν οὐρανό».

ΣΟΦΙΑ

Δυὸ γείτονες φιλονεικοῦσαν γιὰ ἕναν ἀγρὸ ποὺ ἦταν [illegible] νὰ τὸν μοιρασθοῦνε μισὸ καὶ μισό· ἀλλὰ πάντα ὁ ἕνας ἔλεγε στὸν ἄλλο πὼς ἤθελε νὰ πάρη περισσότερο ἀπὸ τὸ μισὸ κι᾽ ἔτσι δὲν μποροῦσαν νὰ τὸν διαιρέσουν σὲ δυὸ ἴσα μερίδια.

[illegible] μέρα ἀποφασίσανε ν᾽ ἀποταθοῦν σ᾽ ἕνα κοινό τους φίλο γιὰ νὰ μοιράση τὸν ἀγρό.

— «Ἐγὼ δὲν θ᾽ ἀνακατωθῶ καθόλου σ᾽ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσι, [illegible] φορά σας· ἂς διαιρέση ὁ πρῶτος τὸν ἀγρὸ σὲ δυὸ μέρη κι᾽ ὁ δεύτερος ἂς διαλέξη πρῶτος τὸ μερίδιό του.

Παλαίει κατὰ τῶν πυρκαϊῶν ποὺ καῖνε τὰ δάση, προστατεύει τὶς καλλιέργειες ἀπὸ τὴν παγωνιά, ρίχνοντας βόμβες ἀπὸ καπνὸ ποὺ ἀναπτύσσουν μιὰ πραγματικὴ ὁμίχλη ἀδιαπέραστη ἀπὸ τὸ κρύο. Καὶ τελευταῖα ἀκόμη δὲν εἶναι ἕνα ἀεροπλάνο ποὺ ἀνακάλυψε τὰ ἐρείπια μεγάλων ξενοδοχείων; Πράγματι χάρις στὶς φωτογραφίες [illegible] βίας, ἀνακαλύφθηκαν μεγάλα ξενοδοχεῖα καλοδιατηρημένα ποὺ χρονολογοῦνται ἀπὸ τὸν Βαβυλωνιακὸ πολιτισμό.

[illegible] σία μας δὲν μπορεῖ νὰ συλλάβη. Ὁ αἰῶνας ποὺ ἔρχεται εἶναι ποὺ θὰ μᾶς δείξη θαύματα.

«Φέρτε τὴ χαρὰ καὶ τὴ ζωή, τὴν αἰσιοδοξία καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν μέσα εἰς τὰ σπίτια σας ὡς ἄτομα. Δὲν εἶναι μικρὸν πρᾶγμα αὐτό, μέσα εἰς τοὺς γονεῖς σας καὶ τοὺς μεγαλυτέρους ἀδελφούς σας νὰ φέρετε τὴ χαρὰ καὶ τὴν ἐλπίδα. Καὶ ὡς σύνολον ἂς περνᾶτε εἰς τοὺς δρόμους τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν χωριῶν της, μὲ τὸ μέτωπον ὑψηλά, μὲ τὸ σῶμα εὐθυτενές, μὲ τὴν χαρὰ εἰς τὰ πρόσωπα καὶ μὲ στρατιωτικὸ ρυθμό, γιὰ νὰ δείχνετε εἰς τὸ Ἔθνος ποία εἶναι ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ.» **Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ**

Ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς

Καὶ ἂν ἀπετύχατε στὰς ἐξετάσεις γιὰ ἀνώτερες σπουδές, αὐτὸ θὰ σᾶς στενοχωρήσῃ. Δὲν εἶναι ὅμως καταστροφή. Ἡ ἀποτυχημένη ὑποψηφία ἂς σκουπίσῃ πρῶτα τὰ μάτια της κι᾿ ἂς πουδράρῃ τὴν μύτη της. Δάκρυα καὶ κόκκινη μύτη ποτὲ δὲν ἐξουδετέρωσαν τὴν ἀποτυχία. Ἀπ᾿ ἐναντίας κάθε τι ποὺ ἀσχημίζει ἀποθαρρύνει.

Στὰ δεκαέξη χρόνια, ὅπως καὶ στὰ πενῆντα, πρέπει νὰ ξέρῃ κανεὶς ν᾿ ἀντιμετωπίζῃ μὲ θάρρος τὴν ἀποτυχία καὶ νὰ τὴν σκέπτεται μόνο γιὰ τὸ μάθημα ποὺ μπορεῖ νὰ πάρῃ ἀπ᾿ αὐτή. Προσέχετε ὅμως νὰ μὴ ἐπικαλεῖσθε εὔκολες δικαιολογίες, νὰ κρίνετε αὐστηρὰ τὸν ἑαυτό σας. Νὰ μὴ λέτε ὅτι ἡ κακοτυχία σᾶς καταδιώκει πάντα. Σοβαρὰ προετοιμασία. Ψυχραιμία, αὐτοπεποίθησι χωρὶς ὑπεροψία, αὐτὰ εἶναι τὰ πραγματικὰ στοιχεῖα τῆς τύχης καὶ ἡ καλύτερη σύστασι τόσο γιὰ τὶς ἐξετάσεις ὅσο καὶ γιὰ τὴν ζωή.

Μένει βέβαια κάποιο περιθώριο γιὰ τὶς περιστάσεις. Ἡ τύχη εἶναι ἰδιότροπη καὶ στὸ τέλος χαμογελάει σὲ κεῖνον ποὺ ξέρει νὰ φανῇ ἄξιός της.

Ἀναφέρουμε πιὸ κάτω μερικὰ στάδια ποὺ σχετικῶς δὲν εἶναι κεκορεσμένα καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι προσιτὰ καὶ σὲ κεῖνες ποὺ δὲν ἔχουν δίπλωμα γιὰ τὰ ἐπαγγέλματα αὐτά. Θὰ ποῦμε γιὰ ὅσες ἔχουν ἀπολυτήριο σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΙΣ

Μιὰ ἀναγνώστρια μᾶς ἐκμυστηρεύεται τὴν ἀνησυχία της γιὰ τὴν κόρη της τὴν Ἄννα, τὴν ὁποίαν συνεχεῖς ἀξιοθρήνητοι βαθμοὶ στὰ μαθηματικὰ τὴν ἔκαμαν ν᾿ ἀποτύχῃ πολλὲς φορὲς στὶς ἐξετάσεις γιὰ τὸ δίπλωμα τοῦ γυμνασίου. Ἀντιθέτως ὁ καθηγητὴς τῶν γαλλικῶν ἐξαίρει τὴν λεπτή της μόρφωσι καὶ τὴν κρίσι της προκειμένου περὶ φιλολογίας. Ἔχει θαυμασία μνήμη, θυμᾶται ὡραίους στίχους καὶ πολλὰ πεζὰ ἡ φίλες της τὴν συμβουλεύονται πολὺ συχνὰ γιὰ τὴν ἐκλογὴ τῶν ἀναγνώσεών τους, γιατὶ μὲ πάθος διαβάζει τοὺς κλασσικοὺς καὶ τοὺς συγχρόνους, ποίησι, ἱστορία, μυθιστορήματα. «Ἀλλά, λέει ἡ μητέρα της, τὴν ὁποίαν δικαίως ἀνησυχεῖ τὸ μέλλον, πρὸς ποιὸ ἐπάγγελμα νὰ τὴν διευθύνω; Δὲν μπορεῖ νὰ περάσῃ τὴ ζωή της μέσα στὰ βιβλία;».

Γιατὶ ὄχι; Τὸ ἐπάγγελμα τῆς ὑπαλλήλου βιβλιοπωλείου θὰ τῆς ἔδινε τὴν δυνατότητα νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰ γοῦστα της καὶ νὰ χρησιμοποιῇ συγχρόνως τὶς γνώσεις [illegible] μάτη τάκτ γιὰ τὸ βιβλίο ποὺ θέλει ν᾿ ἀγοράσῃ, μιὰ [illegible] ὀρθὴ γιὰ ἕνα συγγραφέα, [illegible] λιεργημένη καὶ διανοητική. Ἡ Ἄννα θὰ εἶναι εὐτυχισμένη ἐκεῖ μέσα.

ΠΩΛΗΤΡΙΑ ΑΡΩΜΑΤΩΝ

[illegible] μιὰ λεπτὴ ὑγεία, ἡ ὁποία τὴν ἔκανε νὰ καθυστερήσῃ στὶς σπουδές της. [illegible] νεια. Θὰ ἤθελα γι᾿ αὐτὴν μιὰ ἥσυχη ζωὴ στὴν ἐπαρχία. Θὰ διέθετε κι᾿ ἕνα μικρὸ κεφάλαιο».

Τί θὰ λέγατε, Ἄρτεμι, γιὰ ἕνα μαγαζάκι ὅπου θὰ πουλᾶτε γυναικεῖα εἴδη στὴν ἡλιόλουστη πλατεῖα μιᾶς μικρῆς πόλεως ἢ σὲ μιὰ ὄμορφη κωμόπολι; Ἂν καὶ εἶσθε νέα οἱ πελάτες θὰ σᾶς ἔχουν ἐμπιστοσύνη γιατὶ ἔχετε [illegible] δεινὰ ἀνακουφίζουν. Τοὺς ἀκοῦτε μὲ ὑπομονή· τοὺς δίνετε συμβουλὲς μὲ καλωσύνη καὶ κῦρος. Μιὰ προθήκη ἀρωμάτων καὶ εἰδῶν ὑγιεινῆς, ἴσως καὶ μιὰ φωτογραφικὴ προθήκη, αὐξάνουν τὰ εἰσοδήματά σας. Κι᾿ ἡ ζωὴ κυλάει ἥσυχη, εἰρηνική, κι᾿ ἐκ τούτου πολὺ ἐνδιαφέρουσα.

ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ

Νὰ εἶναι «ὁ λευκὸς ἄγγελος» μὲ κάλυμμα ἀπὸ μπατίστα, τοῦ ὁποίου τὸ χαμόγελο καταπραΰνει τοὺς πόνους, κατεβάζει τοὺς πυρετούς, εἶναι ἕνα ὄνειρο ποὺ μπορεῖ νὰ συγκινήσῃ τὶς εὐαίσθητες καρδιές. Ἡ ἄσκησι εἶναι σκληρή, ἡ ἐξάσκησι τοῦ ἐπαγγέλματος κουραστικὴ κάποτε, πολὺ κουραστική. Χρειάζεται καλὴ ὑγεία τόσο σωματικὴ ὅσο καὶ ψυχικὴ γιὰ νὰ ὑποστῇ κανεὶς χωρὶς λιποψυχία τὴν πολύωρη ὀρθοστασία, τὶς ἀγρυπνίες, τὶς ἀπαιτήσεις τῶν ἀρρώστων κι᾿ ἀκόμη περισσότερο τὴν καταθλιπτικὴ ἀτμόσφαιρα, ποὺ σκορπίζουν σώματα καὶ ψυχὲς σὲ ἀπόγνωσι.

Νὰ περιποιηθῇ νὰ θεραπεύσῃ, νὰ βοηθήσῃ κανεὶς κάποιον νὰ ξαναζήσῃ, νὰ ἀνακουφίσῃ κάποιον ἑτοιμοθάνατον, ὅλα αὐτὰ εἶναι εὐγενεῖς ἀποστολές, ἀλλὰ ἀπαιτοῦν νεῦρα γερά, πολὺ αὐτοκυριαρχία καὶ μεγάλη ἀφοσίωσι.

Ἡ νοσοκόμος ποὺ ἔχει κρατικὸ δίπλωμα καὶ ποὺ εἶναι ἀπεσπασμένη σ᾿ ἕνα νοσοκομεῖο Δημοσίας Περιθάλψεως, εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος καὶ ἀπολαμβάνει τὰ ὑλικὰ πλεονεκτήματα καὶ τὴν μονιμότητα ποὺ ἀπονέμει αὐτὸς ὁ τίτλος — χωρὶς νὰ γίνῃ λόγος γιὰ τὶς μεγάλες [illegible] τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει ἡ αὐτοθυσία.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ - ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΟΣ

Γιὰ τὸν ἐπιπόλαιο παρατηρητὴ ἡ γραμματεὺς εἶναι μιὰ κομψὴ νέα, φκιασιδωμένη καὶ χτενισμένη στὴν ἐντέλεια, ποὺ πηγαίνει ἀπὸ γραφεῖο σὲ γραφεῖο, περπατῶντας σὲ πολὺ ὑψηλὰ τακούνια. Οἱ πιὸ αἰσιόδοξοι φθάνουν στὸ σημεῖο νὰ ὑποθέσουν πὼς ἔχει μερικὲς γνώσεις στενοδακτυλογραφίας. Ἡ πραγματικότης εἶναι πολὺ μακρυὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸ παραμύθι, τὸ ὁποῖον δικαιολογεῖ ἡ κατάχρησι τοῦ τίτλου.

Μνήμη γρήγορη καὶ πιστή, τάξις, μέθοδος στὴν ἐργασία, πρωτοβουλία, ἀπόλυτος ἐχεμύθεια· νὰ τὰ ἀπαραίτητα προσόντα γιὰ ὅσες δοκιμάζουν τὸν πειρασμὸ νὰ γίνουν γραμματεῖς - δακτυλογράφοι. Χρειάζονται ἐπίσης μιὰ καλὴ γενικὴ μόρφωσι, ἄσκησι στὴν στενογραφία, στὴν γραφομηχανὴ καὶ στὴν κατάταξι ἐγγράφων.

Ὑπάρχουν εἰδικοὶ κλάδοι, ὅπως ἡ γραμματεὺς γιὰ [illegible] χνικὴ κατάρτισι ποὺ εἰδικὲς σχολὲς παρέχουν. Ἡ νέα ποὺ αὐτὲς ἡ μελέτες, ἡ ὁποῖες ἄλλωστε παρουσιάζουν [illegible] ρον, δὲν τρομάζουν, θὰ μπορέσῃ νὰ ἐξασφα[illegible] πολὺ αὐτὴν τὴν εἰδίκευσι.

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΚΑΙ ΝΑ ΕΝΕΡΓΗ Ο ΝΕΟΣ

— Ὁ Νέος πρέπει πάντοτε: Νὰ εἶναι ἕτοιμος πρὸς δρᾶσιν, νὰ εἶναι μαχητικὸς καὶ νὰ μὴ ὑποχωρῇ ποτέ.

— Νὰ βοηθῇ τοὺς πτωχοὺς καὶ νὰ προστατεύῃ τοὺς ἀδυνάτους.

— Νὰ μὴ πειράζῃ οὔτε νὰ προσβάλλῃ ποτὲ κανένα.

— Νὰ εἶναι ἕτοιμος νὰ πολεμήσῃ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ.

— Νὰ διακρίνεται πάντοτε διὰ τὴν εἰλικρίνειαν καὶ τὴν τιμιότητά του.

— Νὰ μὴ παραβαίνῃ ποτὲ τὸν λόγον του, οὔτε νὰ λέγῃ ψέμματα.

— Νὰ ὑπερασπίζῃ τὴν τιμὴν τῆς Πατρίδος μὲ θυσίαν τῆς ζωῆς του.

— Νὰ προτιμᾷ νὰ ἀποθάνῃ τιμίως παρὰ νὰ ζῇ ἀτίμως.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΓΙΑ ΡΕΤΟΥΣΑΡΙΣΜΑ

Γνωστὸ εἶναι πόσο ἔχουν κορεσθῆ τὰ ἐπαγγέλματα ποὺ στὴν πράξη χρησιμοποιοῦν τὴν τέχνη τῆς ἰχνογραφίας (σχεδιάστρια σ[illegible] λ.χ. ἢ διαφημίσεων). Ἐν τούτοις μὴν ἀπομακρύνετε ἀπὸ τὴν ἰχνογραφία τὴν κόρη σας, ἡ ὁποία χειρίζεται τὸ μολύβι μὲ τέχνη καὶ λεπτότητα. Ἔπειτα ἀπὸ μία ἄσκηση, εἴτε σὲ κάποιον ποὺ ἀσκεῖ αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε σὲ ἕνα εἰδικὸ σχολεῖο θὰ μπορῇ νὰ κερδίσῃ τὴν ζωή της μὲ ρετουσαρίσματα φωτογραφικά. Πρόκειται γιὰ ἐπάγγελμα ποὺ δὲν εἶναι ἀκόμη γνωστὸ καὶ ποὺ εἶναι γιὰ τὶς γυναῖκες καὶ τόσο πολλὴ ἐπιμέλεια καὶ ὑπομονὴ ἀπαιτεῖ.

Ἡ χρησιμοποίησις ποὺ κάθε μέρα γίνεται μεγαλύτερη τῆς φωτογραφίας στὴν διαφήμισι ἀνοίγει ἐνδιαφέροντας δρόμους πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσι.

ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

Τὸ πιστοποιητικὸ γιὰ καθηγήτρια τῆς γυμναστικῆς περιλαμβάνει πολλοὺς βαθμούς· στὸν πρῶτο μπορεῖ νὰ φθάσῃ κανεὶς χωρὶς πανεπιστημιακὸ δίπλωμα. Εἶναι κατάλληλος γιὰ τὶς ὑγιεῖς καὶ νέες ἀθλήτριες, ἀλλὰ χρειάζεται νὰ ἔχουν κύρος, σαφήνεια στὴν ἔκφρασι, ἐνθουσιασμὸ νὰ μορφώσουν καὶ νὰ διδάξουν, προσόντα χωρὶς τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχει ἀληθινὸς καθηγητής.

Τὸ δίπλωμα αὐτό, τὸ ὁποῖον ἀποκτᾶ κανεὶς κατόπιν ἀπὸ ἐξετάσεις, ὁδηγεῖ στὴν ἐπίσημη καθηγεσία ἂν συνοδεύεται ἀπὸ τὸ στοιχειῶδες ἢ ἀνώτερο πιστοποιητικὸ ἢ **ἀπὸ ἀπολυτήριον γυμνασίου.**

Ἀλλὰ ὡρισμένα ἐκπαιδευτήρια ἀρκοῦνται σὲ καθηγητὰς ποὺ εἶναι ἐφωδιασμένοι μὲ δίπλωμα πρώτου βαθμοῦ.

ΒΟΗΘΟΣ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ

Νὰ μία νεαρὰ ἐπιστήμων, μὲ πνεῦμα περίεργο καὶ θετικό, τὴν ὁποίαν θὰ τραβοῦν αἱ ἐργαστηριακὲς μελέτες. Ἔχει ἀναπτυγμένη [illegible] τὴν προσοχή, ἐπιμονὴ καὶ [illegible] ποὺ ἀπαιτεῖ αὐτὴ ἡ ἐργασία. Ἔχει [illegible]. Ἐπιδίδεται τότε στὶς μαθηματικὲς χαρὲς τῆς [illegible] ἔρευνης, στὸ αὐστηρὸ πάθος τῆς καθαρᾶς ἐπιστήμης. Ἂν ὄχι, ἑτοιμάζεται γιὰ τὶς μετριόφρονες ἀσχολίες, ἀλλ' οἱ ὁποῖες παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον ὅπως τοῦ βοηθοῦ μικροβιολόγου ποὺ θὰ τῆς ἐπιτρέψῃ τὴν εἴσοδο στὰ ἐργαστήρια ἀναλύσεων τῶν νοσοκομείων, τῶν μεγάλων φαρμακείων, κτλ. Οὔτε γιὰ μεγάλη περιουσία οὔτε γιὰ δόξα πρόκειται ἀλλὰ γιὰ μία ἔντιμη καὶ ἀσφαλῆ κατάστασι μέσα σ' ἕνα περιβάλλον σύμφωνο πρὸς τὶς κλίσεις μας.

ΒΟΗΘΟΣ ΧΗΜΙΚΟΥ-ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΥ

Ἡ προπαρασκευὴ εἶναι [illegible] ἰδία, ἀλλὰ μὲ ὀλιγώτερη εἰδίκευσι. Μιὰ βοηθὸς χημικοῦ μπορεῖ νὰ γίνῃ ἐπίσης βοηθὸς φαρμακοποιοῦ, νὰ ἔχῃ δηλαδὴ θέσι [illegible] καὶ καλοπληρωμένη.

Γενικά, [illegible]: Ἔχετε νὰ διαλέξετε [illegible] καὶ ἴσως ἄλλα ἐπαγγέλματα. Κάθε δρόμος θὰ σᾶς ὁδηγήσῃ στὴν [illegible] τὸν ἀκολουθήσετε μὲ σταθερότητα, μὲ εὐσυνειδησία καὶ μὲ καλὴ διάθεσι.

Παράταξις φαλαγγιτῶν ἐν Φλωρίνῃ

Ὁμὰς τῆς Ε. Ο. Ν. Ἄνω Μητρούση Σερρῶν

Ὁ Ὑπουργὸς - Γεν. Διοικητὴς Θράκης [illegible] εἰς τὸ Στάδιον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῶν Πανθρακικῶν ἀγώνων

Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι Λαγκαδᾶ μετὰ τὴν παρέλασιν τῆς 26ης Ὀκτωβρίου

Ὁμὰς Φαλαγγιτῶν Κομοτινῆς μετὰ τῆς σημαίας των

Η Ε.Ο.Ν Λαρίσης παρελαύνουσα κατὰ τὴν τελετὴν τῶν Ἀποκαλυπτηρίων

Διανομή συσσιτίου Φαλαγγιτῶν εἰς τὸ Στρατόπεδον «Ι. Μεταξᾶ» στο Ζούμπερι.

Ἀπὸ τὰ ἐγκαίνια τοῦ 1ου Ὑποτομέως [illegible] Ὁ [illegible] λαμβάνων πληροφορίας ἀπὸ Φαλαγγίτην

Οἱ Ἀξιωματικοὶ μετα τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ε. Ο. Ν Ἡρακλειου Κρητης, κατα την [illegible]

Ὁμὰς τῆς Δ. Α. Σ. ἐντὸς τοῦ καταλύματός της εἰς τὸ Στρατόπεδον «Ι. Μεταξᾶ» στὸ Ζούμπερι

Ὁ πρῶτος ὑποτομεὺς Διοικήσεως Πειραιῶς τῆς Ε. Ο. Ν. ἔμπροσθεν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου

HECTOR MALOT

«Χωρὶς Οἰκογένεια»

ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΑΠ' ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

6ον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Κι' ἀκόμα καθὼς ἐπερνοῦσα ἀπ' ἔξω εἶχα ἀκούσει φωνὲς καὶ τραγούδια τόσο δυνατά, ὥστε ἄκουα τὰ τζάμια νὰ τρίζουν. Καὶ συχνὰ ρωτοῦσα τὸν ἑαυτό μου, τί νὰ γινότανε ἄραγε πίσω ἀπὸ κεῖνα τὰ κόκκινα περντεδάκια!

Καὶ νὰ λοιπόν, τώρα θὰ τὸ μάθαινα.

Ὁ Μπαρμπερῆς ἐκάθισε μαζὶ μὲ τὸν καφετζῆ, κοντὰ σ' ἕνα τραπεζάκι, κι' ἐγὼ πάλι βρῆκα ἕνα σκαμνάκι ἄδειανὸ κοντὰ στὴ σόμπα καὶ κάθισα χαζεύοντας στὰ γύρω. Στὴν ἄλλη ἄκρη καθότανε ἕνας γέρος μὲ ἄσπρη γενειάδα καὶ μιὰ περίεργη φορεσιὰ τέτοια, ποὺ ποτέ μου δὲν εἶχα δῆ ὅμοια.

Ἐφοροῦσε ἕνα καπέλλο σταχτὶ μυτερὸ ἀπὸ καστόρι μὲ πράσινα καὶ κόκκινα φτερά, καὶ τὰ μακρυὰ μαλλιά του ἔπεφταν στοὺς ὤμους του. Ἕνα κολόβιο ἀπὸ προβιὰ μὲ τὰ μαλλιὰ ἀπὸ μέσα ἔζωνε τὸ κορμί του. Ἡ προβιὰ αὐτὴ δὲν εἶχε μανίκια παρὰ δυὸ τρύπες ἐπάνω στοὺς ὤμους ἀπ' ὅπου βγαίναν τὰ χέρια ντυμένα μὲ βελοῦδο ποὖχε χρῶμα ξεθωριασμένο γαλάζιο. Στὰ πόδια ἐφοροῦσε ἕνα ζευγάρι μάλλινες γκέτες ψηλὲς ὡς τὰ γόνατα, δεμένες μὲ κορδόνια κόκκινα ποὺ τυλιγότανε πολλὲς φορὲς γύρω στὶς γάμπες του.

Ἐκαθότανε σ' ἕνα κάθισμα καὶ εἶχε ἀκουμπισμένο τὸ πηγούνι του στὸ δεξί του χέρι.

Τέτοια ἥρεμη στάση δὲν εἶχα δῆ ποτέ μου σὲ ἄνθρωπο.

Ἔμοιαζε σὰν ἕνας Ἅγιος ἀπὸ κείνους ποὺ ἔβλεπα ζωγραφισμένους στὴν ἐκκλησία.

Κάτω ἀπὸ τὸ κάθισμά του ἦσαν κουλουριασμένα τρία σκυλλιά, ποὺ ζεσταινότανε κοντά του. Τὸ ἕνα ἤτανε ἄσπρο καὶ μαλλιαρό, τὸ ἄλλο μαῦρο σγουρὸ καὶ μιὰ σταχτιὰ σκύλλα μὲ ἔξυπνα καὶ ἥσυχα μάτια. Τὸ ἄσπρο εἶχε στὸ κεφάλι του ἕνα παληὸ χωροφυλακίστικο κασκέτο ποὺ ἦταν δεμένο στὸ πηγούνι του μὲ ἕνα λουράκι ἀπὸ πετσί.

Τὴν ὥρα ποὺ ἐγὼ ἐκύτταζα περίεργος τὸ γέρο, ὁ Μπαρμπερῆς κι' ὁ καφετζῆς συνομιλοῦσαν σιγά. Ἄκουα ὅμως πὼς λέγανε γιὰ μένα.

Ὁ Μπαρμπερῆς τοῦ ἐξηγοῦσε πὼς ἤθελε νὰ μὲ παρουσιάση στὸ Δήμαρχο καὶ τὸν παρακαλοῦσε νὰ πῆ στὴν Ἐπιτροπὴ τοῦ Ὀρφανοτροφείου νὰ τοῦ βγάλη μισθὸ γιὰ νὰ μπορέση νὰ μὲ κρατήση.

Ὥστε αὐτὸ εἶχε καταφέρει ἡ μάννα Μπαρμπερίνα. Κατάλαβα δηλαδὴ πώς, ἂν τὸ Κατάστημα τοῦ πλήρωνε τὰ ἔξοδά μου, ὁ Μπαρμπερῆς θἄχε βέβαια συμφέρον καὶ ἔτσι δὲν θὰ ὑπῆρχε πιὰ κανένας φόβος.

Ὁ γέρος ἀπὸ τὴ γωνιὰ χωρὶς νὰ δείχνη πὼς προσέχει, ἄκουγε τὴ συνομιλία. Καὶ ἄξαφνα μ' ἔδειξε μὲ τὸ χέρι του καὶ ρώτησε τὸ Μπαρμπερῆ μὲ ξένη προφορά:

— Δὲν μοῦ λές, αὐτὸ εἶναι τὸ παιδὶ ποὺ σὲ στενοχωρεῖ;

— Μάλιστα, αὐτὸ εἶναι.

— Καὶ ἔχεις τὴν ἰδέα πὼς ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ὀρφανοτροφείου θὰ σοῦ βγάλῃ μισθὸ γιὰ νὰ τὸ τρέφῃς;

— Καὶ γιατί ὄχι παρακαλῶ; Μοῦ φαίνεται πὼς εἶναι δίκηο γιατὶ δὲν ἔχει γονεῖς καὶ τὄχω στὴν καμπούρα μου. Βέβαια κάποιος πρέπει νὰ πληρώσῃ γι' αὐτό.

— Δὲν ἔχω ἀντίρρηση. Δὲ μοῦ λές, ὅμως, νομίζεις πὼς πάντα ὅ,τι εἶναι δίκηο γίνεται;

— Ἄ, ὅσο γι' αὐτό...

— Λοιπὸν ἐγὼ σοῦ λέω πὼς δὲν θὰ σοῦ δώσουν ποτὲ τὸ μισθὸ ποὺ θὰ γυρέψῃς.

— Ἔ, τότες ἂς τὸ πάρουν στο Κατάστημα. Δὲν ὑπάρχει νόμος νὰ μὲ ὑποχρεώνῃ νὰ τὄχω στὸ σπίτι μου, ἅμα δὲ θέλω.

— Μιὰ φορὰ ὅμως δέχτηκες νὰ τὸ πάρῃς κι' ἔχεις τὴν ὑποχρέωση νὰ τὸ κρατήσῃς.

— Ἄ ἔτσι; Κι' ἐγὼ λοιπὸν σοῦ λέω πὼς δὲ θὰ τὸ κρατήσω. Καὶ στὸ δρόμο ἂν εἶναι νὰ τὸ πετάξω, θὰ τὸ ξεφορτωθῶ!

Ὁ γέρος, ἀφοῦ σκέφθηκε λίγο, εἶπε:

— Ἔ, ἴσως ὑπάρχει ἄλλος τρόπος νὰ τὸ ξεφορτωθῇς ἀμέσως, καὶ μάλιστα νὰ ὠφεληθῇς καὶ σὺ κάτι τι.

— Ἂν μοῦ δείξῃς αὐτὸ τὸν τρόπο, γέρο, σὲ κερνῶ μὲ τὴν καρδιά μου μιὰ μποτίλια, εἶπε ὁ Μπαρμπερῆς.

— Διάταξε τὴ μποτίλια κι' ἡ δουλειά σου εἶναι καμωμένη!

— Ἀλήθεια;

— Ἀφοῦ σοῦ τὸ λέω.

Κι' ὁ γέρος, ἀφίνοντας τὴν καρέκλα του, πῆγε καὶ κάθησε ἀντίκρυ στὸ Μπαρμπερῆ. Περίεργο πρᾶγμα: Τὴ στιγμὴ ποὺ σηκώθηκε, ἀνασηκώθηκε κ' ἡ προβειά του μ' ἕνα κίνημα ἀνεξήγητο. Λὲς κι' εἶχε κανένα σκυλάκι στὸ δεξί του μπράτσο.

Τί θἄλεγε; τί θὰ γίνουνταν τώρα;

Τὰ μάτια μου τὸν ἀκολουθοῦσαν μὲ ἀγωνία.

— Ἐσὺ λοιπὸν θέλεις, εἶπε νὰ μὴν τρώῃ πιὰ τὸ ψωμί σου αὐτὸ τὸ παιδί· ἤ, ἂν ἐξακολουθήσῃς νὰ τὸ τρέφῃς, νὰ σὲ πληρώνουν· δὲν εἶν' ἔτσι;

— Ναί, βέβαια· γιατί, βλέπεις, ἐγώ...

— Περιττό· ἡ αἰτία δὲν μ' ἐνδιαφέρει καὶ δὲν ἔχω ἀνάγκη νὰ τὴ μάθω· φτάνει ποὺ ξέρω, πὼς δὲν θέλεις πιὰ τὸ παιδί. Ἔ, ἀφοῦ εἶν' ἔτσι, δός μου το μένα. Τὸ παίρνω.

— Νὰ στὸ δώσω;...

— Μὰ ναί· δὲν θέλεις νὰ τὸ ξεφορτωθῇς;

(Συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

300.000 μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τοὺς στίβους

Ἡ πνοὴ τοῦ ἀρχηγοῦ εἰς τὸν Ἀθλητισμὸν

Ἡ «Ε.Ο.Ν.» ἀναλαμβάνει ὑπέροχον ἀγῶνα διὰ τὴν δόξαν τοῦ ἐθνικοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς.

Τὸ μεγαλύτερον ἀθλητικὸν γεγονὸς τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, ἀλλὰ καὶ τὸ μεγαλύτερον τοῦ ἀθλητικοῦ ἔτους 1938 καὶ ὅλων τῶν ἐτῶν τῆς μεταπολεμικῆς ἀθλητικῆς της ζωῆς, ὑπῆρξε διὰ τοὺς Ἕλληνας φιλάθλους ἡ ἐξαγγελθεῖσα μεγαλειώδης ἀθλητικὴ ἐξόρμησις τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας». Τὴν ἐνέπνευσεν ὁ Μεγάλος μας Ἀρχηγός, ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς, τὴν ἀνήγγειλε δι' ἐμπνευσμένων διαταγῶν του ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας κ. Ἀλέξανδρος Κανελλόπουλος, τὴν προετοιμάζουν μεγαλειώδη ὅσον τὴν ἐνεπνεύσθη καὶ τὴν θέλει ὁ Ἀρχηγός, οἱ εἰδικώτεροι εἰς τὰ ἀθλητικὰ ζητήματα τοῦ τόπου. Σὲ λίγο ἕνας ἐπιβλητικὸς στρατὸς 300.000 νέων καὶ νεανίδων θὰ πλημμυρίσῃ τοὺς ἀγωνιστικοὺς χώρους ποὺ ὑπάρχουν καὶ ἄλλους χώρους ποὺ θὰ δημιουργηθοῦν μὲ τὴν σκαπάνην τῆς Ὀργανώσεως καὶ ἀπὸ τὸ τίμιο χέρι τοῦ φαλαγγίτη, διὰ προσωπικῆς ἐργασίας ὅλων τῶν μελῶν τῆς Ὀργανώσεως. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ θὰ ξαναζήσουν τὰ ἔνδοξα χρόνια τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ—τὰ χρόνια τῶν Ὀλυμπιάδων τοῦ 1896 καὶ 1906—ὅτε τὰ Ἑλληνόπουλα μόνα τους ἔσκαβαν τοὺς στίβους, στοὺς ὁποίους ἀργότερα ἐπεδίδοντο σὲ ὡραίους ἀγῶνας ἀθλητικούς.

Θὰ ξαναζήσῃ μιὰ ἀπὸ τὶς ὡραιότερες παραδόσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ, ἀλλὰ ταὐτοχρόνως θὰ λυθοῦν καὶ τὰ δύο μέγιστα προβλήματά του. Τὸ πρόβλημα τῆς καθόδου εἰς τοὺς στίβους μεγάλης μερίδος τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας καὶ τὸ πρόβλημα τῶν ἀγωνιστικῶν χώρων. Ἀπὸ τῆς ἐπομένης τοῦ παγκοσμίου πολέμου, ὅσοι εἰργάσθησαν διὰ τὸ καλὸν τοῦ ἀθλητισμοῦ τῆς πατρίδος προσεπάθησαν νὰ λύσουν τὰ δύο αὐτὰ προβλήματα. Τοῦ πρώτου ἡ λύσις προσέκρουεν εἰς τὸ τεράστιον ἐμπόδιον τοῦ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ νεολαία ἦτο ἀδιοργάνωτος, διεσκορπισμένη, χωρὶς ἰδανικὰ καὶ χωρὶς πόθον εἰς ὡραίους ἀγῶνας. Τὸ δεύτερον πρόβλημα προσέκρουεν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀδυναμίαν τοῦ Κράτους, δεδομένου ὅτι τὰ πάντα ἔπρεπε νὰ γίνουν ἀπὸ αὐτό, ἀφοῦ οἱ ἀθλούμενοι—τὰς περιόδους ἀκόμη τῆς μεγάλης ἀναπτύξεως τοῦ ἀθλητισμοῦ—δὲν ἔφθανον εἰ μὴ τὸν ἀριθμὸν ἐλαχίστων χιλιάδων.

Καὶ τὰ δύο αὐτὰ προβλήματα, λύονται τώρα αὐτομάτως. Τὸ πρῶτον, διότι ἡ «Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας» ἐπιστρατεύει ὅλα τὰ μέλη της εἰς ἀθλητικὴν ἐκγύμνασιν, τὸ δεύτερον διότι ἡ Ὀργάνωσις θὰ διαρρυθμίσῃ—παντοῦ ὅπου δὲν ὑπάρχουν—πρόχειρα φυσικά, ἀλλὰ τέλεια διὰ προπόνησιν γυμναστήρια.

Ὅσοι λοιπὸν ἠγάπησαν τὸν ἀθλητισμόν, ὅσοι ἠγωνίσθησαν διὰ τὴν πρόοδόν του, διὰ τὴν ἀνάπτυξίν του, διὰ τὴν διάδοσίν του εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, πανηγυρίζουν διὰ τὴν ἐξόρμησιν τῆς «Ε.Ο.Ν.» καὶ εὐγνωμονοῦν τὸν ἐμπνευστήν της Ἐθνικὸν Κυβερνήτην καὶ τοὺς ἀναλαβόντας τὸ τεράστιον ἔργον, κοντὰ στοὺς ὁποίους θ' ἀγωνισθοῦν μὲ ὅλας των τὰς δυνάμεις, ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ

Πρὶν ἐξηγήσωμεν ὡρισμένα σημεῖα τῆς ἐξορμήσεως τῆς «Ε.Ο.Ν.» ὑπὲρ τοῦ ἀθλητισμοῦ, θὰ παραθέσωμεν τὰς τρεῖς ἐμπνευσμένας σχετικὰς διαταγὰς τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ὀργανώσεως κ. Α. Κανελλοπούλου. Καὶ ἐν συνεχείᾳ θὰ δώσωμεν τὰς ἐνδιαφερούσας λεπτομερείας τῶν κυριωτέρων σημείων τῆς ἐξορμήσεως.

Ἡ πρώτη διαταγὴ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. Α. Κανελλοπούλου, ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Εἷς τῶν μεγάλων σκοπῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.» εἶναι καὶ ἡ διάδοσις τοῦ ἀθλητισμοῦ μεταξὺ τῶν ἐντεταγμένων εἰς τὰς τάξεις της νέων καὶ νεανίδων. Διὰ τοῦ ἀθλητισμοῦ οἱ φαλαγγῖται καὶ αἱ φαλαγγίτισσαι θὰ ἀποκτήσουν τὰ ἰσχυρὰ σώματα, τὶς ἀτσαλένιες ψυχές, τὸ ὑψηλὸν φρόνημα καὶ τὸ ὑγιέστατο μυαλὸ ποὺ χρειάζονται οἱ νέοι Ἑλληνόπαιδες, ὅσοι θ' ἀπαρτίσουν τὴν νέαν γενεὰν τοῦ μεγάλου Ἐθνικοῦ Κράτους τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν, καλοῦνται νὰ ἐργασθοῦν ἀπὸ σήμερον μὲ ὅλας των τὰς δυνάμεις ἅπαντες οἱ φέροντες τὴν τιμημένην τοῦ Ἕλληνος φαλαγγίτου στολήν, ὅπως σχηματίσουν τὴν μεγάλην στρατιὰν τῶν ἀθλουμένων καὶ τῶν ἐργαζομένων διὰ τὸν ἀθλητισμόν. Ἐκ τῆς ἐποχῆς θ' ἀρχίσῃ ἕνας νέος ἐθνικὸς Ἑλληνικὸς ἀθλητισμός, μία νέα ἀθλητικὴ δύναμις μὲ πρωταθλητὰς παγκοσμίου κύρους καὶ Ὀλυμπιονίκας ἀκόμη.

»Εἶναι ἄλλως τε καὶ μεγάλη ἐπιθυμία τοῦ Ἀρχηγοῦ κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑ νὰ ἴδῃ τὸ συντομώτερον εἰς τοὺς στίβους τοῦ ἀθλητισμοῦ τοὺς φαλαγγίτας καὶ τὶς φαλαγγίτισσές του, ὁλόκληρον τὴν Ἑλληνικὴν νεότητα, ἀσκουμένην εἰς τὸν ἀθλητισμόν. Οὕτω ἄλλως τε θὰ λυθῇ τὸ ἀπὸ τὰ πρῶτα μεταπολεμικὰ ἔτη ἄλυτον πρόβλημα τῆς δημιουργίας ἀθλητικῆς δυνάμεως ἀξίας τῆς ἀθλητικῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ διὰ τῆς ἐπιδόσεως τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.» εἰς τὸν ἀθλητισμὸν θὰ ἔχωμεν εἰς τοὺς ἀθλητικοὺς στίβους τριακοσίας χιλιάδας νέων. Διὰ τῆς ἐπιδόσεως τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.» εἰς τὸν ἀθλητισμὸν θὰ ἀναδεικνύωνται οἱ πρωταθληταὶ μεταξὺ μυριάδων νέων ἱκανωτάτων ἀθλητῶν καὶ οὐχὶ μεταξὺ ἑκατοντάδων, ὡς ἀτυχῶς συμβαίνει μέχρι σήμερον.

»Ἐπὶ τούτοις ἐντελλόμεθα ὅπως ἅμα τῇ λήψει τῆς παρούσης ἕκαστον τμῆμα τῆς «Ε.Ο.Ν.», ἑκάστη μονάς, συγκροτήσῃ ἀθλητικὴν ὁμάδα ἐγγράφουσα ὑποχρεωτικῶς εἰς αὐτὴν ἅπαντας τοὺς φαλαγγίτας καὶ τοὺς σκαπανεῖς, ἀπὸ τοὺς φαλαγγίτας καὶ τὰ σκαπανάκια, σας. τῶν ὁποίων διὰ λόγους ὑγείας θ' ἀπαγορεύεται ἡ ἐπίδοσις εἰς τὸν ἀθλητισμόν. Αἱ μεγάλαι αὐταὶ ὁμάδες δέον ἀργότερον, ἀφοῦ ὅλα τὰ μέλη των ἀσκηθοῦν ἐλαφρῶς εἰς κλασσικά τινα ἀγωνίσματα ὡς θὰ σταλῶσιν ὑμῖν εἰδικαὶ ὁδηγίαι, θὰ χωρισθῶσιν εἰς διαφόρους ἀθλητικὰς ὁμάδας, ἀθλητικοῦ στίβου, ἀθλοπαιδιῶν, ποδοσφαίρου κλπ.

Αἱ ὁμάδες αὐταὶ δέον νὰ ἔχουν συγκροτηθῇ τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς 10ης Δεκεμβρίου καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν των νὰ ἐγγραφοῦν εἰς εἰδικὸν ἀθλητολόγιον.

Ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου θὰ προκηρυχθῶσι οἱ πρῶτοι μεγάλοι ἀγῶνες τῆς «Ε.Ο.Ν.» εἰς ὅλα εἰς τὰ τμήματα. Οἱ ἀγῶνες θὰ τελεσθῶσιν ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου, τῶν νικητῶν μετακληθησομένων δι' ἀγῶνας, οἵτινες θὰ γίνουν εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον τὸν Μάϊον. Εἰς τοὺς πρώτους ἀγῶνας τῶν κατὰ τόπους τμημάτων δέον νὰ μετάσχουν διὰ νὰ θεωρηθοῦν ἐπιτυχεῖς εἰ δυνατὸν καὶ αἱ 300 000 τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.»

Ταὐτοχρόνως μὲ τὴν ὡς ἄνω διαταγὴν τῆς κινητοποιήσεως τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.» εἰς τοὺς ἀθλητικοὺς στίβους, ἐκοινοποιήθη καὶ ἡ κατωτέρω, δευτέρα κατὰ σειρὰν διαταγὴ τῆς ἀθλητικῆς ἐξορμήσεως:

«Κατόπιν τῆς παρουσιάσεως ἐνώπιον τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου καὶ Ἀρχηγοῦ μας κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑ τῶν προέδρων τῶν διαφόρων ἀθλητικῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ἐκ μέρους των διαθέσεως τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των ἀθλητικῶν χώρων διὰ τὴν ἐκγύμνασιν τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.», ἐντελλόμεθα ὅπως οἱ κατὰ τόπους διοικηταὶ μονάδων ἔλθουν εἰς συνεννόησιν μετὰ τῶν προέδρων τῶν ἀθλητικῶν σωματείων ἅτινα διαθέτουσι χώρους, διὰ τὸν διακανονισμὸν τοῦ τρόπου χρησιμοποιήσεως τούτων διὰ τὴν προπόνησιν τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.»

»Βάσει τῆς διαταγῆς τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ μας θὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὰ σωματεῖα τὰ διαθέτοντα χώρους ὅπως

ὁρίσουν ὥρας καθ' ἅς θὰ δύνανται νὰ ἐπιδίδωνται εἰς τὸν ἀθλητισμὸν τὰ μέλη τῆς «Ε.Ο.Ν.» τοῦ τόπου.

»Σχετικῶς δέον νὰ γίνουν ἐνέργειαι εὐθὺς ἅμα τῇ λήψει τῆς παρούσης καὶ νὰ ἀναφερθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν τούτων ἀμέσως εἰς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν τῆς Ε. Ο. Ν.

»Δέον νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των οἱ βαθμοφόροι, εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐποπτεία τῶν προπονήσεων τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.» ὅτι οἱ προπονούμενοι πρέπει νὰ φέρωνται κοσμίως εἰς τοὺς ἀγωνιστικοὺς χώρους, νὰ πειθαρχοῦν εἰς τοὺς ἀνωτέρους των, νὰ σέβωνται τὴν περιουσίαν τῶν γυμναστηρίων, ἡ ὁποία θὰ εἶναι πλέον καὶ ἰδική των, νὰ εἶναι καλοὶ καὶ εὐγενικοὶ ἀπέναντι τῶν ἄλλων ἀθλητῶν, οἵτινες συντόμως θὰ γίνουν συναγωνισταί των εἰς τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα».

Ἡ τρίτη διαταγή, ἀναφερομένη εἰς τὴν δημιουργίαν ἀθλητικῶν χώρων, ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Διὰ τῶν μέχρι τοῦδε διαταγῶν περὶ τῆς ἀθλητικῆς ἐξορμήσεως τῆς «Ε.Ο.Ν.» κατεφάνη ποία σημασία δί[illegible] θὰ εἶναι τιμητικώτατοι εἰς τὴν ὀργάνωσίν μας καὶ πολύτιμοι εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔθνος.

»Εἰς τὴν ἐξόρμησιν αὐτὴν οἱ φαλαγγῖται. Δέον νὰ προσφέρουν ὅλας των τὰς δυνάμεις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν της, νὰ ἐργασθῶσιν ἐντατικῶς καὶ μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸν ποὺ ἐχαρακτήριζε τὰς προσπαθείας των εἰς ἄλλους ἀγῶνας μέχρι σήμερον.

»Ὡς γνωστὸν οἱ φαλαγγῖται προσφέρουν πάντοτε [illegible] προσφέρουν ἅπαντες προσωπικὴν ἐργασίαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀθλητικῆς μας ἐξορμήσεως. Θὰ ἐργασθοῦν οἱ φαλαγγῖται ὅπου ὑπάρχουν ἀγωνιστικοὶ χῶροι, κατόπιν συνεννοήσεως τῶν διοικητῶν τῶν μονάδων μετὰ τῶν διοικούντων τοὺς συλλόγους, διὰ τὴν κατασκευὴν ἔργων εἰς τοὺς ἐν λόγῳ χώρους. Ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἀγωνιστικοὶ χῶροι δέον νὰ δημιουργήσουν τοιούτους τὰ κατὰ τόπους τμήματα τῆς «Ε.Ο.Ν.».

»Πρὸς τοῦτο ἐντελλόμεθα, ὅπως οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τμημάτων ἅμα τῇ λήψει τῆς παρούσης ἐξεύρουν χώρους καταλλήλους διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν φαλαγγιτῶν εἰς τὸν ἀθλητισμόν, [illegible] εἴτε εἰς τὸ Δημόσιον. [illegible] ὑποβάλουν τὸ συντομώτερον σχεδιαγράμματα ἵνα βάσει τούτων ἀποσταλῶσιν ἐκ τοῦ κέντρου πρόχειρα σχέδια διαρρυθμίσεως τῶν εἰς προσωρινὰ γυμναστήρια τὰ ὁποῖα ὅμως θὰ εἶναι καταλληλότατα διὰ τὴν κανονικὴν ἐξάσκησιν τῶν ἀθλητῶν».

ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὅπως [illegible] τῆς «Ε.Ο.Ν.» εἰς τὸν ἀθλητισμὸν θὰ εἶναι ὑποχρεωτική. Μόνον τὰ μέλη ἐκεῖνα τῆς ὀργανώσεώς μας, [illegible]

Ἀφοῦ λοιπὸν ἐξετασθοῦν ἀπὸ τοὺς ἰατροὺς τῶν τμημάτων φαλαγγῖται καὶ φαλαγγίτισσαι, σκαπανεῖς καὶ [illegible] ὁδηγίαι αἱ σχετικαὶ μὲ τὴν συγκρότησιν [illegible] σχηματισμοῦ, μὲ τὴν προπόνησίν των, μὲ τὴν προπαρασκευὴν τῶν ἀγώνων ποὺ θὰ γίνουν κατὰ [illegible]

[illegible] ποῖα ἀγωνίσματα θὰ γίνουν ἀγῶνες, ἀκόμη δέ, πῶς [illegible] χωριστὰ οἱ νέοι ἀθληταὶ τῆς «Ε.Ο.Ν.»

[illegible]

πρόγραμμα τῶν ἑορτῶν τούτων θὰ εἶναι πρωτοφανὲς εἰς τὰ ἀθλητικὰ χρονικὰ τοῦ τόπου.

ΟΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ

Διὰ τοὺς χώρους ὅπου θὰ προπονοῦνται αἱ μυριάδες τῶν ἀθλητῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.», ἐλήφθη κάθε μέτρον. Οἱ Σύλλογοι προσέφεραν εἰς τὴν «Ε.Ο.Ν.» διὰ τὰ μέλη της τοὺς ἀγωνιστικούς των χώρους. Γνωρίζομεν ὅμως, ὅτι τέτοιοι χῶροι δὲν ὑπάρχουν παντοῦ. Ὅτι εἰς τὰ περισσότερα μέρη τῆς χώρας δὲν ὑπάρχουν ἴχνη κἂν γυμναστηρίων. Ἡ «Ε.Ο.Ν.» ἐφρόντισε καὶ δι' αὐτό. Θὰ κάμῃ ἡ ἰδία πρόχειρα γυμναστήρια. Ἔστω κι' ἀλώνια θὰ μεταβληθοῦν σὲ τόπους ἀθλήσεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐξορμήσεώς μας δὲν θὰ παίξῃ σημαντικὸν ρόλον ἡ ποιότης τοῦ ἀγωνιστικοῦ χώρου. Ἡ «Ε.Ο.Ν.» ἁπλῶς θέλει νὰ κάνῃ τὰ μέλη της ν' ἀγαπήσουν τὸν ἀθλητισμόν. Αὐτὸ θὰ τὸ ἐπιτύχῃ. Ἀποτέλεσμα ἄμεσον δὲν θὰ εἶναι ἡ ἀνάδειξις ὑπεραθλητῶν. Κανεὶς δὲν ὑπόσχεται τοῦτο, οὔτε τὸ περιμένει, διότι δὲν εἶναι φυσικόν. Οὔτε ἔπειτα ἀπὸ δύο-τρία χρόνια θὰ [illegible] τῆς σημερινῆς μας προσπαθείας. Καὶ θὰ εἶναι οἱ καρποὶ νέοι πρωταθληταί, νέα ἀθλητικὰ ταλέντα, νέα ἀστέρια τοῦ ἀθλητισμοῦ, ἄσσοι καὶ αὐτοὶ τοῦ παγκοσμίου ἀθλητισμοῦ. Θὰ εἶναι οἱ πρῶτοι ἀθληταὶ μεταξὺ ἑκατοντάδων χιλιάδων ἀθλητῶν. Ἑπομένως ἀνώτεροι πολλῶν ση[illegible] χιλίων, δύο τὸ πολὺ χιλιάδων ἀθλητῶν.

ΑΛΛΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ

Ἀλλὰ θὰ σταματήσῃ ἕως ἐδῶ ἡ «Ε.Ο.Ν.» τὴν προσπάθειάν της πρὸς δημιουργίαν πανισχύρου Ἑλληνικοῦ [illegible] Ἑλλάδα. Καὶ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς «Ε.Ο.Ν.» κ. Α. Κανελλόπουλος, ὁ ὁποῖος κατέχει ὅσον ἐλάχιστοι τὰ ζητήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ, θὰ ἐργασθῇ διὰ σειρᾶς προσπαθειῶν διὰ τὸ καλὸν τοῦ ἐν γένει Ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ. Ὅπως μπορούμε νὰ ξεύρουμε, ἐξαιρετικὰ ἀποτελέσματα [illegible] μελετᾷ ἡ «Ε.Ο.Ν.» διὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας της.

Ἵδρυσιν ποδηλατοδρομίου, ἐπὶ παραδείγματι, ποὺ δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἵδρυσιν «σπιτιοῦ τοῦ Ἀθλητοῦ» εἰς τὰς Ἀθήνας, [illegible] καὶ τοῦ ἀθλητισμοῦ τῶν Σωματείων τὰ μέλη. Θὰ εἶναι [illegible] «Ε.Ο.Ν.» ὅπου οἱ ἀθληταὶ θὰ εὑρίσκουν βιβλία καὶ περιοδικὰ [illegible] διὰ δωματίου — πίγκ-πόγκ, μπιλιάρδο, σκάκι, τάβλι, ντόμινο — εἰς ὡραίας αἰθούσας, μουσικὴν εἰς ὡραίας ἐπίσης αἰθούσας κλπ. [illegible] ται τῆς πρωτευούσης, ὄχι δὲ μόνον τῆς «Ε.Ο.Ν.» καίτοι [illegible] νὰ συγκεντρώνωνται καθημερινῶς διὰ νὰ περάσουν λίγες [illegible]

Ἐμπνεομένη πάντοτε ἀπὸ τὴν θέλησιν τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου νὰ δῇ τὸν ἀθλητισμὸν διαδεδομένον εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς νεολαίας, θὰ προσφέρῃ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών της [illegible] ἀθλητισμόν. Παλαιοὺς πρωταθλητάς, ἀφοσιώσαντας τὴν [illegible] εἰς τὸν ἀθλητισμόν, μέγα μέρος τῆς προόδου των ὀφεί[illegible] τάς. Τὸ ἴδιο θὰ ἐφαρμόσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ «Ε.Ο.Ν.». [illegible] θοδηγοῦνται ἀπὸ ἐμπείρους πρωταθλητάς.

Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ καθοδηγοῦνται δι' εἰδικῶν μαθημάτων [illegible] ται διὰ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν, ἑκάστην

Κυριακήν. Ἐκ παραλλήλου θὰ ἀποστέλλωνται, διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον καὶ δακτυλογραφημένα εἰς τοὺς κατὰ τόπους σχηματισμούς.

Καὶ πάλιν δὲν θὰ σταματήση ἕως ἐδῶ ἡ μεγάλη ὑπὲρ τοῦ ἀθλητισμοῦ ἐξόρμησις τῆς «Ε.Ο.Ν.».

Τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως καὶ ὁ φίλαθλος κόσμος, ἐλπίζομεν πολὺ συντόμως ν' ἀκούσουν, ὅτι ἡ «Ε.Ο.Ν.» περὶ τὴν ὁποίαν δικαιωματικῶς καὶ φυσιολογικῶς θὰ συγκεντρωθῆ ὁλόκληρος ὁ ἀθλητικὸς κόσμος τοῦ τόπου, θὰ λάβουν καὶ ἄλλα μέτρα, ποὺ ἕως τώρα ἀποτελοῦσαν ὄνειρα ἀπραγματοποίητα.

Πάντως ὑπερτέρα ὅλων τῶν προσπαθειῶν θὰ παραμείνη αὐτή, τῆς ἀθλητικῆς κινητοποιήσεως τριακοσίων χιλιάδων νέων εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Χωριστὰ ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω μεγάλην ἐξόρμησιν τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας» θὰ [illegible] ἀγῶνες ἀπὸ τὰς διαφόρους Διοικήσεις. Τὸ παράδειγμα ἤδη ἔδωσεν ἡ Διοίκησις Ἀθηνῶν μὲ τοὺς μεγάλους ἀγῶνας τῆς ποδηλασίας καὶ τὸν μεγάλον ἀγῶνα βάδην, τὸν ὁποῖον προεκήρυξεν ἤδη διὰ τὴν δευτέραν Κυριακὴν τοῦ Δεκεμβρίου, τὴν 11ην τοῦ μηνός, μεταξὺ φαλαγγιτῶν τῶν διαφόρων σχηματισμῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.» περιφερείας Ἀθηνῶν. Διὰ τὸν μεγάλον αὐτὸν ἀγῶνα βάδην γράφομεν λεπτομερῶς εἰς ἄλλας σελίδας.

Μετὰ τὴν τέλεσιν καὶ τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ θὰ προκηρύξη ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τῆς «Ε. Ο. Ν.» περιφερείας Ἀθηνῶν, ἄλλους ἀγῶνας· κάθε μῆνα θὰ τελεῖται καὶ ἕνας μεγάλος ἀγών.

Ἤδη μελετᾶται ἡ διοργάνωσις ποδοσφαιρικοῦ τουρνουᾶ εἰς τὰς Ἀθήνας [illegible] Ε.Ο.Ν. [illegible] ἐξ ἐπαρχιῶν καὶ αἱ δύο θ' ἀντιπροσωπεύουν τὰ τμήματα τῆς «Ε.Ο.Ν.» Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Καὶ διὰ νὰ τελειώνωμεν: Ἡ «Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας» θὰ κάμη τὸν πᾶν, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν Δυνάμεών της, διὰ νὰ δημιουργήση πραγματικὸν Ἐθνικὸν Ἑλληνικὸν ἀθλητισμόν, δεδομένου ὅτι εἷς τῶν σκοπῶν της εἶναι αὐτός, ὅτι αὐτὴ εἶναι ἐντεταγμένη νὰ ἀποτελέση τὸ ἐπίκεντρον κάθε ἀθλητικῆς κινήσεως τοῦ τόπου.

Εἰς τὸν ἀγῶνα της δὲ αὐτόν, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ἐπιτύχη, διότι θὰ ρίψη ὅλας της τὰς δυνάμεις. Τὰς 300.000 νέων, αἱ ὁποῖαι ἀργότερον θὰ διπλασιασθοῦν.

Ὁ τύπος διὰ τὴν ἀθλητικὴν ἐξόρμησιν τῆς Ε. Ο. Ν.

ΑΓΩΝΕΣ ΒΑΔΗΝ

Μετὰ τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν τῶν ποδηλατικῶν ἀγώνων τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἡ «Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας» Ἀθηνῶν διοργανώνει μεγάλον ἀγῶνα βάδην, μεταξὺ ἀθλητῶν μελῶν τῆς ὀργανώσεως. Ὑπολογίζεται ὅτι οἱ ἀγωνισταὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτοῦ ἀγῶνος, ὁ [illegible] Ἡ Διεύθυνσις Ψυχαγωγίας τῆς Διοικήσεως Ἀθηνῶν ἔλαβεν ἐντολὴν διοργανώσεως τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἀγῶνος.

«ΒΡΑΔΥΝΗ»

ΝΕΟΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Ἡ ἀπόφασις ὅπως μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας [illegible] νὰ ἐνισχυθῆ ἐκ μέρους ὅλων τῶν ἁρμοδίων. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ ἀθλητισμοῦ εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε. Ο. Ν. θὰ δημιουργήση καλλίτερον πάσης ἄλλης προπαγάνδας τὴν συναίσθησιν μεταξὺ τῶν νέων κάποιου χρέους των πρὸς τὴν Κοινωνίαν καὶ τὸ Ἔθνος [illegible] των νὰ συντελέσουν διὰ τῆς ἰδικῆς των προσηλώσεως εἰς μίαν κατ' ἐξοχὴν ἑλληνικὴν παράδοσιν, ποὺ εἶναι ὁ ἀθλητισμός, εἰς τὴν αὔξησιν τῆς φυσικῆς ἀποδοτικότητος τοῦ λαοῦ μας καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ μέσου φυλετικοῦ μας τύπου. Διότι εἰς αὐτὸ ἀποβλέπει κυρίως ἡ σω[illegible] τῆς ὑγείας τοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν σωματικῶς καὶ ἠθικῶς ὁλοκλήρων ἀνθρώπων.

«ΕΘΝΙΚΗ»

ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΝ

Εἷς ἐκ τῶν κυριωτέρων σκοπῶν τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας, ἡ δημιουργία ἰσχυρῶν σωμάτων καὶ χαρακτήρων διὰ τῆς προαγωγῆς τοῦ ἀθλητισμοῦ ἤρχισε πραγματοποιούμενος. Διὰ τῆς χθεσινῆς διαταγῆς τῆς διοικήσεως τῆς ὀργανώσεως καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς συστηματικῆς ἐργασίας τῶν φαλαγγιτῶν καθ' ἅπασαν τὴν χώραν καὶ δίδονται ὁδηγίαι διὰ τὴν συγκρότησιν τῶν ἀθλητικῶν ὁμάδων. Ἡ ὡραία αὐτὴ προσπάθεια [illegible] νὰ ἐνισχυθῆ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἁρμοδίους παράγοντας.

«ΤΥΠΟΣ»

Η ΕΘΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΚΑΙ Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας ἀπεφάσισε νὰ εἰσαγάγη ὑποχρεωτικῶς τὴν ἀθλητικὴν προπόνησιν μεταξὺ τῶν μελῶν της. Τὸ πρᾶγμα εἶναι αὐτονόητον. Πῶς θὰ ἠμποροῦσεν, ἀληθῶς, να νοηθῆ ἐθνικὴ νεολαία, ἡ ὁποία δὲν θὰ ἐγέμιζε μὲ τὴν παρουσίαν καὶ μὲ τὴν ἄσκησίν της τὰ γυμναστήρια; Ἡ ληφθεῖσα ἀπόφασις εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν παράδοσιν καὶ μὲ τὴν λογικὴν τῶν πραγμάτων. Θέλομεν συγχρόνως νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ δώση ὤθησιν διὰ τὴν γενικωτέραν ἀνάπτυξιν τῆς φυσικῆς ἀγωγῆς εἰς τὸν τόπον.

«ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ»

Ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας θὰ ἐπιχειρήση ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τὴν πρώτην ἀθλητικήν της ἐξόρμησιν. Ὑπολογίζεται ὅτι εἰς τοὺς ἀρχικοὺς τοπικοὺς ἀγῶνας, ποὺ θὰ λάβουν χώραν τὸν προσεχῆ μῆνα θὰ μετάσχουν περὶ τοὺς 300.000 νέοι. Ἐκ τούτων δὲ θὰ [illegible] περὶ τὰς 3.000 οἱ ὁποῖοι θὰ μετάσχουν τῶν τελικῶν ἀγώνων [illegible] εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Τὰ μέλη τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας [illegible] τοῦτο ὅπως καὶ τὰς σχετικὰς διαταγὰς τῆς διοικήσεώς των, μὲ τὰς ὁποίας διατάσσονται νὰ προσφέρουν τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν των διὰ τὴν δημιουργίαν ἀθλητικῶν χώρων εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου χωριοῦ. Ἡ ὤθησις τῆς νεολαίας πρὸς τὸν ἀθλητισμόν, [illegible] εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς ὀργανώσεως, χαροποιεῖ ἰδιαιτέρως τὴν ἑλληνικὴν κοινὴν γνώμην, ἥτις δὲν ὑποτιμᾷ τὸν ρόλον ποὺ παίζει ὁ ἀθλητισμὸς εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς τῶν νέων.

«ΕΛΕΥΘ. ΒΗΜΑ»

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΝΕΟΛΑΙΑ

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας ὅπως εἰσαγάγη τὴν ἀθλητικὴν προπόνησιν μεταξὺ τῶν μελῶν της διὰ συμπήξεως ἀθλητικῶν ὁμάδων, ἀποτελεῖ [illegible] τῆς ὁποίας θὰ προκύψουν ἀναμφισβητήτως ἄριστα ἀποτελέσματα. Αἱ ὁμάδες αὗται κατὰ τὰς ἁρμοδίας ἀνακοινώσεις, θὰ εἶναι ἕτοιμοι μέχρι τῆς 10ης Δεκεμβρίου, ὥστε ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνὸς νὰ προκηρυχθοῦν οἱ πρῶτοι [illegible] ἀγῶνες, οἱ ὁποῖοι θὰ γίνουν εἰς τὸ στάδιον τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν. Εἰς τοὺς πρώτους ἀγῶνας τῶν κατὰ τόπους τμημάτων ὑπολογίζεται ὅτι θὰ συμμετάσχουν περὶ τὰς 300.000 ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν. Εἶναι εὐνόητον ὅτι μὲ τὴν νέαν αὐτὴν [illegible] τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας [illegible] εἰς τὸν τόπον, διότι ἡ ἀθλητικὴ [illegible] τόπος [illegible] αὐτοὺς ποὺ θὰ δώσουν τὴν στιβαρὰν καὶ ἀκμαίαν γενεὰν τοῦ τρίτου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

«ΑΘΗΝ. ΝΕΑ»

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΝΕΑ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τὴν Κυριακὴν ποὺ πέρασεν ἐτελέσθησαν κανονικώτατα καὶ χωρὶς καμμίαν ἔκπληξιν οἱ ἀγῶνες τοπικῶν ποδοσφαιρικῶν πρωταθλημάτων. Βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀγώνων τούτων, εἰς τὰς Ἀθήνας προηγεῖται ἡ ὁμὰς τοῦ Παναθηναϊκοῦ, εἰς τὸν Πειραιᾶ τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τοῦ Ἄρεως.

— Τὴν Κυριακὴν ποὺ μᾶς ἔρχεται τελεῖται ὁ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ὁμοσπονδίας Ποδηλασίας προκηρυχθεὶς ἀγὼν Πανελληνίου πρωταθλήματος ἀντοχῆς. Εἰς τοὺς ἀγῶνας τούτους θὰ μετάσχουν ποδηλάται καὶ τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

— Ἡ Σ.Κ.Ο.Ε. ἐξέδωκεν ἐνθουσιώδη προκήρυξιν ὑπὲρ τῆς ἀθλητικῆς ἐξορμήσεως τῆς «Ε.Ο.Ν.» συνιστῶσα εἰς τὰ ὑπ' αὐτὴν σωματεῖα ὅπως παρέχουν κάθε εὐκολίαν εἰς τὴν ἐπίδοσιν τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.» εἰς τὰ ἀθλήματα σκοποβολῆς.

— Λέγεται ὅτι ἡ Ποδοσφαιρικὴ Ὁμοσπονδία τῆς Ἑλλάδος διαπραγματεύεται τὴν μετάκλησιν ἰσχυρᾶς οὑγγρικῆς ποδοσφαιρικῆς ὁμάδος διὰ σειρὰν τεσσάρων ἀγώνων της εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἡ Ἐθνικὴ Ρουμανίας, πάντως, θὰ ἔλθη ὁπωσδήποτε.

— Συνεχίζονται τὴν Κυριακὴν 20ὴν Νοεμβρίου οἱ πυγμαχικοὶ ἀγῶνες διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν πρωτοπυγμάχων τῆς Ἑλλάδος εἰς ὅλας τὰς κατηγορίας.

— Εἰς τὸν ἀγῶνα δρόμου «Γύρου τῶν Ἀθηνῶν», τὸν ὁποῖον διοργανώνει ἡ ἐφημερὶς «Ἀκρόπολις», ἐπετράπη ἡ συμμετοχὴ καὶ φαλαγγιτῶν δρομέων. Εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν θὰ μετάσχουν ἄνω τῶν 300 δρομέων.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἀθλοθέτης ἀγώνων.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς «Ε.Ο.Ν.» κ. Α. Κανελλόπουλος ἠθλοθέτησε βαρύτιμον ἔπαθλον διὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ «Γύρου τῶν Ἀθηνῶν», ὁ ὁποῖος θὰ διεξαχθῆ μεταξὺ δρομέων ἀπὸ ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ ἔπαθλον τοῦτο θ' ἀπονεμηθῆ εἰς τὸν πρῶτον ἐκ τῶν ἐπαρχιωτῶν δρομέων.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΑΓΩΝ ΒΑΔΗΝ ΑΠΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Οἱ ὅροι προκηρύξεώς του

Μετὰ τὴν τεραστίαν ἐπιτυχίαν τῶν πρώτων ἀγώνων τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀθηνῶν, τῶν ποδηλατικῶν τῆς προπαρελθούσης Κυριακῆς, προεκηρύχθησαν διὰ τὴν 11ην Δεκεμβρίου μεγάλοι ἀγῶνες βάδην, ἀπὸ Πειραιῶς εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἡ ὅλη ἀπόστασις τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ εἶναι 13.500 μέτρα.

Ἀγῶνες βάδην ἔγιναν καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν Ἑλλάδα, προπολεμικῶς δὲ ἦσαν συνηθέστατοι εἰς τὰ προγράμματα ἀγώνων ἀθλητισμοῦ. Τῆς σημασίας ὅμως τοῦ ἀγῶνος τῆς «Ε.Ο.Ν.» δὲν ἔγινε ποτὲ ἀγὼν βάδην εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἔχει δὲ σημασίαν διότι τελεῖται ἐπὶ δημοσίας ὁδοῦ καὶ μὲ συμμετοχὴν ἑκατοντάδων μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.».

Τὸ ἄθλημα τοῦτο εἰς τὰ μεγάλα Κράτη εἶναι πολὺ διαδεδομένον καὶ μπορεῖ κανεὶς νὰ πῆ ὑποχρεωτικὸ καὶ εἰς τὰ σχολεῖα ἀκόμη, διότι ἀποτελεῖ καὶ μίαν πρώτης τάξεως στρατιωτικὴν ἄσκησιν.

Ἡ προκήρυξις τῶν ἀγώνων περιλαμβάνει ὅλας τὰς λεπτομερείας συμμετοχῆς εἰς αὐτοὺς καὶ κανονισμοῦ τελέσεώς του. Τὰς λεπτομερείας αὐτὰς δημοσιεύομεν κατωτέρω ὡς ἔχουν εἰς τὴν προκήρυξιν.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Διοίκησις Περιφερείας Πρωτευούσης προκηρύσσει διὰ τὴν Κυριακὴν 11 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 10 π. μ. ἀγῶνα βάδην ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας. Οἱ ἀγῶνες οὗτοι θὰ τελοῦνται κατ' ἔτος καὶ λαμβάνουσι τὸν τίτλον «Πεζοπορικοὶ Ἀγῶνες Πειραιῶς - Ἀθηνῶν».

Συμμετοχῆς εἰς τὸν ἀγῶνα δικαιοῦνται αἱ Ὑποδιοικήσεις 1) Ἀθηνῶν, 2) Πειραιῶς, 3) Νότου καὶ 4) Βορρᾶ.

Ἡ διαδρομὴ τοῦ πεζοπορικοῦ ἀγῶνος Πειραιῶς - Ἀθηνῶν, ἀποστάσεως 13 χλμ. 500, καθορίζεται ὡς κάτωθι:

Βασιλίσσης Σοφίας — Λιμὴν Ζέας — Ἀκτὴ Τ. Μουτσοπούλου — Ἀκτὴ Ναυάρχου Κουντουριώτη — Λ. Φαλήρου — Σχιστὴ Ὁδὸς — Λ. Φαλήρου — Ὁδὸς Τζαβέλλα — Ἰδιωτικὴ ὁδὸς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας — Ὁδὸς Γιαννοπούλου — Ὁδὸς Ζερβοῦ — Λ. Ἀθην. Σιώκου (Παραλία) — Ἀκτὴ Ποσειδῶνος — Λ. Ποσειδῶνος — Λ. Συγγροῦ — Λ. Ἀμαλίας — Λ. Βασιλίσσης Σοφίας — Ὁδὸς Ἡρώδου Ἀττικοῦ — Παναθην. Στάδιον (τέρμα).

Νικηταὶ τοῦ ἀγῶνος ἔσονται οἱ ἑξῆς:

1) Νικήτρια Ὑποδιοίκησις.

2) Νικητὴς Ὑποτομεὺς ἑκάστης Ὑποδιοικήσεως.

3) Δέκα πρῶτοι κατὰ σειρὰν ἀφίξεως.

4) Ὅσοι θὰ διανύσουν τὴν ἀπόστασιν εἰς χρόνον μέχρι 3 ὡρῶν.

Τὰ ἔπαθλα καὶ βραβεῖα θέλουσιν ἀπονεμηθῆ ὡς κάτωθι:

1) Εἰς τὴν νικήτριαν Ὑποδιοίκησιν Κύπελλον.

2) Εἰς τὸν νικητὴν Ὑποτομέα ἑκάστης Ὑποδ)σεως, ὅστις θὰ φέρη εἰς τὸ τέρμα τοῦ περισσοτέρους ἀθλητάς, «Δίπλωμα Ἁμίλλης».

3) Εἰς τὸν πρῶτον νικητὴν χρυσοῦν μετάλλιον.

4) Εἰς τὸν δεύτερον νικητὴν ἀργυροῦν μετάλλιον.

5) Εἰς τὸν τρίτον νικητὴν χαλκοῦν μετάλλιον.

6) Εἰς τοὺς 7 ἑπομένους μικρότερα χαλκᾶ μετάλλια.

7) Εἰς ὅσους θὰ διανύσωσι τὴν ἀπόστασιν μέχρι 3 ὡρῶν δίπλωμα τιμῆς.

Βαθμολογία :

Ἡ νικήτρια Ὑποδιοίκησις θὰ ἀναδειχθῆ ἐκ τῆς συγκεντρώσεως τῶν περισσοτέρων ὡς κατωτέρω βαθμῶν, τοὺς ὁποίους ἤθελεν ἐπιτύχη μεταξὺ τῶν πρώτων πεντήκοντα ἀφιχθησομένων ἀθλητῶν της.

1ος	νικητὴς	βαθμὸς	20
2ος	»	»	20
3ος	»	»	15
4 - 10ος	»	»	8
11 - 20	»	»	5
21 - 40	»	»	3
41 - 50	»	»	1

Ὅροι συμμετοχῆς :

1) Μετέχουσι τοῦ ἀγῶνος φαλαγγῖται, ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ, ἡλικίας 17 ἐτῶν μέχρις 25 συμπεριλαμβανομένου.

2) Τὴν δήλωσιν συμμετοχῆς των δέον νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸν ὑπεύθυνον ψυχαγωγίας τοῦ οἰκείου Ὑποτομέως των, τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 2 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ.

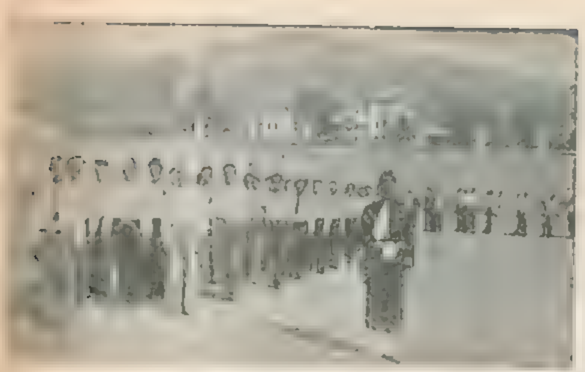
Ἡ ὁριστικὴ συμμετοχὴ τῶν ὑποψηφίων ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἰατρικῆς γνωματεύσεως τῶν ἐν καιρῷ ὁρισθησομένων ἰατρῶν, κατόπιν ἐξετάσεώς των παρὰ τούτων.

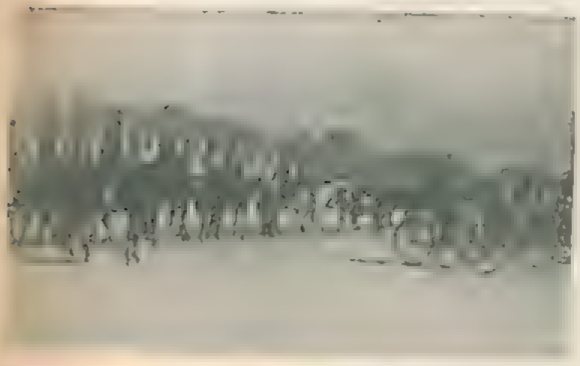
3) Ὥρα ἐκκινήσεως ἐκ τῆς Πλατείας πρὸ τοῦ Δημαρχιακοῦ Μεγάρου Πειραιῶς ὁρίζεται ἡ 10 π. μ. ἀκριβῶς, συνεπῶς οἱ μετέχοντες δέον νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὸν τόπον ἐκκινήσεως μίαν ὥραν τοὐλάχιστον ἐνωρίτερον, ἤτοι τὴν 9ην π. μ., ἄλλως θὰ ἀποκλείωνται τοῦ ἀγῶνος ἄνευ ἄλλης διαδικασίας.

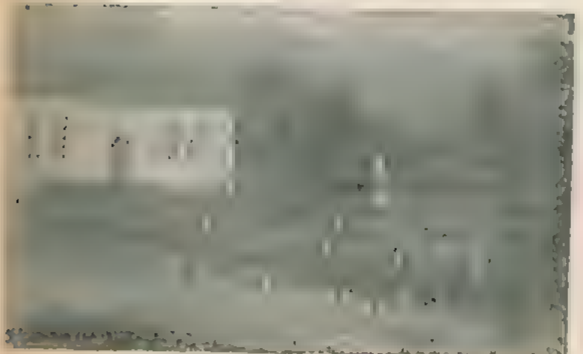
4) Οἱ ἀγωνισθησόμενοι θὰ προσέλθωσιν εἰς τὸν τόπον ἐκκινήσεως ἐν στολῇ: κοντὴ κυανῆ περισκελὶς καὶ λευκὴ ἀθλητικὴ φανέλλα, φέρουσα ἐπὶ τοῦ στήθους τὰ ἀρχικὰ τῆς ὀργανώσεως (Ε.Ο.Ν.) καὶ ἐπὶ τῆς ράχεως τὸν ἀριθμόν των. Τὰ ὡς ἄνω διακριτικὰ θέλουσι παραλάβει οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐκ τῶν γραφείων Δ)σεως Ψυχαγωγίας (ὁδὸς Κριεζώτου 12) τὴν 9 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ.

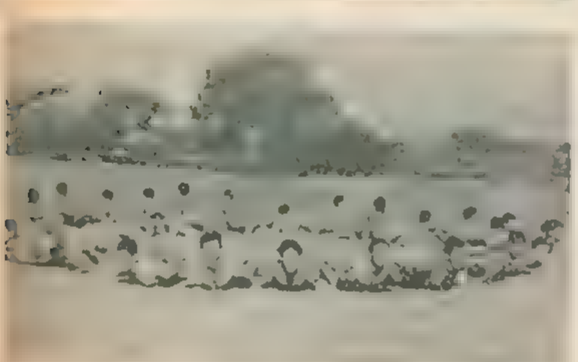
5) Οἱ μετέχοντες τοῦ ἀγῶνος δέον, ἐπὶ ποινῇ ἀποκλεισμοῦ, νὰ συμμορφωθῶσιν αὐστηρῶς πρὸς τοὺς κάτωθι περιορισμούς:

α) Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως τὸ τρέχειν, β) ἀπαγορεύεται ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον παρεμπόδισις συναγωνιστοῦ εἰς τὴν ἀπρόσκοπτον συνέχισιν τῆς διαδρομῆς του, γ) ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἀγωνιστὴν νὰ χρησιμοποιήση ἢ νὰ βοηθηθῆ καθ' οἱονδήποτε τρόπον καὶ παρ' οἱασδήποτε φύσεως ξένης κινητηρίου δυνάμεως, δ) ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἀγωνιστὴν νὰ παρεκκλίνη καθ' οἱονδήποτε τρόπον τῆς καθορισθείσης ἐπισήμου διαδρομῆς.

6) Οἱ μετέχοντες δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει των τὰ κάτωθι:

α) Εἰς οἱονδήποτε σημεῖον τῆς διαδρομῆς δύνανται οἱ ἀγωνιζόμενοι νὰ διακόψουν τὴν διαδρομήν των πρὸς ἀνάπαυσιν.

β) Νὰ δηλῶσιν εἰς τὸν πλησιέστερον ἐπόπτην, ἐφ' ὅσον ἤθελον εὑρεθῆ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐγκαταλείψουν τὸν ἀγῶνα, ὅτι ἀπεσύρθησαν τούτου.

γ) Νὰ ὑπακούουν καὶ νὰ ἀκολουθοῦν ἄνευ ἀντιρρήσεως τὰς ὁδηγίας ἢ ὑποδείξεις ἃς ἐνδεχομένως ἤθελον συστήσει εἰς αὐτοὺς οἱ ἐπόπται. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἀποκλείονται τοῦ ἀγῶνος.

7) Διὰ πᾶσαν περίπτωσιν μὴ προβλεπομένην ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ θέλουσιν ἰσχύσει οἱ διεθνεῖς κανονισμοὶ βάδην.

8) Οἱ ὁδηγοί, ἐπόπται, χρονομέτραι, κριταὶ θέλουσιν ὁρισθῆ διὰ νεωτέρας ἐγκυκλίου ἐν καιρῷ.

9) Κυλικεῖον ἐγκατεστημένον εἰς τὴν στροφὴν Ἀκτῆς Ποσειδῶνος καὶ Λ Συγγροῦ θὰ ἐπιτρέπη εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς νὰ λαμβάνωσι δωρεὰν ἀναψυκτικὰ ἢ φροῦτα.

10) Ὁ καθορισμὸς τῶν ἐπάθλων καὶ βραβείων ὡς καὶ ὁ τρόπος καὶ ὁ χρόνος ἀπονομῆς τούτων θέλουσι κοινοποιηθῆ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐν καιρῷ.

11) Καθιστᾶται γνωστὸν ἀπὸ τοῦδε ὅτι οἱ μετέχοντες δέον νὰ ἀφιχθῶσιν εἰς τὸν τόπον ἐκκινήσεως φέροντες μεθ' ἑαυτῶν ἐπανωφόριον τὸ ὁποῖον θὰ παραδώσωσι πρὸ τῆς ἐκκινήσεως εἰς συναδέλφους των ὑπὸ προσωπικήν των εὐθύνην. Τοῦτο θέλουσι παραλάβει εἰς τὸ τέρμα τῆς διαδρομῆς παρὰ τῶν ἰδίων συναδέλφων των, οἵτινες θὰ δεχθοῦν νὰ τοὺς ἀναμείνουν εἰς τὸ τέρμα.

Ἐντέλλομαι ὑμῖν ὅπως ἡ παροῦσα ἀναγνωσθῇ ἐν γενικῇ συγκεντρώσει τῶν φαλαγγιτῶν καθ' ὑποτομέα ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑποτομεάρχου, ἵνα λάβωσι γνῶσιν τῶν λεπτομερειῶν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἀναπτυχθῇ δὲ ἰδιαιτέρως ἡ σημασία τῆς εὐρείας συμμετοχῆς τῶν φαλαγγιτῶν εἰς ὁμαδικοὺς ἀγῶνας.

Τὴν προκήρυξιν ὑπογράφει ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Ἀρρένων Πρωτευούσης κ. Α. Παπαευθυμίου.

ΤΑ ΤΕΛΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων

Ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς «Ε.Ο.Ν.», περιφερείας Ἀθηνῶν, ἐξεδόθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν τελευταίων ποδηλατικῶν μας ἀγώνων τοῦ «Γύρου τῶν Ἀθηνῶν», βάσει τῶν ὁποίων τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην, 15ην τρέχοντος, ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ τῶν ἐπάθλων καὶ τῶν λοιπῶν βραβείων εἰς τοὺς διακριθέντας φαλαγγίτας ποδηλάτας, εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Η' Γυμνασίου Ἀθηνῶν.

Εἰς τοὺς ἀγῶνας τούτους, ὡς γνωστόν, μετέσχον καὶ οἱ πρωταθληταὶ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ποδηλασίαν Κουβέλης καὶ Καλούδης, ἀλλ' ἐκτὸς συναγωνισμοῦ. Πάντως καὶ εἰς αὐτοὺς ἀπενεμήθησαν χρυσᾶ μετάλλια, καθὼς καὶ εἰς τὸν ἐπίσης ἐκτὸς συναγωνισμοῦ ἀγωνισθέντα Κάλτζιαν τοῦ 6ου ὑποτομέως.

Πλήρη, τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων ἔχουν ὡς ἀκολούθως:

α) Ὑποδιοίκησις Ἀθηνῶν :

Π. Νικολάου 2ος νικητής, 18ος Ὑ)μ. Ἐπ. Χρ., Μ. Ρῆγος 3ος νικ., 5ος Ὑ)μ. Ἐπ. Χρ., Π. Μιταράκης 4ος νικη., 6ος Ὑ)μ. Ἐπ. Χρ., Σπ. Στραβοπόδης 6ος νικ., 6ος Ὑ)μ. Χρ. Μ., Γ. Γεωργιάδης 8ος νικ., 21ος Ὑ)μ. Χρ. Μ., Δ. Ψωμόριφος 9ος νικ., 18ος Ὑ)μ. Χρ. Μ., Ι. Διαμαντούλης 10ος νικ., 4ος Ὑ)μ. Χρ. Μ., Α. Τουρτζινιὰν 11ος νικ., 6ος Ὑ)μ. Χρ. Μ., Π. Βακόντιος 12ος νικ., 6ος Ὑ)μ. Χρ. Μ., Ἀγ. Καράντζης 14ος νικ., 7ος Ὑ)μ. Χρ. Μ., Ἀλ. Παρθένης 15ος νικ., 13ος Ὑ)μ. Χρ. Μ., Ι. Πλάτων 16ος νικ., 9ος Ὑ)μ. Χρ. Μ., Μ. Ζαχαρίας 17ος νικ., 6ος Ὑ)μ. Χρ. Μ., Γ. Λιγνὸς 18ος νικ., 5ος Ὑ)μ. Χρ. Μ., Ε. Λεβεντάκης 19ος νικ., 13ος Ὑ)μ. Χρ. Μ., Α. Μεταξᾶς 20ὸς νικ., 8ος Ὑ)μ. Χρ. Μ., Γ. Καράντζας 21ος νικ., 21ος Ὑ)μ. Ἀργ. Μ., Γ. Μπελτζόγλου 22ος νικ., 18ος Ὑ)μ. Ἀργ. Μ., Α. Γρυπάρης 23ος νικ., 8ος Ὑ)μ. Ἀργ. Μ., Κ. Ρούσης 25ος νικ., 6ος Ὑ)μ. Ἀργ. Μ., Κ. Σῶχος 26ος νικ., 13ος Ὑ)μ. Ἀργ. Μ., Μ. Καρσαμπῆς 27ος νικ., 16ος Ὑπ)μ. Ἀργ. Μ., Θ. Ρηγόπουλος 28ος νικ., 13ος Ὑ)μ. Ἀργ.Μ., Ἐπ. Κοντοθανάσης 29ος νικ., 23ος Ὑ)μ. Ἀργ. Μ., Κ. Καντοῦρος 31ος νικ., 14ος Ὑπ)μ. Ἀργ. Μ., Ε. Βαλαβάνης 32ος νικ., 18ος Ὑ)μ. Ἀργ. Μ., Π. Καραμήτσης 33ος νικ., 22ος Ὑ)μ. Ἀργ. Μ., Στ. Τρυφωνίδης 34ος νικ., 14ος Ὑ)μ. Ἀργ. Μ., Πλ. Ρεντούκης 35ος νικ., 14ος Ὑ)μ. Ἀργ. Μ., Γ. Πανόπουλος 36ος νικ., 15ος Ὑ)μ. Χαλκ. Μ., Δ. Παγάνης 37ος νικ., 8ος Ὑ)μ. Χαλκ. Μ., Π. Κρητικὸς 39ος νικ., 14ος Ὑ)μ. Χαλκ. Μ., Κ. Μαρκάκης 40ὸς νικ., 14ος Ὑ)μ. Χαλκ. Μ., Ἐπ. Μπογδάνος 41ος νικ., 14ος Ὑ)μ. Χαλ. Μ., Φ. Καραχάλιος 42ος νικ., 6ος Ὑ)μ. Χαλκ. Μ., Ἀθ. Κολοβὸς 43ος νικ., 13ος Ὑ)μ. Χαλκ. Μ., Ρ. Κουκουλᾶς 44ος νικ., 16ος Ὑ)μ. Χαλκ. Μ., Κ. Κάρλας 45ος νικ., 10ος Ὑ)μ. Χαλκ. Μ., Π. Καρακιανίτης 46ος νικ., 23ος Ὑ)μ. Χαλκ. Μ., Κ. Σιώρης 48ος νικ., 33ος Ὑ)μ. Χαλκ. Μ., Γ. Μελαχροινὸς 50ος νικ., 9ος Ὑμ. Χαλκ. Μ.

Ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω : 1) Ἀθλητικὸν τμῆμα τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὸ Στάδιον Φλωρίνης. 2) Ὁμάδες ἐφίππων καὶ ποδηλατιστῶν Φλωρίνης. 3) Φαλαγγῖται τοῦ 2ου τάγματος Φάλαγγος Μπέλλες. 4) Ἡ Α' γυμναστικὴ ὁμὰς Πειραιῶς εἰς τὸ Στρατόπεδον Ι. Μεταξᾶ. 5) Φαλαγγῖται γυμναζόμενοι στὸ Ζούμπερι.

β) Ὑποδιοίκησις Βορρᾶ:

Κ. Λούης 24ος νικ., 2ος Ὑ)μ. Ἀργ. Μετάλλιον.

γ) Ὑποδιοίκησις Νότου:

Χρ. Παυλίδης 1ος νικ., 1ος Ὑ)μ. Ἐπ. Χο., Κ. Φιλίγγας 5ος νικ., 1ος Ὑ)μ. Ἐπ. Χρ. Μ., Γ. Δημητριάδης 7ος νικ., 1ος Ὑ)μ. Χρ. Μ., Σ. Μπεθάνης 13ος νικ., 1ος Ὑ)μ. Χρ. Μ., Ἐλ. Ἀσημακόπουλος 38ος νικ., 5ος Ὑ)μ. Χαλκ. Μ., Κ. Μπελόγιας 47ος νικ., 3ος Ὑ)μ. Χαλκ. Μ.

δ) Ὑποδιοίκησις Πειραιῶς:

Α. Μάρδης 30ὸς νικ., 3ος Ὑ)μ. Ἀργ. Μ., Κ. Μπακαλάκος 44ος νικ., 5ος Ὑ)μ. Χαλκ. Μ.

ΟΜΑΔΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
ΝΙΚΗΤΑΙ ΥΠΟΤΟΜΕΙΣ

α) Ὑποδιοίκησις Ἀθηνῶν:

18ος Ὑποτομεὺς ἀθληταὶ 10 βαθμοὶ 47, 6ος Ὑ)μ. ἀθλ. 8 β. 43, 13ος Ὑ)μ. ἀθλ. 11 β. 32, 14ος Ὑποτομεὺς ἀθλ. 9 β. 26, 5ος Ὑ)μ ἀθλ. 4 β. 24, 10ος 17ος 19ος Ὑ)μ ἀθλ. 7 β. 20, 21ος Ὑ)μ. ἀθλ. 6 β. 19, 4ος Ὑ)μ. ἀθλ. 6 β. 19, 8ος Ὑ)μ. ἀθλ. 5 β. 16, 9ος Ὑ)μ. ἀθλ. 5 β. 14, 15ος Ὑ)μ. ἀθλ. 4 β. 10, 23ος Ὑ)μ. ἀθλ. 3 β. 8, 22ος Ὑ)μ. ἀθλ. 3 β. 7, 7ος Ὑ)μ. ἀθλ. 2 β. 6, 16ος Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 3, 3ος Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 3, 2ος Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 3, 20ὸς Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 2.

β) Ὑποδιοίκησις Βορρᾶ:

3ος Ὑ)μ. ἀθλ. 2 β. 5, 2ος Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 4, 1ος Ὑ)μ. ἀθλ. 2 β. 4, 5ος Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 2.

γ) Ὑποδιοίκησις Νότου:

1ος Ὑ)μ. ἀθλ. 11 β. 61, 5ος Ὑ)μ. ἀθλ. 2 β. 5, 3ος Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 3, 4ος Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 3.

δ) Ὑποδιοίκησις Πειραιῶς:

3ος Ὑ)μ. ἀθλ. 3 β. 7, 5ος Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 3, 1ος Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 2, 4ος Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 2, 7ος Ὑ)μ. ἀθλ. 1 β. 2.

Βαθμοὺς εἰς τοὺς οἰκείους Ὑποτομεῖς τῶν προσέφερον πλὴν τῶν βραβευομένων ὡς ἄνω διὰ μεταλλίων καὶ οἱ κάτωθι:

α) Ὑποδιοίκησις Ἀθηνῶν:

18ος Ὑ)μ. (Ι. Γκούφας (58ος), Α. Τούσζας (63ος), Σ. Πιπελῆς (86ος), Χ. Βαρβάκης (104ος), Δ. Τσιφλάκος (109ος).

6ος Ὑ)μ. (Κ. Δετζώρτζης 81ος), Α. Φερεντῖνος (84ος).

13ος Ὑ)μ. (Α. Μπουχαγιάρ 54ος), Ι. Μυκόνιος (60ὸς), Κωνστ. Ζέρβας (77ος), Δ. Κουβέλος (93ος).

14ος Ὑ)μ. Π. Μερλιάδης (68ος), Ι. Αἰμιοιάν (83ος).

5ος Ὑ)μ. Χ. Βούλτζης (95ος), Κ. Γάσπαρης (99ος).

10, 17, 19 Ὑποτομεῖς, Γ. Φουτῆς (51ος), Ι. Σκαλτσᾶτος (52ος), Κ. Τσακουλίνας (53ος), Ν. Παπανεωργίου (56ος), Π. Σαμπρᾶκος (68ος), Γ. Καρέγλης (70ὸς), Δ. Στράνης (88ος).

21ος Ὑ)μ. Ν. Παναγιώτου (59ος), Στ. Ἀμπατζίδης (72ος), Γρ. Ἀσημακόπουλος (97ος), Μ. Δροσούλης (108ος).

4ος Ὑ)μ. Γ. Παπαδόπουλος (67ος), Γ. Κοντογούρης (74ος), Δ. Βλασσίδης (103ος).

8ος Ὑ)μ. Χρ. Μπεκατῶρος (55ος) Α. Ταμπακόπουλος (94ος).

9ος Ὑ)μ. Σπ. Νεράντζης (57ος), Κ. Χυτήρης (110ος), Β. Σταματόπουλος (113ος).

15ος Ὑ)μ. Κ. Ραυτόπουλος (65ος), Δ. Καμπάνης (73ος), Ι. Καλογερόπουλος (92ος).

23ος Ὑ)μ. Ἀν. Δαραλῆς (76ος).

22ος Ὑ)μ. Χρ. Βασιλείου (80ός), Δ. Νικολόπουλος (114ος).

7ος Ὑ)μ. Στ. Ἀμπράκης (87ος)

2ος Ὑ)μ. Ἀβρ. Μαζαρντὸβ (61ος).

20ὸς Ὑ)μ. Ι. Μορφονιὸς (100ός).

β) Ὑποδιοίκησις Βορρᾶ:

3ος Ὑ)μ. Ἠλ. Περδικάρης (64ος), Κ. Μιχαλογιαννάκης (73ος).

5ος Ὑ)μ. Π. Θαλασσινὸς (102ος).

1ος Ὑ)μ. Ἀλέξ. Σταυρόπουλος (71ος), Ἀλ. Καπέλλας (112ος).

γ) Ὑποδιοίκησις Νότου:

1ος Ὑ)μ. Σ. Σφλῶμος (66ος), Γ. Χρονόπουλος (78ος), Ν. Καρδάσης (82ος), Δ. Λαγὸς (85ος), Κ. Τσαγκόπουλος (89ος), Α. Αυελτανίδης (91ος), Μ. Σοφόπουλος (96ος).

5ος Ὑ)μ. Ι. Δανιηλίδης (101ος).

4ος Ὑ)μ. Μ. Ρόκος (69ος).

δ) Ὑποδιοίκησις Πειραιῶς:

3ος Ὑ)μ. Δ. Μέξης (79ος), Φ. Κατσαρὸς (105ος).

1ος Ὑ)μ. Δ. Ἀξαρλῆς (107ος).

4ος Ὑ)μ. Ι. Πατσουλίνης (111ος).

7ος Ὑ)μ. Κ. Λαγκαδιανὸς (98ος).

3.— ΟΜΑΔΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

α) Νικήτριαι Ὑποδιοικήσεις:

1) Ὑποδιοίκησις Ἀθηνῶν: βαθμοὶ 49, ἐπαμοιβ. κύπελλον Ὑποδιοικήσεως.

2) Ὑποδιοίκησις Νότου βαθμοὶ 36.

β) Νικηταὶ Ὑποτομεῖς:

Ὑποδιοίκησις Ἀθηνῶν:

1) 18ος Ὑ)μ. βαθμοὶ 47.
2) 6ος Ὑ)μ. βαθμοὶ 43.

Ὑποδιοίκησις Νότου:

1ος Ὑ)μ. βαθμοὶ 61.

Ὑποδιοίκησις Βορρᾶ:

3ος Ὑ)μ. βαθμοὶ 5.

Ὑποδιοίκησις Πειραιῶς:

3ος Ὑ)μ. βαθμοὶ 7.

γ) Νικητὴς Ὑποτομεὺς περισσοτέρων ποδηλάτων:

1ος Ὑποτομεὺς Ὑποδιοικήσεως Νότου Ἀθληταὶ 11.

Ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω: 1) Παρέλασις Φαλαγγιτῶν πρὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου. 2) Παράταξις Ε.Ο.Ν. Φλωρίνης πρὸς ἐπιθεώρησιν ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐπόπτου. 3) Σκαπανεῖς Κονιστρῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὁρκωμοσίας. 4) Ἀπὸ τὴν ἑορτὴν τῶν ἐγκαινίων τοῦ 16ου ὑποτομέως Περιστερίου Ἀθηνῶν. 5) Ὁμὰς Φαλαγγιτῶν Δράμας.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

ΑΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

Ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἀνωτάτων βαθμοφόρων τῆς Ε.Ο.Ν. προέβη τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς εἰς ἐπιθεώρησιν τοῦ 10ου Ὑποτομέως, τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀρρένων Ἀθηνῶν (εἰς τὸ Παγκράτι).

Οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγῖται, ὑπερβαίνοντες τοὺς 500, εἶχον παραταχθῆ εἰς τὸ προαύλιον τοῦ 7ου Γυμνασίου. Ὁ Ἀρχηγὸς ἐζήτησε πληροφορίας ἀπὸ ἕνα ἕκαστον σκαπανέα καὶ φαλαγγίτην. μετὰ ταῦτα δὲ ὡμίλησεν εἰς τοὺς σκαπανεῖς εἰπών: «Ξέρετε βεβαίως μὲ ποῖον σκοπὸν ἤλθατε εἰς τὴν Ε.Ο.Ν.—Πρέπει νὰ εἶσθε καλοὶ Ἕλληνες καὶ καλοὶ ἄνθρωποι. Ἡ ἡμέρα σας εἶναι ἡ 4η Αὐγούστου.—Πρέπει νὰ εἶσθε ὑπόδειγμα καλῶν παιδιῶν καὶ νὰ σᾶς καμαρώνῃ στὸ δρόμο ὅποιος σᾶς βλέπει.

Κατόπιν ὡμίλησε πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας: «Χαίρω πολὺ εἶπεν ὁ Ἀρχηγός, ποὺ εἶδα τὴν μονάδα σας τοῦ 10ου Ὑποτομέως. Εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν παράταξιν. Χαίρω διότι ἅπαντες σχεδὸν οἱ μαθηταὶ τοῦ 7ου Γυμνασίου κατετάχθησαν μετὰ προθυμίας εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. Τοῦτο ὀφείλεται καὶ εἰς τοὺς διδασκάλους σας. —Πρέπει νὰ εἶσθε πρότυπα, νὰ σᾶς καμαρώνῃ νὰ σᾶς βλέπῃ ὁ κόσμος καὶ νὰ καυχᾶται γιὰ σᾶς. Ἡ ἡμέρα σας εἶναι ἡ 4η Αὐγούστου. μὲ τὴν ὁποίαν εἶσθε ἀρρήκτως συνδεδεμένοι.—Τὰ καθήκοντά σας εἶναι νὰ εἶσθε πιστοὶ εἰς τὸ Σχολεῖον σας, πρότυπα μαθητῶν, νὰ μένουν οἱ καθηγηταί σας εὐχαριστημένοι, νὰ δείξετε ὅτι ἡ Ε. Ο. Ν. συμπληρώνει τὸ Σχολεῖον. —Πρέπει νὰ εἶσθε μεταξύ σας ἀλληλέγγυοι τόσον εἰς τὴν ζωὴν ὅσον καὶ εἰς τὰς πράξεις σας. Μία καλὴ πρᾶξις ἑνὸς Φαλαγγίτου ἀντανακλᾷ εἰς ὁλόκληρον τὴν Ὀργάνωσιν. Ὅσοι εἶναι εἰς θέσιν νὰ βοηθοῦν μὲ οἱονδήποτε τρόπον τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην, πρέπει νὰ τὸ κάμουν. Πρέπει νὰ καταλάβετε ὅτι ὅλοι εἶσθε ἕνα πρᾶγμα».

Τοὺς λόγους τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐκάλυψαν οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ τῶν Σκαπανέων καὶ Φαλαγγιτῶν ὑπὲρ Αὐτοῦ καὶ τῆς Ε. Ο. Ν. Μετὰ ταῦτα οἱ Σκαπανεῖς καὶ οἱ Φαλαγγῖται ἔψαλον τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας. συνώδευσαν δὲ μὲ ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΝ.

Τὴν 11ην τρέχοντος μηνὸς ἀνεχώρησε διὰ Θεσσαλονίκην ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος, προκειμένου νὰ προβῇ εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην διαφόρων τμημάτων καὶ σχηματισμῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἔφθασε εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου, 12ης τρέχοντος μηνός, γενόμενος δεκτὸς εἰς τὸν Σταθμὸν παρὰ τῶν περιφερειακῶν Διοικητῶν τῆς Ε. Ο. Ν. ἀρρένων καὶ θηλέων, μετὰ τῶν ἐπιτελῶν των. Μετὰ τὴν ἀποβίβασιν μετέβη εἰς τὸ Διοικητήριον ὅπου συνειργάσθη μετὰ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας κ. Κυρίμη, κατόπιν δὲ συνειργάσθη διὰ μακρῶν μετὰ τοῦ νέου Περιφ. Διοικητοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. Θεσσαλονίκης. Μετὰ τὰς συνεργασίας ὁ κ. Κανελλόπουλος ἐπεθεώρησεν ἅπασαν τὴν δύναμιν τῆς Περιφ. Διοικήσεως, ὡμίλησε δὲ κατόπιν πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας βαθμοφόρους.

Τὴν Κυριακὴν 13ην Νοεμβρίου ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας μετέβη εἰς Κιλκὶς γενόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτός, ἐκεῖθεν δὲ μέσῳ Μανδρῶν καὶ Βαλτῶν εἰς τὰ σύνορα τοῦ Νομοῦ, ἔνθα ὡμίλησε πρὸς τοὺς Σκαπανεῖς καὶ Φαλαγγίτας τῆς Περιφερείας. Κατὰ τὴν ἄφιξιν εἰς Κιλκὶς ὁμὰς Φαλαγγιτῶν ἀπέδωσε τιμάς. Ὁ κ. Κανελλόπουλος συνεργάσθη μὲ τοὺς ἀνωτέρους βαθμοφόρους τῆς Ε.Ο.Ν. ὡμίλησε πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Φαλαγγιτίσσας καὶ εἰς τοὺς βαθμοφόρους τῆς Ε.Ο.Ν. ὁλοκλήρου τοῦ Νομοῦ εἰς εἰδικὴν συγκέντρωσιν. Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε.Ο.Ν., εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ οἱ ἀνώτεροι βαθμοφόροι τῆς Ε.Ο.Ν. —Τὸ ἀπόγευμα ὁ κ. Κανελλόπουλος μετέβη μέσω Βαφειοχωρίου εἰς τὴν Ἀξιούπολιν ὁμιλήσας πρὸς τὸν λαόν, τοὺς φαλαγγίτας καὶ φαλαγγιτίσσας. Ἐπηκολούθησε παρέλασις τῶν τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. τῆς πόλεως, κατόπιν δὲ συγκέντρωσις βαθμοφόρων, εἰς τοὺς ὁποίους ὡμίλησεν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος.

Πανταχοῦ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς δεκτός. Τὰ Κοινοτικὰ Καταστήματα ἦσαν σημαιοστόλιστα, οἱ δὲ κάτοικοι προέβαινον εἰς μεγαλειώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου καὶ τῆς Ε.Ο.Ν. Ὁ κ. Κανελλόπουλος ἐπέστρεψε τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς εἰς Θεσσαλονίκην.

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ.

Διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ, ὡρίσθη ὡς νόμιμος ἀναπληρωτὴς τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, ἀπόντος ἢ κωλυομένου, ὁ κ. Ἰωάννης Μουδρέας.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Αὐξανομένη καθημερινῶς καὶ ζωηροτέρα παρατηρεῖται ἡ κίνησις εἰς τὴν Διοίκησιν Ἀνωτάτων Σχολῶν. Τὰ καθορισθέντα διὰ τοῦ προγράμματος ὑποχρεωτικὰ μαθήματα ἐκπαιδεύσεως Ἀνωτέρων Στελεχῶν, γίνονται τακτικῶς εἰς τὴν Δ.Α.Σ. Ἐπίσης τὰ μαθήματα στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καὶ Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ Διοικητὴς τῆς Δ.Α.Σ. συνειργάσθη μετὰ τῶν ἀνωτέρων βαθμοφόρων τῆς Διοικήσεως, κατηρτίσθη δὲ τὸ πρόγραμμα τῆς λειτουργίας τῶν διαφόρων τμημάτων.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ζωηροτάτη κίνησις ἐσημειώθη εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν ἀρρένων Ἀθηνῶν καὶ τοῦτο διότι 200 φαλαγγῖται τῶν ὑποτομέων τῆς ὑποδιοικήσεως μετέσχον τοῦ ποδηλατικοῦ ἀγῶνος τοῦ «Γύρου τῶν Ἀθηνῶν». Τὰ μαθήματα τῆς στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως καὶ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς συνεχίζονται τακτικῶς, μὲ ἐνθουσιασμὸν δὲ παρακολουθοῦν ταῦτα οἱ φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς. Ἐντατικὴ κίνησις παρατηρεῖται ἐπίσης εἰς τοὺς ὑποτομεῖς μὲ τὴν ἀθρόαν προσέλευσιν μαθητῶν πρὸς ἐγγραφήν.

—Δι' ἐκδοθείσης διαταγῆς ἑκάστην Κυριακὴν τμῆμα φαλαγγιτῶν ἀποδίδει τιμάς, κατὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς φρουρᾶς εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Εἰς ὅλους τοὺς ὑποτομεῖς τῆς ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς παρατηρεῖται ἐξαιρετικὴ κίνησις λόγῳ τῆς ἐγγραφῆς νέων φαλαγγιτῶν καὶ σκαπανέων. Ἐπίσης κανονικῶς συνεχίζεται ἡ ἐργασία τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν σκαπανέων καὶ φαλαγγιτῶν εἰς ἅπαντα τὰ τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως.

Αἱ συσταθεῖσαι ἀθλητικαὶ ὁμάδες ἤρχισαν προπονούμεναι ἐντατικῶς εἰς τὰ Πειραϊκὰ γήπεδα ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τῶν γυμναστῶν των.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΒΟΡΡΑ

Μεθοδικῶς συνεχίζονται αἱ ἐργασίαι τῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς ὅλα τὰ τμήματα τῆς ὑποδιοικήσεως.

Εἰς Ἀμαρούσιον καὶ Κηφισιὰν ἐγένοντο ὁμιλίαι ὑπὸ

τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Λαϊκῆς Διαφωτίσεως «περὶ γενικωτέρων καθηκόντων ἔναντι τῆς Πολιτείας» καὶ «περὶ τοῦ τρόπου ἀναγνώσεως στρατιωτικοῦ χάρτου».

Ὁ ἐκκλησιασμὸς τῶν σκαπανέων καὶ φαλαγγιτῶν γίνεται τακτικώτατα καθ' ἑκάστην Κυριακήν. Αἱ ἀθλη- καὶ ὁμάδες τῆς ὑποδιοικήσεως προπονοῦνται συνεχῶς.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Τακτικῶς συνεχίζονται τὰ μαθήματα εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν Λέσχην τῶν Φαλαγγιτισσῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως.

Ἐπίσης εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν τὰ μαθήματα στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Μὲ ζῆλον ἐξαιρετικὸν καὶ δραστηριότητα ἐργάζονται οἱ ὑποτομεῖς τῆς ὑποδιοικήσεως. Μὲ ἐνθουσιασμὸν δὲ αἱ φαλαγγίτισσαι καὶ σκαπάνισσαι παρακολουθοῦν τακτικῶς ἅπαντα τὰ μαθήματα.

Τὴν Κυριακὴν 5ην τρέχ. μηνὸς ὁ Χος ὑποτομεὺς ἐξέδραμεν εἰς τὸ παρὰ τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν στρατόπεδον τῆς Ε. Ο. Ν. «Ἰωάννης Μεταξᾶς». Οἱ ΙVος καὶ Vος εἰς Τατόϊ ὅπου αἱ φαλαγγίτισσαι κατέθεσαν στέφανον εἰς τοὺς τάφους τῶν ἀειμνήστων Βασιλέων μας. Τέλος ὁ ΙΧος ὑποτομεὺς ἐξέδραμεν εἰς Μαραθῶνα καὶ αἱ φαλαγγίτισσαι καὶ σκαπάνισσαι ἐπεσκέφθησαν τὰς ἐκεῖ ἐγκαταστάσεις τῆς Ὑδρεύσεως.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Μετὰ προθυμίας καὶ ζήλου προσέρχονται τακτικῶς νέαι πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε. Ο. Ν. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγένοντο ἐγγραφαὶ μαθητριῶν τοῦ Α΄. Γυμνασίου Θηλέων Πειραιῶς. Μὲ ἐνθουσιασμὸν προσῆλθον ἅμα τῇ ἐγγραφῇ των αἱ νέαι σκαπάνισσαι καὶ φαλαγγίτισσαι εἰς τοὺς ὑποτομεῖς των.

Κανονικῶς καὶ τακτικῶς λειτουργοῦν τὰ μαθήματα τῆς Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως καὶ Σωματικῆς Ἀγωγῆς εἰς ἅπαντας τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΒΟΡΡΑ

Ὅλοι οἱ ὑποτομεῖς τῆς ὑποδιοικήσεως ἐργάζονται ἐντατικῶς καὶ μὲ ζῆλον. Τακτικώτατα συνεχίζονται τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα ἐνθουσιωδῶς παρακολουθοῦν αἱ σκαπάνισσαι καὶ φαλαγγίτισσαι.

Τὴν Κυριακὴν 6ην τρ. μηνὸς ἐγένετο ἡ πρώτη χειμερινὴ ὀρειβατικὴ ἐκδρομὴ τοῦ ὑποτομέως Χολαργοῦ εἰς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην Θεολόγον.

Τὴν Πέμπτην 10ην τρ. μηνὸς συνῆλθε τὸ Συμβούλιον τῶν Διαμερισματαρχῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Διοικητρίας τῆς ὑποδιοικήσεως καὶ ἐπελήφθη ζητημάτων σχετικῶν μὲ τὰς ἐργασίας τῶν ὑποτομέων.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΝΟΤΟΥ

Τόσον εἰς τὰ Γραφεῖα ὅσον καὶ εἰς τοὺς Ὑποτομεῖς ζωηρὰ ἡ κίνησις τῆς ὑποδιοικήσεως.

Ἡ λειτουργία τοῦ καλλιτεχνικοῦ τμήματος, ὡς καὶ τῶν μαθημάτων πρὸς καταρτισμὸν τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν ἤρχισεν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρέχοντος μηνός.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ

Αἱ χειμεριναὶ συγκεντρώσεις τῶν σκαπανέων καὶ φαλαγγιτῶν ἤρχισαν τακτικῶς εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν Ναυπλίου. Ἐπίσης ἤρχισεν ἡ λειτουργία τοῦ σχολείου βαθμοφόρων. Οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγῖται παρακολουθοῦν τακτικῶς καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὰ μαθήματα τῆς στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καὶ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς. Πλεῖστα νέα μέλη, μεταξὺ τῶν ὁποίων σχεδὸν ἅπαντες οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων, ἐγγράφονται καθημερινῶς καὶ μετὰ προθυμίας εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε.Ο.Ν.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ

Ἐξαιρετικὴν δρᾶσιν παρουσιάζει ἡ ὑποδιοίκησις Κορίνθου. Τὸ καταρτισθὲν λεπτομερὲς πρόγραμμα μαθημάτων στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καὶ σωματικῆς ἀγωγῆς ἐκτελεῖται μὲ ἀκρίβειαν καὶ οἱ φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς ἐνθουσιωδῶς παρακολουθοῦν τὰ μαθήματα ταῦτα.

Ἐπίσης ἱδρύθη σχολὴ βαθμοφόρων διὰ τὴν καλλιτέραν μόρφωσιν τεχνικὴν καὶ θεωρητικὴν τῶν στελεχῶν.

Κατὰ τὴν ἀρξαμένην περίοδον οἱ φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς θὰ συμπληρώσουν τὴν ἀπὸ Κορίνθου μέχρι τῆς γεφύρας τοῦ Ἰσθμοῦ δενδροφύτευσιν.

ΣΠΑΡΤΗ

Ὁ νέος ὑποδιοικητὴς τῆς ΧΙης περιφερειακῆς διοικήσεως Λακωνίας ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του ἐξέδωκεν ἡμερησίαν διαταγὴν μεστὴν πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ παραινέσεων.

— Ὁ περιφερειακὸς διοικητὴς Λακωνίας μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του καὶ τμήματος φαλαγγιτῶν μετέβη εἰς τὸ χωρίον Σκλαβοχώριον καὶ παρέστη εἰς τὸ ὑπὲρ τῶν πεσόντων μνημόσυνον, δοθὲν ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ τμήματος τῆς Ε. Ο. Ν.

— Ἡ κίνησις καθ' ἅπασαν τὴν περιφερειακὴν διοίκησιν ἐξακολουθεῖ ζωηρά. Οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγῖται καθ' ἑκάστην πληθύνονται διὰ τῆς ἀθρόας καὶ μετὰ προθυμίας προσελεύσεως νέων μελῶν.

— Θερμὰ συγχαρητήρια τῶν κατοίκων τῆς Ἀναβρυτῆς ἀπέσπασαν οἱ φαλαγγῖται διὰ τὴν προθυμίαν καὶ αὐτοθυσίαν μετὰ τῆς ὁποίας εἰργάσθησαν πρὸς κατάσβεσιν ἐκραγείσης πυρκαϊᾶς εἰς τὸ χωρίον, κατὰ τὴν 17ην παρ. μηνός.

— Ἐπίσης τὴν 23ην παρ. μηνὸς εἰργάσθησαν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγῖται εἰς τὸν νεοχαραχθέντα δρόμον Ἀναβρυτῆς—Ἁγ. Ἰωάννου—Σπάρτης. Κατὰ τὴν ἐπάνοδόν των εἰς τὸ χωρίον τὴν ἑσπέραν οἱ κάτοικοι τοὺς ὑπεδέχθησαν μὲ ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίας ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ ἔργου τῆς Ε.Ο.Ν. Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἀποτεινόμενος εἰς τοὺς φαλαγγίτας εἶπε: «Μὲ σᾶς παιδιὰ θὰ δοῦμε μιὰ νέα Ἑλλάδα! μιὰ νέα ζωή!». Ἅπαντες οἱ κάτοικοι μὲ ἀφάνταστον ἐνθουσιασμὸν ἐξητωκραύγασαν ὑπὲρ τοῦ μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας.

— Ὁ φαλαγγάρχης τῆς 84ης φάλαγγος Κροκεῶν μεταβὰς εἰς τὸ χωρίον Στεφανιὰ ἐπεθεώρησε τοὺς σκαπανεῖς καὶ φαλαγγίτας τοῦ χωρίου τούτου, ὡς καὶ τοῦ χωρίου Λαγίου. Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ὡμίλησεν εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν τοῦ χωρίου ἀναπτύξας τοὺς ἐθνικοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς Ε.Ο.Ν.

ΕΔΕΣΣΑ

Αἱ συγκεντρώσεις τῶν βαθμοφόρων τῶν τμημάτων ἀρρένων καὶ θηλέων τῶν φαλάγγων Ἐδέσσης, Γιαννιτσῶν καὶ Ἀρδέας, γίνονται τακτικῶς μετὰ προθυμίας δὲ καὶ μεγίστου ἐνδιαφέροντος τόσον οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγῖται, ὅσον καὶ αἱ σκαπάνισσαι καὶ φαλαγγίτισσαι παρακολουθοῦν ἅπαντα τὰ μαθήματα.

— Ὅλα τὰ τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. ἔλαβον μέρος εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐπετείου τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεως, ὡς καὶ εἰς τὴν γενομένην παρέλασιν, ἀποσπάσαντα τὸν θαυμασμὸν καὶ τὰς ἐπευφημίας τοῦ κοινοῦ.

— Ἐπίσης τμήματα τῆς φάλαγγος Ἐδέσσης μεταβάντα εἰς Γιαννιτσὰ ἔλαβον μέρος μετὰ τῶν τμημάτων τῆς ἐκεῖ φάλαγγος εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐπετείου τῆς πόλεως Γιαννιτσῶν, ἕτερα δὲ τμήματα μετέβησαν εἰς Θεσσαλονίκην διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν.

ΚΟΜΟΤΙΝΗ

Ζωηρὰ κίνησις σημειοῦται εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ε.Ο.Ν. Ροδόπης. Ὁ περιφερειακὸς διοικητὴς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐπιτελείου του μετέβη εἰς τὸ χωρίον Καρυδιὰ καὶ ἐπεθεώρησε τὰ ἐκεῖ τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ὡμίλησε πρὸς τοὺς σκαπανεῖς καὶ φαλαγγίτας συστήσας πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸν Ἀρχηγὸν-Κυβερνήτην καὶ τὸ ἔργον τῆς Ε.Ο.Ν. Τοὺς λόγους τοῦ περιφερειακοῦ διοικητοῦ ἐκάλυψαν ἐνθουσιώδεις ζητω-

κραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ τῆς Ε.Ο.Ν.

Τὴν ἐπομένην ὁ περιφερειακὸς διοικητὴς μετέβη εἰς Ἴασμον καὶ ἐπεθεώρησε τὸ ἐκεῖ τμῆμα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΞΑΝΘΗ

Οὐδόλως ὑστεροῦν εἰς ἐντατικὴν ἐργασίαν καὶ τὰ τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. Ξάνθης, ἀρρένων καὶ θηλέων.

Τὰ μαθήματα συνεχίζονται τακτικῶς, παρακολουθοῦν δὲ ταῦτα μετὰ προθυμίας καὶ ἐνθουσιωδῶς οἱ φαλαγγῖται καὶ αἱ φαλαγγίτισσαι.

Τὴν 26ην παρελθόντος μηνὸς διλοχία φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν μεταβᾶσα εἰς τὸ χωρίον Κιμμέριον ἔλαβε μέρος εἰς τὴν τοπικὴν ἐτησίαν πανήγυριν. Ἀκολούθως κατέθεσε στέφανον εἰς τὸ Ἡρῷον τῶν πεσόντων, παρήλασε δὲ διὰ τῶν ὁδῶν τοῦ χωρίου, προκαλέσασα τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν κατοίκων.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Ἐξαιρετικὴ καὶ πλήρης δράσεως κίνησις καθ' ὅλην τὴν περιφερειακὴν διοίκησιν τῆς Ε.Ο.Ν. Ἰωαννίνων.

— Αἱ φάλαγγες τόσον τῶν ἀρρένων ὅσον καὶ τῶν θηλέων πυκνοῦνται καθημερινῶς διὰ τῆς προσελεύσεως νέων μελῶν.

— Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Σπυρίδων, κατόπιν παρακλήσεως τῆς περιφερειακῆς διοικητρίας τῆς Ε.Ο.Ν. Ἰωαννίνων, μετὰ προθυμίας παρεχώρησε τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 4ης Αὐγούστου οἴκημα πρὸς στέγασιν τῆς Ε.Ο.Ν. θηλέων.

— Ἡ Ε.Ο.Ν. θηλέων Ἰωαννίνων ἵδρυσεν ἑπτὰ νέα τμήματα θηλέων εἰς Ἰωάννινα.

— Εἰς γενομένην εἰδικὴν συγκέντρωσιν ὡμίλησεν ἡ περιφ. διοικήτρια περὶ τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Ε.Ο.Ν.

ΛΑΡΙΣΑ

Ἐξαιρετικὴ καὶ γόνιμος [illegible] συντελουμένη ἐργασία καθ' ὅλην τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν τῆς Ε.Ο.Ν. Λαρίσης.

Τὴν 2αν παρ. μηνὸς ὁ ἐπανελθὼν ἐξ Ἀθηνῶν Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Ε.Ο.Ν. ἔσχε μακρὰν συνεργασίαν μετὰ τοῦ περιφερειακοῦ διοικητοῦ καὶ τοῦ διοικητοῦ τῆς ὑποδιοικήσεως, δώσας εἰς αὐτοὺς ὡρισμένας ὁδηγίας.

— Τὴν 26ην παρ. μηνὸς ὁ περιφεριακὸς διοικητὴς μεταβὰς εἰς Τύρναβον προέβη εἰς ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐκεῖ τμήματος τῆς Ε.Ο.Ν.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας συνεκροτήθη εἰς τὴν Λάρισαν σύσκεψις εἰς τὰ γραφεῖα τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον ἅπαντες οἱ ἀνώτεροι βαθμοφόροι. Κατ' αὐτὴν ἐξητάσθησαν ὅλα τὰ σχετικὰ ζητήματα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν φαλαγγιτῶν.

Τοιαῦται συγκεντρώσεις, κατ' ἀπόφασιν τοῦ γενικοῦ ἐπόπτου, θὰ συγκροτοῦνται ἀνὰ δεκαπενθήμερον.

— Τὴν Κυριακὴν 30ὴν λήξαντος ὁ περιφερειακὸς διοικητὴς συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἐπιτελῶν του, μετέβη εἰς Βόλον, ὅπου ἐνήργησεν ἐπιθεώρησιν τῆς ἐκεῖ ὑποδιοικήσεως.

Μετὰ τὴν γενομένην ἐπιθεώρησιν τῶν φαλαγγιτῶν καὶ τῶν φαλαγγιτισσῶν καὶ σκαπανέων, οἵτινες εἶχον παραταχθῆ εἰς τὴν πλατεῖαν «Ἐλευθερίας», ἐπηκολούθησε παρέλασις τῶν τμημάτων, ἡγουμένης τῆς φιλαρμονικῆς. Τὴν παρέλασιν παρηκολούθησαν αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως Βόλου, οἱ ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ πλῆθος κόσμου, τὸ ὁποῖον καὶ ἐπευφήμησε ζωηρῶς τὰ παρελαύνοντα τμήματα.

ΛΕΣΒΟΣ

Μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας ἑωρτάσθη ἐν Λέσβῳ ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Λέσβου. Εἰς τὴν ἑορτὴν μετέσχε φάλαγξ τῆς Ε.Ο.Ν. ἀρρένων καὶ θηλέων, ὡς καὶ εἰς τὴν στρατιωτικὴν παράταξιν καὶ παρέλασιν, προκαλέσασα τὸν [illegible] τοῦ λαοῦ. Τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ θέατρον «Πάνθεον», παρουσίᾳ ἐκλεκτοῦ καὶ πυκνοτάτου ἀκροατηρίου, ἐδόθη πατριωτικὴ παράστασις, διοργανωθεῖσα ὑπὸ τῆς Διοικήσεως θηλέων τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ ἐμφανίσασα διὰ συμβολικῶν ταμπλὼ τὸ συντελούμενον ἔργον τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας. Κατὰ τὴν παράστασιν τὸ ἀκροατήριον προέβη εἰς ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ, τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τῆς Ε.Ο.Ν. Ἐπίσης τὴν ἑσπέραν ὡμίλησεν ἐνώπιον πυκνοτάτου ἀκροατηρίου ἡ περιφερειακὴ διοικήτρια τῆς Ε.Ο.Ν. περὶ τοῦ προορισμοῦ καὶ τῶν κατευθύνσεων τῆς νεολαίας, χαρασσομένων ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου.

Ἡ προκληθεῖσα ἐντύπωσις εἰς τὸν λαὸν τῆς Λέσβου ἐκ τῆς ἐν γένει ἐμφανίσεως τῶν τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. ὑπῆρξεν ἀρίστη.

ΧΙΟΣ

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Χίου ἑωρτάσθη ἐν μέσῳ παλλαϊκοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Τὴν 10ην πρωΐαν ἐγένετο δοξολογία εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναόν. Ὁ κ. Νομάρχης παρέστη φέρων τὴν στολὴν τοῦ γενικοῦ ἐπόπτου τῆς Ε.Ο.Ν.

Τὴν 11ην π.μ. ἐγένετο ἡ πολεμικὴ ἑορτὴ τοῦ Συντάγματος. Κατ' αὐτὴν ἐψάλη ἐπιμνημόσυνος δέησις ὑπὲρ τῶν πεσόντων καὶ ὁ κ. Νομάρχης κατέθεσε στέφανον ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως. Ἐπηκολούθησεν ἡ ὁρκωμοσία τῶν νεοσυλλέκτων.

Τὴν μεσημβρίαν παρήλασαν οἱ μαθηταί, αἱ μαθήτριαι ὅλων τῶν σχολείων, οἱ παλαιοὶ πολεμισταί, αἱ ὁμάδες φαλαγγιτῶν, φαλαγγιτισσῶν, [illegible] καὶ ὁ στρατός. Ἰδιαιτέρως [illegible] ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τοῦ παρισταμένου κόσμου τὸ παράστημα τῶν φαλαγγιτῶν καὶ τῶν φαλαγγιτισσῶν.

Τὴν ἑσπέραν ἐγένετο μεγάλη λαμπαδηφορία, εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχον ἅπαντα τὰ τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν.

Η ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΙΝ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Ἡ Διοίκησις τῆς Ἀνωτάτης Πανελληνίου Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων ἀπέστειλε πρὸς τοὺς πολυτέκνους τῆς Ἑλλάδος τὴν κάτωθι προκήρυξιν:

«Ἡ Νεολαία δὲν πρέπει νὰ εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ Ἑλληνόπαιδα». Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Μὲ τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀναμφισβήτητον ἀλήθειαν ἐχάραξε τοὺς σκοποὺς τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης κ. Ἰω. Μεταξᾶς.

Μὲ τὰς ὀλίγας αὐτὰς λέξεις ὑπέδειξεν εἰς ὅλα τὰ Ἑλληνόπαιδα ὅτι πρέπει καὶ ὀφείλουν νὰ αἰσθανθοῦν ζωηρὰν καὶ ἔντονον τὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν κοινὴν Μητέρα τὴν Ἑλλάδα μας.

Ἡ Νεολαία εἶναι ἡ Ἐλπὶς τοῦ Ἔθνους καὶ τὸ στήριγμα τῆς Πατρίδος. Εἰς αὐτὴν θὰ στηριχθῇ τὸ μέλλον, ἡ τιμὴ καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος.

Πρέπει νὰ διαπαιδαγωγηθῇ κατὰ τὰ [illegible] ἡ Νεολαία μὲ Ἑλληνοπρεπεῖς ἀρχάς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται νὰ προασπίζῃ τὰ Ἐθνικὰ ἰδεώδη τῆς ἐνδόξου φυλῆς μας.

Οἱ ἀνωτέρω σκοποὶ περιέχονται εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας, εἰς τὰ τμήματα τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἐγγραφοῦν τὰ τέκνα παντὸς γονέως καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ πολυτέκνου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πάντοτε τὸ στήριγμα καὶ τῆς Κοινωνίας [illegible] Πατρίδος καὶ τῆς Οἰκογενείας.

Ὀφείλει ἐπομένως καὶ πρέπει πᾶς πολύτεκνος νὰ συστήσῃ εἰς τὰ τέκνα του νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὰ κατὰ τόπους τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. βέβαιος ὢν ὅτι τὰ τέκνα θὰ προσπορισθοῦν πνευματικήν, θρησκευτικήν, Ἐθνικὴν καὶ Κοινωνικὴν πειθαρχίαν, ἀλλὰ καὶ ἀλληλεγγύην.

Κανεὶς πολύτεκνος δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ ὅτι διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ Ἑλλὰς νὰ δημιουργήσῃ τὸν τρίτον νεώτερον πολιτισμόν της, πρὸ παντὸς ἄλλου ὀφείλει νὰ ἀποκτήσῃ πειθαρχουμένην Νεολαίαν.

Τὴν ὡραίαν καὶ σώτειραν αὐτὴν πειθαρχίαν, καὶ τὰς ἠθικὰς ἀρχάς, θὰ τὰς αἰσθανθῇ [illegible] ἀλληλεγγύη μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν.

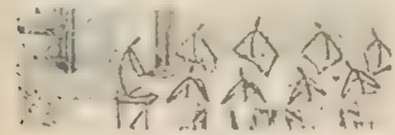
Ὁ Πρόεδρος Γερ. Δεστούνης. Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Δημ. Καλαμαρᾶς.

ΜΕΡΙΚΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΣΧΕΔΙΑ ΜΕ ΤΟ ΨΑΛΙΔΙ

Οἱ παῖκται κάθονται γύρω - γύρω σ' ἕνα τραπέζι κι' ἔχουν ἕνα ψαλίδι καὶ δυὸ κομμάτια χαρτιοῦ. Μὲ τὸ ψαλίδι πρόκειται νὰ σχηματίσῃ κάθε παίκτης, κόβοντας τὸ χαρτί, τὸ ὁμοίωμα ἑνὸς ζώου, ἑνὸς λουλουδιοῦ κ.λ.π.

Κάθε παίκτης γράφει σὲ χαρτὶ τί εἴδους ἀντικείμενο πρόκειται νὰ φιάξῃ (π. χ. ἐλέφας) καὶ τὸ ὑπο-

γράφει, τὸ διπλώνει προσεκτικὰ στὰ τέσσερα, ὥστε νὰ μὴ βλέπουν οἱ ἄλλοι τί γράφει καὶ τὸ τοποθετεῖ στὴ μέση τοῦ τραπεζιοῦ.

Οἱ παῖκται πέρνουν στὰ χέρια ἕνα ψαλίδι καὶ ἀρχίζουν νὰ ψαλιδίζουν τὸ χαρτί, — εἰς τρόπον ὥστε νὰ σχηματισθῇ τὸ ἀντικείμενον ποὺ ἐδήλωσαν — γράφοντας το στὸ χαρτάκι, τὸ διπλωμένο στὰ τέσσερα. Κάθε παίκτης πρέπει νὰ μὴ ρωτᾷ τὸν ἄλλον τί θέλει ἢ τί ἐδήλωσε ὅτι θέλει νὰ κάνῃ. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ παιχνιδιοῦ στηρίζεται στὴν μυστικότητα.

Ὅταν τελειώσουν ὅλοι οἱ παῖκται τὸ σχέδιο τους — μπορεῖ νὰ ὁρισθῇ ἀπὸ πρὶν σὲ πόσα λεπτὰ πρέπει νὰ τὸ τελειώσουν — παρουσιάζει ὁ καθένας μὲ τὴ σειρά του (καὶ ἡ σειρὰ πρέπει νὰ ὁρισθῇ ἐκ τῶν προτέρων) τὸ δημιούργημα του.

Τότε ὅλοι οἱ ἄλλοι παῖκται — ἀρχίζει ἐκεῖνος ποὺ κάθεται δεξιὰ ἀπὸ τὸν παρουσιάζοντα τὸ σχέδιο — λέγουν τὴ γνώμη τους: Μὲ τί ὁμοιάζει δηλαδὴ τὸ σχέδιο, π. χ.

— Αὐτὸ ποὺ μᾶς δείχνεις εἶναι χελιδόνι, μπαρμπούνι κλπ.

Κατόπιν ἕνας παίκτης ἀνοίγει τὸ χαρτὶ ποὺ εἶναι στὴ μέση τοῦ τραπεζιοῦ καὶ διαβάζει τί εἶχε δηλώσει ὅτι θὰ φτιαχνε ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου χαρακτηρίσθη τὸ κατασκεύασμα. Ἔπειτα γράφει π ό σ ο ι ἀπὸ τοὺς παίκτας συμφώνησαν μὲ τὴν δήλωσι τοῦ κατασκευαστοῦ.

Αὐτὸ γίνεται γιὰ ὅλους. Ὁ παίκτης τοῦ ὁποίου τὸ σχέδιο συνεκέντρωσε περισσοτέρας γνώμας ὅτι εἶναι σύμφωνον μὲ τὴν δήλωσιν κερδίζει.

Ἐὰν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναδειχθῇ ὁ πρῶτος νικητής, ἐπειδὴ 2 ἢ 3 ἔχουν πάρει ἴσον ἀριθμὸν «ψήφων», τὸ παιχνίδι ἐπαναλαμβάνεται μεταξὺ αὐτῶν μόνον. Οἱ ἄλλοι ποὺ «κάηκαν» θὰ ποῦν τὴ γνώμη τους γιὰ τὰ νέα σχέδια ποὺ θὰ παρουσιάσουν οἱ διαγωνιζόμενοι καὶ τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει νὰ εἶναι ὅμοια μὲ τὰ πρῶτα ποὺ ἔφιαξαν.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

Λέγετε εἰς ἕνα γνωστόν σας:

— Γράψτε σ' ἕνα χαρτὶ ἕνα ἀριθμὸ τριψήφιον, ἀλλὰ μυστικά!

Σᾶς ἀπαντᾷ:

— Τὸν ἔγραψα!

— Ξαναγράψτε τὰ ἴδια ψηφία κατ' ἀντίστροφον τάξιν.

— Τὰ ἔγραψα...

— Ἀφαιρέσατε τὸν μικρότερον ἀριθμὸν ἀπὸ τὸν μεγαλύτερον καὶ ἔπειτα νὰ μοῦ πῆτε τὸ ψηφίον τῶν μονάδων τῆς διαφορᾶς (δηλ τὸ τελευταῖο ψηφίον).

— Ὀκτώ.

— Λοιπόν, ἀπὸ τὴν ἀφαίρεσιν ποὺ κάνατε ηὕρατε διαφορὰν τὸν ἀριθμὸν 198!

Πῶς ἐπιτυγχάνετε;

Ἔχετε ἕνα τριψήφιον ἀριθμόν. Καὶ ἕνα ἄλλον ποὺ σχηματίζεται ἂν γράψουμε τὰ ψηφία τοῦ πρώτου κατ' ἀντίστροφον τάξιν. Ἐὰν ἀφαιρέσουμε τὸν μικρότερο ἀπὸ τὸ μεγαλύτερο, θὰ προκύψῃ μία διαφορά. Αὐτῆς τῆς διαφορᾶς τὸ μ ε σ α ῖ ο ν ψηφίον εἶναι πάντοτε 9.

Ἔτσι, γνωρίζετε ὅτι τὸ δεύτερον ψηφίον τῆς διαφορᾶς εἶναι ἀσφαλῶς 9. Ἐκεῖνος ποὺ ἐρωτᾶται, σᾶς δίδει τὸ ψηφίον τῆς διαφορᾶς τῶν μονάδων, τὸ τελευταῖο δηλ. ψηφίον. Σᾶς λείπει ἑπομένως μόνο τὸ ψηφίον τῶν ἑκατοντάδων. Τὸ εὑρίσκετε καὶ αὐτὸ εὐκολώτατα ἂν ἀπὸ τὸ 9 ἀφαιρέσετε τὸ ψηφίον τῶν μονάδων. Ὁ ἀριθμὸς ποὺ θὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως (ὡς τὸ παράδειγμα) εἶναι τὸ ψηφίον τῶν ἑκατοντάδων. Καὶ αὐτὸ γίνεται μὲ κάθε ἀριθμόν.

Ἔχομεν λ. χ. τὸν ἀριθμὸν 674
Ἀφαιροῦμεν τὸν ἀντίστροφον 476

Ὑπόλοιπον 198

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

Τὰ ἀκέφαλα σώματα ἀνήκουν, ἐκ τῶν ἀριστερῶν, εἰς τοὺς Μουσσολίνι, Σαρλώ, Χίτλερ Χονδρὸν καὶ Λιγνὸν καὶ Τσάμπερλαιν.

— Ἡ λύσις τῆς δυσκόλου προσθέσεως: 5+ [illegible] 100, 20+25+60=105.

ΕΥΚΟΛΟΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Χρωματίσατε τὰ μέρη τοῦ σχεδίου ὡς ἑξῆς:
1. Πράσινο ἀνοικτό | 3. Κίτρινο
2. Πράσινο σκοῦρο | 4. Κόκκινο
Τὰ μέρη ποὺ σημειοῦνται μὲ 0 θὰ μείνουν λευκά.

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΔΕΚΑΡΑΣ

Ἐκλέγετε τὸ ...«θῦμα» τῆς ἐξυπνάδας σας... Βάζετε καὶ ἕνα στοίχημα μαζύ του, ἀφοῦ τοῦ πῆτε τὰ ἑξῆς:

— Θὰ σοῦ δώσω ἕνα ποτῆρι, ἕνα κέρμα πέντε δραχμῶν καὶ μιὰ δεκάρα. Τὸ τάλληρο καὶ τὴ δεκάρα θὰ τὰ τοποθετήσῃς στὸ βάθος τοῦ ποτηριοῦ. Τὴ δεκάρα κάτω ἀπὸ τὸ τάλληρο. Μπορεῖς νὰ βγάλῃς μ ό ν ο

τὴ δεκάρα ἀπ' τὸ ποτῆρι, χωρὶς νὰ ἀναποδογυρίσῃς τὸ ποτῆρι, χωρὶς νὰ τὸ κουνήσῃς καὶ χωρὶς νὰ βάλῃς τὰ δάκτυλα σου ἢ ἄλλο ἀντικείμενο μέσα σ' αὐτό;

Ἡ ἐρώτησις θὰ προξενήσῃ κατάπληξιν. Ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον ἀπευθύνεσθε θὰ σκεφθῇ γιὰ μιὰ στιγμή, καὶ ἀσφαλῶς θὰ ἀπαντήσῃ ὅτι αὐτὸ ποὺ τοῦ ἐπροτείνατε εἶναι ἀδύνατο.

Σ' αὐτὴν τὴν περίπτωσι χαμογελᾶτε μὲ ὕφος ἀνθρώπου ποὺ εἶναι εἰς θέσιν νὰ κάνῃ θαύματα καὶ συνεχίζετε:

— Στοιχηματίζω ὅτι μπορῶ νὰ βγάλω τὴ δεκάρα ποὺ εἶναι στὸν πάτο τοῦ ποτηριοῦ, κάτω ἀπὸ τὸ τάλληρο, χωρὶς νὰ ἀναποδογυρίσω ἢ νὰ κουνήσω τὸ ποτῆρι καὶ χωρὶς νὰ βάλω μέσα σ' αὐτὸ τὰ δάκτυλά μου, ἢ ἄλλο ἀντικείμενο.

Καὶ ἰδοὺ πῶς θὰ ἐνεργήσετε διὰ νὰ ἐπιτύχετε τὸ καταπληκτικὸ αὐτὸ «θαῦμα», τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν τούτοις ἁπλούστατο.

Τοποθετῆτε μιὰ δεκάρα στὸ βάθος τοῦ ποτηριοῦ καὶ ἐπάνω στὴ δεκάρα ἕνα τάλληρο. Πιάνετε μὲ τὰ χέρια σας τὸ ποτῆρι — ὅπως φαίνεται στὴν εἰκόνα ποὺ βλέπετε πειὸ ἐπάνω — καὶ φ υ σ ᾶ τ ε δ υ ν α τ ὰ μέσα σ' αὐτό. Ἂν φυσήξετε πολὺ δυνατά, τὸ τάλληρο θὰ κουνηθῇ, θὰ ἀλλάξῃ θέσι καὶ θα ἀφίσῃ ἐλεύθερη τὴ δεκάρα. Ἡ δεκάρα, ἔχει ἐλάχιστο βάρος καὶ ἀπὸ τὸ ρεῦμα τοῦ ἀέρος ποὺ θὰ σχηματίζεται ἀπὸ τὰ συνεχῆ σας φυσήματα — μπορεῖ νὰ χρειασθοῦν περισσότερα ἀπὸ ἕνα — θὰ π α ρ α σ υ ρ θ ῇ καὶ θὰ πεταχτῇ ἔξω ἀπὸ τὸ ποτῆρι, πρᾶγμα ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ γιὰ τὸ τάλληρο, τὸ ὁποῖον εἶναι βαρύ.

Δοκιμάσατε μερικὲς φορὲς προτοῦ ἀρχίσετε τὴν...παράστασι. Καὶ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας νὰ φυσᾶτε μὲ τὰ μάτια κλειστά, γιατὶ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ σᾶς κτυπήσῃ στὸ μάτι ἡ δεκάρα, βγαίνοντας ἀπ' τὸ ποτῆρι.

Ἂν δὲν ἐπιτυγχάνει εὔκολα τὸ παιχνίδι μὲ τὸ τάλληρο, χρησιμοποιήσατε ἀντὶ αὐτοῦ δ.δραχμο ἢ μονόδραχμο.

Και μια Ευθυμη Σελις

Γιά νά ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

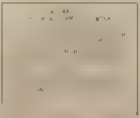

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΜΑΣ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

Πανελληνιος Πανηγυρισμος
για την ἐκδοσι τῆς «Νεολαιας»

[illegible]

Να μεγάλη μου χαρά διάβασα τὸ περιοδικόν σας «Ἡ Νεολαία» [illegible]

[illegible] γιὰ μᾶς ἐνδιαφέρεται [illegible]

Γιὰ μᾶς τοὺς νέους που ζοῦμε μακρυὰ ἀπὸ τὸν κόσμο, γιὰ μᾶς που [illegible]

[illegible]

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

[illegible]

Ἀλεξανδρούπολις τῇ [illegible] 1938

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»

[illegible] καὶ εἶμαι ὄργανο τῶν νέων τῆς Ἑλλάδος καὶ θέλω τὴν Ἱερὰν ὑπό [illegible]

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 16ῃ [illegible] 1938.

Εἶμαι καὶ ἐγὼ ἕνας ἀπὸ τοὺς πολ[illegible]

[illegible]

καθοδηγήσῃς

τῆς ταλαιπ

καὶ τὴν Ελη.

Θερμον κοινὴ συγκολλομμένα γιά τό

Ἀπροβιλλοιψοῖς

Σύρος, 12 9] 30

Ἐν Κονιτσῃ 9] 30

Πρὸς τὴν Ἀξιότιμον διεύθυνσιν

Ἐν Τήνῳ 3) 135

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διεύθυνσιν
Περιοδικοῦ μας «Νεολαία»
Ἀθήνας

...ς Νεολαίας. Τοῦ

...εῦχος τῆς ἀναγνωστι...
...ας μας. Ἐλπίζω ὅτι...

τῆς Πατρίδος μας καὶ τῆ...
...ς Ἑλληνικῆς ψυχῆς κάθε

Ἐν Πειραιεῖ 7|10|35
Κῦριε Διευθυντά,

[illegible] καὶ ἀτυχία, γιὰ νὰ λάβουν τόση ἀξία ὅση ἀξίζει ἡ «Νεολαία» μας.

Μὰ ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐχαρίστησις δὲν εἶναι πάντα δυνατὸ καὶ ἀναγκαῖο νὰ ἐκδηλώνωνται σὲ λίγα ἢ πολλὰ λόγια. Ἐκδηλώνονται καὶ κάπου — καὶ ποτὲ βαθύτερα στὴ συνείδησι τῶν ἀνθρώπων. Κι' αὐτὸ εἶναι τὸ πᾶν καὶ τὸ ἐπίτευγμα «Νεολαίας» μας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ [illegible]

Ἑλληνικὸ 18–10–38

Ἀγαπητὴ «Νεολαία».

Ὅχι καὶ [illegible] δὲν θὰ μπορέσω νὰ σοῦ περιγράψω τὸν ἐνθουσιασμό μας, γιὰ τὴν καινούργια σου ἐμφάνισι. Σοῦ εὔχομαι νὰ εἶσαι πάντοτε τὸ περιοδικὸ ὅλων τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος. [illegible]

[illegible]

Ἀγαπητὴ «Νεολαία».

Ὕστερα ἀπὸ τὴν [illegible] σας, ἐὰν ὑπάρχη ἕνα ἠθικὸ καὶ πατριωτικὸ περιοδικό, τοῦ ὁποίου ἡ ὕπαρξις ἦτο λίαν αἰσθητὴ σ' ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα [illegible] ἀπ' εὐθείας, ὄχι μόνον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νέων μας ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ψυχὰς ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, αὐτὸ τὸ Περιοδικὸ ἀσφαλῶς εἶσαι σὺ ἡ ἰδία. [illegible]

Κ. [illegible]

Στρατώνιον - Χαλκιδικῆς 22/10/38

Ἀγαπητὴ «Νεολαία»,

Σκύψε κι' ἐγὼ μαζὺ μὲ τὰ τόσα ἄλλα Ἑλληνόπουλα τὴν ἀνέκφραστη χαρά μου γιὰ τὴν ἐμφάνισί σου, τὴν τόσο ὡραία καὶ βελτιωμένη. Χρόνια τώρα ποθούσαμε νὰ βροῦμε ἕνα περιοδικὸ ποὺ νὰ μᾶς ἱκανοποιῆ σ' ὅλα. Τὸ βρήκαμε σήμερα στὸ πρόσωπό σου. Σὲ χαιρετοῦμε [illegible] ποὺ ὑποσχόμεθα πὼς θὰ σὲ [illegible] καὶ θὰ [illegible] γιὰ τὴ διάδοσι τῆς κυκλοφορίας σου, γιατὶ [illegible] τὴν κατάλληλη καὶ [illegible] πνευματικὴ τροφή του.

Ὁμολογῶ πὼς ἡ ἐμφάνισή καὶ τὰ περιεχόμενά σου [illegible] κάθε τελειότητα. Καὶ τὰ διηγήματα, τὰ [illegible] σου γιὰ τὴν [illegible] μας εἶναι [illegible] ἀξίας. [illegible] θὰ μᾶς ἔχῃς πάντα κοντά σου. Γιατὶ εἶσαι [illegible] Περιοδικὸ [illegible] τὴν ψυχή μας τὴν Ἑλληνική. [illegible] κορφολογεῖς τὰ [illegible] τῶν ἀληθειῶν καὶ τῶν [illegible] καὶ μᾶς τὰ [illegible] μὲ 3 μόνον δραχμάς, [illegible] φυλῆς μας, μᾶς δίνεις [illegible] τῶν [illegible] μας, [illegible] τέλος [illegible] Γι' αὐτὸ [illegible] πρὸς τὸ [illegible] σου. Ἐμεῖς [illegible] νὰ σὲ [illegible] κάθε [illegible] ἀληθινὴ [illegible] γιὰ νὰ σὲ δοῦμε.

Μὲ μύρια συγχαρητήρια καὶ φιλιά

[illegible]

Ἐν [illegible] 31/10/38

Πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Συντάξεως Περιοδικοῦ «Ἡ Νεολαία» Ἀθήνας

Εἰς τὰς ὡραίας πρωτοβουλίας σας διὰ τῶν ὁποίων τόσον [illegible] τὴν μεγάλην Ἐθνικὴν [illegible], τὴν ὁποίαν [illegible] στὴ φυλή μας ἡ ἱστορικὴ 4η Αὐγούστου, σπεύδω νὰ [illegible] τὰ θερμά μου συγχαρητήρια.

[illegible]

ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΝΕΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΘΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΝ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἐργασίας κ. [illegible], ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του καὶ ὡς Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀπηύθυνε πρὸς τὰ μέλη τῆς [illegible] τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν, τῆς διοικήσεως τῶν ἐθνικῶν ἐργατοϋπαλληλικῶν κέντρων καὶ ὅλας τὰς ἐργατοϋπαλληλικὰς ὀργανώσεις τῆς χώρας τὴν κατωτέρω ἐγκύκλιον:

Συνάδελφοι,

Στὴ νέα κοινωνικὴ ζωή, ποὺ ἐγκαινίασε ἡ ἱστορικὴ ἡμέρα τῆς 4ης Αὐγούστου 1936, ὁ Ἐθνικός μας Κυβερνήτης κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς [illegible] οἱ ἐργαζόμενοι νέοι καὶ νέες [illegible] ἀντικείμενα [illegible] μερίμνης. Κατεβλήθη προσπάθεια νὰ ἐξυψωθῇ τὸ ἠθικὸ καὶ πνευματικό τους ἐπίπεδο, νὰ τονωθῇ τὸ ἠθικό τους, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ φανοῦν ἀντάξιοι τῶν ἐλπίδων ποὺ ἔχει ἐναποθέσει σ' αὐτοὺς τὸ Ἔθνος γιὰ νὰ [illegible] πολίτες τῆς ἐργασίας καὶ οἱ νέες νὰ γίνουν οἱ αὐριανὲς πραγματικὲς μητέρες τῆς ἐργαζομένης Ἑλλάδος. Γιὰ τὶς ὑποχρεώσεις αὐτές, ποὺ [illegible] νὰ ἀναλάβουν πρέπει ἀπὸ τώρα νὰ [illegible] συνείδησι, [illegible] ὥστε νὰ εἶναι ἕτοιμοι γιὰ τὸ μεγάλο ρόλο ποὺ θὰ διαδραματίσουν, ὅταν αὔριο [illegible] ἄνδρες καὶ γυναῖκες θὰ [illegible] τὴν [illegible] τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας. Γι' αὐτὸ οἱ νέοι καὶ νέες δὲν ἀρκεῖ μονάχα νὰ καταρτισθοῦν ἐπαγγελματικῶς καὶ νὰ [illegible] μὲ ἐφόδια τεχνικά. Μέσα στὴν καινούργια Ἑλλάδα [illegible] τῆς ἐργασίας ἔχουν [illegible] καὶ αὐτὴν τὴν [illegible] πρέπει νὰ τὴν καλλιεργήσουν γιὰ νὰ [illegible] μὲ τὸν [illegible] ἐνθουσιασμό τους, μὲ τὴν ἁγνὴ ψυχή τους καὶ μὲ τὴν [illegible] τους στὰ ἐθνικὰ [illegible] θὰ δώσουν [illegible] καὶ ὁρμὴ στὸ μεγάλο ἐθνικὸ ξεκίνημα. Οἱ νέοι καὶ νέες στὴν [illegible] ὅλων τῶν [illegible], [illegible] ὀφείλουν νὰ παίξουν ἀποφασιστικὸ ρόλο. Ὀφείλουν νὰ θέσουν τὸν ἑαυτό τους στὴν ὑπηρεσία τῆς ἐθνικῆς [illegible], νὰ ἐργασθοῦν [illegible] γιὰ νὰ [illegible] ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, γιὰ τὴν [illegible] ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης.

Ἡ Ἑλλάς, χαροποιημένη βλέπει σήμερα ὅλες τὶς κοινωνικὲς [illegible] νὰ ἔχουν δώσει τὸ χέρι σὲ μιὰ [illegible] καὶ εὐγενικὴ προσπάθεια, νὰ ἐργάζωνται [illegible] γιὰ τὴν ἐθνικοκοινωνικὴ ἀναδημιουργία της. Ἀπὸ τοὺς νέους καὶ τὶς νέες [illegible] νὰ [illegible] τὴν [illegible] αὐτὴ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ νὰ [illegible] ἀλληλεγγύης. Γιὰ νὰ συμβάλλουν οἱ ἐργαζόμενοι νέοι καὶ νέες στὴν μεγάλη [illegible] γιὰ νὰ ὑπηρετήσουν [illegible] στὸ ἔργο τῆς ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως πρέπει νὰ μποῦν μέσα στὴν Ἐθνικὴ Ὀργάνωσι τῆς Νεολαίας, ἡ ὁποία συγκεντρώνει τοὺς νέους καὶ τὶς νέες ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων καὶ ποὺ ἀποτελεῖ τὸ φυτώριο γιὰ τὴν καλλιέργεια ἠθικῶν χαρακτήρων [illegible] μὲ τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα καὶ πρὸς ὅλες τὶς ἐθνικὲς ἀξίες ποὺ [illegible] τῶν [illegible] πολιτισμῶν. Οἱ νέοι ἐργάτες καὶ ἐργάτριες ποὺ γνώρισαν [illegible] τὴν [illegible] τῆς ἐργασίας [illegible] μὲ τὴν χαρὰ τῆς [illegible] σ' ἕνα [illegible]. [illegible] πρέπει νὰ βοηθήσουν καὶ νὰ [illegible] ἐργάτες γιὰ νὰ φθάσουν στὰ [illegible] πνευματικὰ ἐθνικὰ καὶ κοινωνικὰ ἐπίπεδα [illegible] οἱ ὀργανώσεις τῶν [illegible] γιὰ νὰ ὁδηγήσουν ὅλους τοὺς [illegible] νέους καὶ νέες μέσα στὶς τάξεις τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας καὶ νὰ τοὺς [illegible] τὰ ἠθικὰ καλὰ ποὺ ἔχουν ν' [illegible] ἀπὸ τὴν [illegible] τους στὴν [illegible] αὐτή. Οἱ νέοι [illegible] ἡ νέα [illegible] τῶν [illegible] καὶ γι' αὐτὸ [illegible] νὰ [illegible] μὲ [illegible] καὶ μὲ τὸ [illegible] τῆς [illegible] καὶ τῆς [illegible] ἰδανικά. Καὶ τοῦτο θὰ γίνη ὅταν [illegible] στὴν Ἐθνικὴ Ὀργάνωσι τῆς Νεολαίας. Γι' αὐτὸ οἱ ἐργατικὲς ὀργανώσεις καὶ τὰ [illegible] πρέπει νὰ [illegible] τοὺς ἐργαζομένους νέους καὶ νέες νὰ μποῦν στὴν Ἐθνικὴ Ὀργάνωσι τῆς Νεολαίας, ἡ ὁποία [illegible] τὸν Ἐθνικὸ Κυβερνήτη, ποὺ μ' αὐτὰ τὰ λόγια [illegible] σ' ἕνα λόγο του πρὸς τοὺς νέους: [illegible] Ἡ Ἐθνικὴ Συνομοσπονδία τῶν Ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος, τὸ ἐθνικὸ ἐργατοϋπαλληλικὸ [illegible], [illegible] μὲ ὅλας τὰς [illegible] γιὰ τὴν [illegible] τῶν [illegible] νέων μέσα στὴν Ἐθνικὴ Ὀργάνωσι τῆς Νεολαίας.

ΑΡ. [illegible]

Ὑφυπουργὸς Ἐργασίας

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΤΟΣ Β' [illegible]
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
[illegible]
Αρ. Φύλ. 6 — 15 Νοεμβρίου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΡΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
[illegible]

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΤΗΣΙΑ .... Δρχ. 100
ΕΞΑΜΗΝΟΣ .... » 50
ΤΡΙΜΗΝΟΣ .... » 25
[illegible]
ΕΤΗΣΙΑ .... Δρχ. 200

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ - ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΙ
[illegible]

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΜΑΣ

Η [illegible] της «ΝΕΟΛΑΙΑΣ» [illegible]

[illegible]

«Η ΝΕΟΛΑΙΑ»

ΣΤΟ ΣΤΙΒΟ ΜΕ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ

ΘΕΜΕΛΙΩΝΕΤΑΙ Η ΑΝΤΡΕΙΩΜΕΝΗ ΑΥΡΙΑΝΗ ΓΕΝΕΑ